APLICAŢII ALE CALCULULUI DIFERENŢIAL

Material pentru uzul studenţilor de la FACULTATEA DE MECANICĂ

Contents

1	$\mathbf{Apl}$	icaţii a	ale calculului diferențial	5	
	1.1	Extre	me ale funcțiilor reale de mai multe variabile reale	5	
		1.1.1	Exemple şi exerciţii rezolvate	5	
		1.1.2	Exemple şi exerciţii propuse	21	
	1.2	Funcţ	ii definite implicit	22	
		1.2.1	Exemple şi exerciţii rezolvate	22	
		1.2.2	Exemple şi exerciţii propuse	37	
	1.3	Extre	me ale funcțiilor definite implicit	41	
		1.3.1	Exemple şi exerciţii rezolvate	41	
		1.3.2	Probleme propuse	50	
	1.4	Extre	me condiționate. Metoda multiplicatorilor lui Lagrange .	50	
		1.4.1	Exemple şi exerciţii rezolvate	50	
		1.4.2	Probleme propuse	81	
	1.5	Extre	mele funcțiilor reale definite pe mulțimi compacte în $I\!\!R^m$	84	
		1.5.1	Exemple şi exerciţii rezolvate	84	
		1.5.2	Probleme propuse	91	
	1.6	5 Transformări punctuale regulate			
		1.6.1	Exemple şi exerciţii rezolvate	93	
		1.6.2	Probleme propuse	95	
	1.7	Depen	ndență și independență funcțională	97	
		1.7.1	Exemple şi exerciţii rezolvate	97	
		1.7.2	Exemple şi exerciţii propuse	100	
	1.8	Schim	bări de variabile	102	
		1.8.1	Schimbarea variabilei independente în ecuații diferen-		
			ţiale ordinare	102	
		1.8.2	Schimbarea ambelor variabile într-o ecuație diferen-		
			tială ordinară	105	

4 CONTENTS

1.8.3	Schimbarea variabilelor independente în expresii dife-	
	rențiale cu derivate parțiale	107
1.8.4	Schimbarea tuturor variabilelor într-o ecuație diferen-	
	ţială	114
1.8.5	Exemple și exerciții propuse	119

Chapter 1

Aplicații ale calculului diferențial

1.1 Extreme ale funcțiilor reale de mai multe variabile reale

1.1.1 Exemple şi exerciţii rezolvate

Exercițiul 1.1.1 Să se determine punctele de extrem local ale funcției

$$f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}, \quad f(x,y) = x^4 + y^4 + 2x^2y^2 - 8x + 8y.$$

Soluție. Determinăm punctele critice (staționare) ale funcției f.

Întrucât funcția f este de clasă $C^{\infty}(\mathbb{R}^2)$, pentru determinarea acestor puncte staționare, trebuie să calculăm derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției f. Avem

$$\frac{\partial f}{\partial x}(x,y) = 4x^3 + 4xy^2 - 8, \qquad \frac{\partial f}{\partial y}(x,y) = 4y^3 + 4x^2y + 8.$$

Soluțiile sistemului obținut prin anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției f

$$\begin{cases} x^4 + xy^2 = 2 \\ y^3 + x^2y = -2 \end{cases}$$

vor fi ppunctele staționare ale funcției f. Sistemul obținut este omogen. După adunarea ecuațiilor și împărțirea cu y^3 se ajunge la ecuația

$$t^3 + t^2 + t + 1 = 0, \qquad t = \frac{x}{y}.$$

Singura soluție reală a ecuației în t este $t_0=-1$ și pentru a determina punctele stațioanre avem de rezolvat sistemul

$$\begin{cases} y = -x \\ x^3 + xy^2 = 2. \end{cases}$$

Rezolvând acest sistem, găsim că singurul punct staționar este $\mathbf{x}_0 = (1, -1)$.

Pentru a decide natura acestui punct staționar trebuie să calculăm valorile derivatelor parțiale de ordinul al doilea ale funcției f în punctul $\mathbf{x}_0$. Avem:

$$\frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(\mathbf{x}_0) = (12x^2 + 4y^2) \Big/_{(1,-1)} = 16; \quad \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(\mathbf{x}_0) = (8xy) \Big/_{(1,-1)} = -8;$$
$$\frac{\partial^2 f}{\partial y^2}(\mathbf{x}_0) = (12y^2 + 4x^2) \Big/_{(1,-1)} = 16.$$

Hessiana funcției f în punctul $\mathbf{x}_0$ este matricea pătratică simetrică de ordinul al doilea

$$H_f(\mathbf{x}_0) = \begin{pmatrix} 16 & -8 \\ -8 & 16 \end{pmatrix}.$$

Minorii principali ai acestei matriec sunt $\Delta_1 = 16 > 0$ şi $\Delta_2 = \det H_f(\mathbf{x}_0) = 192 > 0$ şi, după criteriul lui Sylvester, rezultă că $\mathbf{x}_0 = (1, -1)$ este punct de minim local al funcției f, iar valoarea minimă este $f_{\min} = f(1, -1) = -12$.

Exercițiul 1.1.2 Să se determine punctele de extrem local ale funcției

$$f: D \to IR, \qquad f(x,y) = \frac{1}{2}xy + (47 - x - y)(\frac{x}{3} + \frac{y}{4}),$$

 $unde\ D$ este domeniul format din toate punctele primului cadran al reperului xOy.

Soluție. Derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției sunt:

$$\begin{cases} \frac{\partial f}{\partial x}(x,y) = \frac{1}{2}y - \left(\frac{x}{3} + \frac{y}{4}\right) + \frac{1}{3}(47 - x - y) \\ \frac{\partial f}{\partial y}(x,y) = \frac{1}{2}x - \left(\frac{x}{3} + \frac{y}{4}\right) + \frac{1}{4}(47 - x - y). \end{cases}$$

Sistemul dedus după anularea acestor derivate are în final forma

$$\begin{cases} 8x + y = 4 \cdot 47 \\ x + 6y = 3 \cdot 47. \end{cases}$$

Soluția acestui sistem este $x_0 = 21$, $y_0 = 20$ și deci singurul punct staționar al funcției este $M_0(21, 20)$.

Derivatele parțiale de ordinul al doilea ale funcției f sunt:

$$\frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x,y) = -\frac{2}{3}; \quad \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(x,y) = -\frac{1}{12}; \quad \frac{\partial^2 f}{\partial y^2}(x,y) = -\frac{1}{2}.$$

Diferențiala a doua a funcției f într-un punct arbitrar $M(x,y) \in D$ este

$$d^{2}f(x,y) = \frac{\partial^{2}f}{\partial x^{2}}(x,y)dx^{2} + 2\frac{\partial^{2}f}{\partial x\partial y}(x,y)dxdy + \frac{\partial^{2}f}{\partial y^{2}}(x,y)dy^{2}.$$

În punctul staționar determinat rezultă că diferențiala a doua a funcției f în punctul $M_0(x_0, y_0)$ este

$$d^{2}f(x_{0}, y_{0}) = -\frac{2}{3}dx^{2} - \frac{1}{6}dxdy - \frac{1}{2}dy^{2}.$$

Observăm că această formă pătratică se poate scrie ca

$$d^{2}f(x_{0}, y_{0}) = -\frac{1}{6} \left[\left(2dx + \frac{1}{4}dy \right)^{2} + \frac{47}{16}dy^{2} \right]^{2},$$

de unde deducem că diferențiala a doua a funcției f în punctul staționar găsit este o formă pătratică negativ definită ceea ce atrage că M_0 este punct de maxim. Valoarea maximă locală a funcției f este $f_{\max} = f(M_0) = 220$.

Exemplul 1.1.1 Funcția reală de două variabile reale

$$f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}, \quad f(x,y) = x^3 + y^3 + 21xy + 36x + 36y$$

are două puncte staționare. Unul dintre ele este punct de maxim iar celălalt este punct de tip şa.

Soluție. Sistemul ale cărui soluții sunt punctele staționare ale funcției f este

$$\begin{cases} x^2 + 7y + 12 &= 0, \\ y^2 + 7x + 12 &= 0. \end{cases} \implies \begin{cases} x^2 + 7y + 12 &= 0, \\ (x - y)(x + y + 7) &= 0. \end{cases}$$

Ultimul sistem este echivalent cu două sisteme dintre care doar

$$\begin{cases} x^2 + 7y + 12 &= 0, \\ x + y + 7 &= 0. \end{cases}$$

are soluții reale. Rezolvându-l, se găsesc două soluții, (-4, -4) și (-3, -3). Prin urmare, funcția f are două puncte staționare M_1 și M_2 , unde $M_1(-4, -4)$, $M_2(-3, -3)$.

Derivatele parțiale de ordinul al doilea ale funcției f au expresiile

$$\frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x,y) = 6x, \quad \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(x,y) = 21, \quad \frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x,y) = 6y,$$

iar valorile acestora în punctele staționare sunt:

$$\begin{cases} \frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(M_1) = -24, & \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(M_1) = 21, & \frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(M_1) = -24, \\ \frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(M_2) = -18, & \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(M_2) = 21, & \frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(M_2) = -18. \end{cases}$$

Diferențialele de ordinul al doilea în punctele staționare au expresiile:

$$\begin{cases} d^2 f(M_1) = -24dx^2 + 42dxdy - 24dy^2; \\ d^2 f(M_1) = -18dx^2 + 42dxdy - 18dy^2, \end{cases}$$

Fiecare diferențială este o formă pătratică definită pe $\mathbb{R}^2$. Vom încerca să scriem aceste forme pătratice ca sume de pătrate, ceea ce înseamnă a le aduce la expresii canonice ale lor.

Vom folosi metoda lui Gauss de aducere a unei forme pătratice la o expresie canonică a sa. Aceasta constă în grupări ale termenilor după procedeul:

- dacă termenul care conține dx^2 are coeficientul nenul, atunci se grupează toți termenii care au ca factor pe dx;
- în cazul că nu există termen care să conţină dx^2 , se aplică pasul precedent în care dx se înlocuieşte cu dy;
- se adună și se scade termenul care lipsește din dezvoltarea unui binom la pătrat;
- se reduc termenii asmănători după care se reia procedeul în care rolul lui dx (sau după caz dy) îl are dy (respectiv dx);
- dacă nu există termeni care să conțină dx^2 şi dy^2 , iar coeficientul termenului ce conține produsul dxdy este diferit de zero, atunci se efectuează schimbarea $dx = d\xi + d\eta$, $dy = d\xi d\eta$. În acest mod, expresia diferențialei a doua a funcției f într–un punct va avea un termen care conține $d\xi^2$ şi se reia procedeul de la primul pas;

• în final, aplicarea repetată a acestui procedeu conduce la o expresie a diferențialei a doua a funcției f într-un punct ca o sumă de pătrate.

Procedeul de scriere a unei forme pătratice ca o sumă de pătrate se poate aplica şi atunci când forma pătratică are mai mult de două variabile, după cum vom vedea într—un alt exemplu, în care funcția căreia îi cercetăm punctele de extrem are trei sau mai multe variabile. În cazul unei funcții de trei variabile, pasul al treilea se înlocuiește corespunzător cu pasul:

• se adună și se scad termenii care lipsesc din dezvoltarea unui trinom la pătrat.

Aplicând aici metoda descrisă, găsim:

$$d^2f(M_1) = -6\left(2dx - \frac{7}{2}\right)^2 - \frac{45}{8}dy^2; \quad d^2f(M_2) = -2\left(3dx - \frac{7}{2}\right)^2 + \frac{13}{2}dy^2.$$

Examinarea acestor expresii ale celor două diferențiale arată că prima este o formă pătratică negativ definită, iar a doua este formă pătratică nedefinită. Prin urmare, M_1 este un punct de maxim în timp ce punctul M_2 nu este punct de extrem, este punct şa.

Exercițiul 1.1.3 Determinați punctele din $\mathbb{R}^2$ în care, local, funcția

$$f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}, \quad f(x,y) = x^3 + y^3 - 9xy + 2$$

are valori extreme.

Soluție. Funcția dată este infinit diferențiabilă iar derivatele sale parțiale de primele două ordine sunt:

$$\frac{\partial f}{\partial x}(x,y) = 3x^2 - 9y, \qquad \frac{\partial f}{\partial y}(x,y) = 3y^2 - 9x;$$

$$\frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x,y) = 6x, \quad \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(x,y) = -9, \quad \frac{\partial^2 f}{\partial y^2}(x,y) = 6y.$$

Sistemul format prin anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției f are două soluții, O(0,0) și $M_1(3,3)$ iar diferențialele corespunzătoare au expresiile

$$d^{2}f(0,0) = -18dxdy,$$

$$d^{2}f(3,3) = 18dx^{2} - 18dxdy + 18dy^{2}.$$

Diferențiala a doua a funcției f în origine este formă pătratică nedefinită (are valori atât negative cât și nenegative pentru diverse valori ale lui dx și dy), aceasta arătând că originea este un punct de tip șa a funcției.

Diferențiala a doua a funcției f în cel de al doilea punct critic este formă pătratică pozitiv definită deoarece, folosind metoda lui Gauss, se poate scrie

$$d^{2}f(3,3) = 18\left[\left(dx - \frac{1}{2}dy\right)^{2} + \frac{3}{4}dy^{2}\right]$$

şi, prin urmare, punctul $M_1(3,3)$ este punct de minim local. Valoarea minimă locală a funcției este $f_{\min} = f(3,3) = 0$.

Se constată că există o vecinătate V a punctului M_1 cu proprietatea

$$f(x,y) > f(3,3) = 0$$
, $(\forall) M(x,y) \in V \setminus M_1$,

fapt ce conduce la concluzia că punctul M_1 este un punct de minim local strict al funcției f.

Exercițiul 1.1.4 Să se determine punctele de extrem ale funcției $z = xy^2e^{x-y}$ pe domeniul ei maxim de definiție.

Soluție. Domeniul maxim de definiție al funcției este $\mathbb{R}^2$. Derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției sunt:

$$\frac{\partial z}{\partial x} = y^2(x+1)e^{x-y}; \qquad \frac{\partial z}{\partial y} = xy(2-y)e^{x-y}.$$

Rezolvând sistemul care dă punctele staționare se găsesc:

$$M_1(0,0);$$
  $M_2(-1,0);$ $M_3(-1,2).$

Derivatele parțiale de ordinul al doilea ale funcției z sunt:

$$\begin{cases} \frac{\partial^2 z}{\partial x^2}(x,y) &= y^2(x+2)e^{x-y}; \\ \frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y}(x,y) &= y(x+1)(2-y)e^{x-y}; \\ \frac{\partial^2 z}{\partial y^2}(x,y) &= x(2-4y+y^2)e^{x-y}. \end{cases}$$

Diferențiala a doua a funcției z într-un punct oarecare M(x,y) este

$$d^2z(x,y) = \frac{\partial^2z}{\partial x^2}(x,y)dx^2 + 2\frac{\partial^2z}{\partial x\partial y}(x,y)dxdy + \frac{\partial^2z}{\partial y^2}(x,y)dy^2.$$

Diferențiala a doua a funcției z în M_2 este $d^2z(M_2) = -\frac{2}{e}dy^2$ și se constată că este o formă pătratică negativă, deci M_2 este punct de maxim local al funcției.

Diferențiala a doua a funcției în M_3 , $d^2z(M_3)=\frac{2}{e^3}(2dx^2+dy^2)$, este formă pătratică pozitiv definită, ceea ce arată că M_3 este punct de minim local al funcției.

Diferențiala a doua a funcției z în punctul M_1 este identic nulă indiferent de valorile lui dx și dy.

Prin urmare, nu putem decide asupra naturii punctului staționar $M_1(0,0)$. În acest caz se poate aplica definiția punctului de extrem și pentru aceasta se studiază semnul creșterii f(x,y) - f(0,0) în vecinătatea originii.

Creșterea

$$f(x,y) - f(0,0) = xy^2e^{x-y}$$

nu păstrează semn constant în oricare din vecinătățile originii și deci punctul $M_1(0,0)$ nu este punct de extrem local al funcției z; este punct de tip șa.

Exercițiul 1.1.5 Să se determine valorile extreme ale funcției

$$f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}, \quad f(x,y) = x^3 + 3xy^2 - 15x - 12y.$$

Soluție. Derivatele parțiale până la ordinul doi inclusiv ale funcției sunt:

$$\frac{\partial z}{\partial x}(x,y) = 3x^2 + 3y^2 - 15, \quad \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) = 6xy - 12;$$

$$\frac{\partial^2 z}{\partial y}(x,y) = \frac{\partial^2 z}{\partial y}(x,y) =$$

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x^2}(x,y) = 6x, \ \frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y}(x,y) = 6y, \ \frac{\partial^2 z}{\partial y^2}(x,y) = 6x.$$

Din anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi, efectuată pentru a se determina punctele staționare ale funcției, se obține

$$\begin{cases} x^2 + y^2 &= 5 \\ xy &= 2 \end{cases} \implies \begin{cases} (x+y)2 &= 9 \\ xy &= 2 \end{cases} \implies \begin{cases} x+y &= \pm 3 \\ xy &= 2 \end{cases}$$

Rezolvarea ultimelor două sisteme conduce la patru puncte staționare

$$M_1(1,2), M_2(2,1), M_3(-1,-2), M_4(-2,-1).$$

Matricele hessiene corespunzătoare celor patru puncte staționare au elementele

$$H_z(M_1) = \begin{pmatrix} 6 & 12 \\ 12 & 6 \end{pmatrix}, \qquad H_z(M_2) = \begin{pmatrix} 12 & 6 \\ 6 & 12 \end{pmatrix},$$
 $H_z(M_3) = \begin{pmatrix} -6 & -12 \\ -12 & -6 \end{pmatrix}, \qquad H_z(M_4) = \begin{pmatrix} -12 & -6 \\ -6 & -12 \end{pmatrix}.$

Vom folosi metoda valorilor proprii pentru a stabili natura formelor pătratice $d^2z(M_1)$, $d^2z(M_2)$, $d^2z(M_3)$, $d^2z(M_4)$ care, cu ajutorul matricelor hessiene, se scriu în forma

$$\begin{cases} d^2z(M_1) &= (dx\,dy) \cdot H_z(M_1) \cdot \begin{pmatrix} dx \\ dy \end{pmatrix}, \\ d^2z(M_2) &= (dx\,dy) \cdot H_z(M_2) \cdot \begin{pmatrix} dx \\ dy \end{pmatrix}, \\ d^2z(M_3) &= (dx\,dy) \cdot H_z(M_3) \cdot \begin{pmatrix} dx \\ dy \end{pmatrix}, \\ d^2z(M_4) &= (dx\,dy) \cdot H_z(M_4) \cdot \begin{pmatrix} dx \\ dy \end{pmatrix}. \end{cases}$$

Valorile proprii ale oricărei din cele patru diferențiale sunt aceleași cu ale matricei hessiene corespunzătoare.

Valorile proprii ale unei matrice pătratice simetrică A, cu elementele a_{11} , $a_{12} = a_{21}$ și a_{22} , sunt rădăcinile ecuației caracteristice $P(\lambda) = 0$, unde $P(\lambda)$ este polinomul caracteristic al matricei

$$P(\lambda) = \det(A - \lambda I_2) = \begin{vmatrix} a_{11} - \lambda & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} - \lambda \end{vmatrix}$$
$$= \lambda^2 - (a_{11} + a_{22})\lambda + \det A,$$

iar I_2 este matricea unitate de ordinul doi.

O rădăcină a ecuației caracteristice a unei matrice pătratice simetrică A se numește fie *valoare proprie* a acesteia, fie *valoare proprie* a formei pătratice $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$ care în baza canonică din $\mathbb{R}^2$ are matricea A.

O formă pătratică $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$, care în baza canonică din $\mathbb{R}^2$ are matricea A, are expresia analitică

$$f(x_1, x_2) = (x_1 x_2) \cdot \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} = a_{11}x_1^2 + 2a_{12}x_1x_2 + a_{22}x_2^2,$$

unde $\mathbf{x} = (x_1, x_2)$ este un vector arbitrar din $\mathbb{R}^2$.

Cele patru polinoame caracteristice $P_1(\lambda)$, $P_2(\lambda)$, $P_3(\lambda)$, $P_4(\lambda)$ ale respectiv celor patru diferențiale ale funcției z în punctele staționare M_1 , M_2 , M_3 , M_4 sunt

$$P_1(\lambda) = (\lambda + 6)(\lambda - 18), \quad P_2(\lambda) = (\lambda - 6)(\lambda - 18),$$

 $P_3(\lambda) = (\lambda - 6)(\lambda + 18), \quad P_4(\lambda) = (\lambda + 6)(\lambda + 18).$

Criteriul pe care îl vom utiliza pentru a determina natura unei forme pătratice $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$, a cărei matrice A în baza canonică din $\mathbb{R}^2$ are rădăcinile caracteristice λ_1 și λ_2 , constă în următoarele:

- dacă toate valorile proprii ale formei pătratice f sunt pozitive, atunci forma pătratică este pozitiv definită;
- dacă toate valorile proprii ale formei pătratice f sunt negative, atunci forma pătratică este negativ definită;
- dacă toate valorile proprii ale formei pătratice f sunt nenegative, atunci forma pătratică este pozitivă;
- dacă toate valorile proprii ale formei pătratice f sunt nepozitive, atunci forma pătratică este negativă;
- dacă $\lambda_1 > 0$, iar $\lambda_2 < 0$, atunci forma pătratică este nedefinită.

Natura punctului staționar analizat depinde de natura diferențialei a doua a funcției în acel punct, aceeași cu natura formei pătratice cu care se exprimă această diferențială.

Aplicând funcției z criteriul descris, găsim:

- punctele M_1 şi M_3 nu sunt puncte de extrem ale funcției z; ele sunt puncte de tip şa;
- punctul M_2 este un punct de minim local al funcției și $f_{\min} = f(M_2) = -28$;
- punctul M_2 este un punct de maxim local al funcției și $f_{\text{max}} = f(M_4) = 36$.

Exercițiul 1.1.6 Să se determine punctele de extrem local ale funcției

$$f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}, \quad f(x,y) = x^2 - xy + y^2 - 3y.$$

Soluție. Sistemul obținut prin anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției f are o singură soluție (1,2). Prin urmare, funcția f are un singur punct staționar $M_0(1,2)$.

Hessiana funcției f în punctul M_0 este $H_f(M_0)=\begin{pmatrix} 2 & -1 \\ -1 & 2 \end{pmatrix}$. Polinomul caracteristic al acestei matrice este

$$P(\lambda) = \det H_f(M_0) = \begin{vmatrix} 2-\lambda & -1 \\ -1 & 2-\lambda \end{vmatrix} = (1-\lambda)(3-\lambda),$$

iar valorile proprii sunt ambele pozitive. Aceasta arată că diferențiala a doua a funcției f în punctul M_0

$$d^2f(M_0) = 2dx^2 - 2dxdy + 2dy^2$$

este o formă pătratică pozitiv definită ceea ce atrage că M_0 este punct de minim local.

Să observăm că expresia algebrică a funcției f se poate pune sub forma

$$f(x,y) = \frac{1}{4}(2x - y)^2 + \frac{3}{4}(y - 2)^2 - 3,$$

de unde deducem $f(x,y) \geq 3$, oricare ar fi punctul $M(x,y) \in \mathbb{R}^2$, egalitatea având loc dacă și numai dacă x=1 și y=2. Aceasta arată că punctul $M_0(1,2)$ este punct de minim global strict iar $f(M_0)=-3$ este valoare minimă globală strictă.

Exercițiul 1.1.7 Arătați că funcția

$$f: D \to \mathbb{R}, \quad f(x,y) = xy + \frac{50}{x} + \frac{20}{y},$$

definită pe mulțimea deschisă $D = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 | x > 0, y > 0\}$, are o valoare minimă locală strictă.

Soluție. Funcția f fiind infinit diferențiabilă, determinăm valorile extreme ale sale stabilindu–i mai întâi punctele critice.

Anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției f conduce la un sistem care are (5,2) drept soluție unică. Prin urmare, funcția f are un singur punct critic, $M_0(5,2)$. În acest punct derivatele parțiale de ordinul al doilea ale funcției f au valorile

$$\frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(5,2) = \frac{4}{5}, \quad \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(5,2) = 1, \quad \frac{\partial^2 f}{\partial y^2}(5,2) = 5.$$

Ecuația caracteristică a matricei hessiene corespunzătoare $H_f(M_0)$,

$$5\lambda^2 - 29\lambda + 15 = 0,$$

are ambele rădăcini pozitive și deci $d^2f(M_0)$ este o formă pătratică pozitiv definită ceea ce atrage că M_0 este punct de minim local strict. Valoarea minimă locală strictă a funcției f este $f_{\min} = f(5,2) = 30$.

Observația 1.1.1 Criteriul descris în ultimele două exerciții poate fi generalizat astfel încât să se poată aplica pentru determinarea punctelor de extrem local ale unei funcții reale de trei sau mai multe variabile reale.

Exemplul 1.1.2 Funcția reală de trei variabile reale

$$f: \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}, \quad f(x, y, z) = x^2y + yz + 32x - z^2.$$

are un singur punct staționar care nu este punct de extrem.

Soluție. Derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției f au expresiile:

$$\frac{\partial f}{\partial x}(x,y,z) = 2xy + 32, \qquad \frac{\partial f}{\partial y}(x,y,z) = x^2 + z, \qquad \frac{\partial f}{\partial z}(x,y,z) = y - 2z.$$

Coordonatele punctelor staționare sunt soluții ale sistemului

$$\begin{cases} \frac{\partial f}{\partial x}(x, y, z) = 0, \\ \frac{\partial f}{\partial y}(x, y, z) = 0, \\ \frac{\partial f}{\partial z}(x, y, z) = 0, \end{cases} \Longrightarrow \begin{cases} xy + 16 = 0, \\ x^2 + z = 0, \\ y - 2z = 0 \end{cases} \Longrightarrow \begin{cases} x_0 = 2, \\ y_0 = -8, \\ z_0 = -4. \end{cases}$$

Deci singurul punct staționar este $M_0(2, -8, -4)$.

Derivatele parțiale de ordinul al doilea ale funcției f în punctul curent M(x, y, z), sunt:

$$\frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x, y, z) = 2y; \quad \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(x, y, z) = 2x; \quad \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial z}(x, y, z) = 0;$$
$$\frac{\partial^2 f}{\partial y^2}(x, y, z) = 0; \quad \frac{\partial^2 f}{\partial y \partial z}(x, y, z) = 1; \quad \frac{\partial^2 f}{\partial z^2}(x, y, z) = -2.$$

Hessiana asociată funcției f în punctul $\mathbf{x}_0$, unde $\mathbf{x}_0 = (x_0, y_0, z_0)$, este

$$H_{f}(\mathbf{x}_{0}) = \begin{pmatrix} \frac{\partial^{2} f}{\partial x^{2}}(\mathbf{x}_{0}) & \frac{\partial^{2} f}{\partial x \partial y}(\mathbf{x}_{0}) & \frac{\partial^{2} f}{\partial x \partial z}(\mathbf{x}_{0}) \\ \frac{\partial^{2} f}{\partial x \partial y}(\mathbf{x}_{0}) & \frac{\partial^{2} f}{\partial y^{2}}(\mathbf{x}_{0}) & \frac{\partial^{2} f}{\partial y \partial z}(\mathbf{x}_{0}) \\ \frac{\partial^{2} f}{\partial x \partial z}(\mathbf{x}_{0}) & \frac{\partial^{2} f}{\partial y \partial z}(\mathbf{x}_{0}) & \frac{\partial^{2} f}{\partial z^{2}}(\mathbf{x}_{0}) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -16 & 2 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & -2 \end{pmatrix}.$$

Polinomul caracteristic al matricei $H_f(\mathbf{x}_0)$ este

$$P(\lambda) = \det H_f(\mathbf{x}_0) - \lambda I_3 = \begin{vmatrix} -16 - \lambda & 4 & 0 \\ 4 & -\lambda & 1 \\ 0 & 1 & -2 - \lambda \end{vmatrix} = -\lambda^3 - 18\lambda^2 - 15\lambda + 18.$$

Ecuația caracteristică $P(\lambda) = 0$ nu poate avea toate rădăcinile pozitive căci $\lambda_1 + \lambda_2 + \lambda_3 = -18 < 0$, dar nici toate negative deoarece produsul lor este pozitiv, $\lambda_1 \cdot \lambda_2 \cdot \lambda_3 = 18$. Mai precis, folosind şirul lui Rolle pentru determinarea pozițiilor celor trei rădăcini constatăm că $\lambda_1 < 0$ și $\lambda_2 < 0$ iar

 $\lambda_3>0.$ Există atunci o bază în spațiul vectorial $I\!\!R^3$ în care forma pătratică are expresia canonică

$$d^{2} f(\mathbf{x}_{0}) = \lambda_{1} (dx')^{2} + \lambda_{2} (dy')^{2} + \lambda_{3} (dz')^{2},$$

rezultat care arată că diferențiala a doua a funcției f în punctul $\mathbf{x}_0$ este o formă pătratică nedefinită. Prin urmare $\mathbf{x}_0$ nu este punct de extrem; este punct de tip şa.

Exercițiul 1.1.8 Determinați punctele de extrem local ale funcției

$$f: \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}, \quad f(x, y, z) = x^2 + 3y^2 + 2z^2 - 2xy + 2xz.$$

Soluție. Derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției f au expresiile

$$\begin{cases} \frac{\partial f}{\partial x}(x, y, z) &= 2x - 2y + 2z \\ \frac{\partial f}{\partial y}(x, y, z) &= 6y - 2x \\ \frac{\partial f}{\partial z}(x, y, z) &= 4z + 2x. \end{cases}$$

Funcția f fiind diferențiabilă, eventualele puncte de extrem local ale sale se află printre punctele staționare ale lui f. Pentru a determina aceste puncte staționare trebuie să rezolvăm sistemul obținut din anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției f. După simplificarea prin 2 a fiecăreia dintre ecuații se ajunge la sistemul

$$\begin{cases} x - y + z = 0 \\ 3y - x = 0 \\ 2z + x = 0. \end{cases}$$

a cărui soluție unică este $\mathbf{x}_0 = (0,0,0) = \mathbf{0}$. Prin urmare, singurul punct staționar al funcției f este originea sistemului Oxyz.

Pentru a decide asupra naturii punctului staționar trebuie să determinăm matricea $H_f(\mathbf{x}_0)$, hessiana funcției f în punctul $\mathbf{x}_0 = \mathbf{0}$.

Această hessiană este o matrice pătratică simetrică de ordinul al treilea care are pe linii componentele gradienților derivatelor parțiale de ordinul întâi

calculate în $\mathbf{x}_0$. Efectuând aceste calcule, găsim

$$H_f(\mathbf{0}) = \begin{pmatrix} 2 & -2 & 2 \\ -2 & 6 & 0 \\ 2 & 0 & 4 \end{pmatrix}.$$

Lanțul minorilor principali ai acestei matrice este

$$\Delta_1 = |2| = 2, \quad \Delta_2 = \begin{vmatrix} 2 & -2 \\ -2 & 6 \end{vmatrix} = 8, \quad \Delta_3 = \det H_f(\mathbf{0}) = \begin{vmatrix} 2 & -2 & 2 \\ -2 & 6 & 0 \\ 2 & 0 & 4 \end{vmatrix} = 8.$$

Deoarece toţi minorii principali ai hessienei $H_f(\mathbf{x}_0)$ sunt pozitivi, conform criteriului lui Sylvester, rezultă că diferențiala a doua a funcției f în punctul $\mathbf{x}_0 = \mathbf{0}$

$$d^2 f(\mathbf{x}_0) = 2dx^2 + 6dy^2 + 4dz^2 - 4dxdy + 4dxdz$$

este o formă pătratică pozitiv definită și deci punctul critic determinat este punct de minim relativ pentru funcția f.

Exercițiul 1.1.9 Determinați punctele de extrem local ale funcției

$$f: D \to I\!\!R, \qquad f(x, y, z) = x + \frac{y^2}{4x} + \frac{z^2}{y} + \frac{1}{z},$$

unde
$$D = \{M(x, y, z) \in \mathbb{R}^3 : x > 0, y > 0, z > 0\}.$$

Soluție. Vom calcula derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției. Avem:

$$f_{,1}(x,y,z) = 1 - \frac{y^2}{4x^2}, \quad f_{,2}(x,y,z) = \frac{y}{2x} - \frac{z^2}{y^2}, \quad f_{,3}(x,y,z) = \frac{2z}{y} - \frac{2}{z^2}.$$

Din sistemul obținut prin anularea acestor derivate se deduc

$$\begin{cases} f_{,1}(x,y,z) = 0 \\ f_{,2}(x,y,z) = 0 \\ f_{,3}(x,y,z) = 0 \end{cases} \implies \begin{cases} 1 - \frac{y^2}{4x^2} = 0, \\ \frac{y}{2x} - \frac{z^2}{y^2} = 0, \\ \frac{z}{y} - \frac{1}{z^2} = 0 \end{cases} \implies \begin{cases} y = 2x, \\ z = y, \\ y = z^3. \end{cases}$$

Ultimul sistem are soluția

$$\begin{cases} x = \frac{1}{2}, \\ y = 1, \\ z = 1 \end{cases}$$

Prin urmare, singurul punct staționar al funcției este $M_0(\frac{1}{2}, 1, 1)$. Determinăm diferențiala a doua a funcției în punctul M_0

$$d^{2}f(M_{0}) = f_{,11}(M_{0})dx^{2} + f_{,22}(M_{0})dy^{2} + f_{,33}(M_{0})dz^{2} +$$

$$+ 2(f_{,12}(M_{0})dxdy + f_{,23}(M_{0})dydz + f_{,31}(M_{0}))dzdx.$$

Pentru aceasta avem nevoie de valorile derivatelor parţiale de ordinul al doilea ale funcţiei f în punctul M_0 . Avem:

$$\begin{cases} f_{,11}(x,y,z) = \frac{y^2}{2x^3}; & f_{,22}(x,y,z) = \frac{1}{2x} + \frac{2z^2}{y^3}; & f_{,33}(x,y,z) = \frac{2}{y} + \frac{4}{z^3}; \\ f_{,12}(x,y,z) = -\frac{y}{2x^2}; & f_{,23}(x,y,z) = -\frac{2z}{y^2}; & f_{,31}(x,y,z) = 0. \end{cases}$$

De aici rezultă că valorile derivatelor parțiale de ordinul al doilea ale funcției f în punctul M_0 sunt:

$$\begin{cases} f_{,11}(M_0) = 4; & f_{,22}(M_0) = 3; & f_{,33}(M_0) = 6; \\ f_{,12}(M_0) = -2; & f_{,23}(M_0) = -2; & f_{,31}(M_0) = 0. \end{cases}$$

Atunci diferențiala a doua a funcției f în punctul M_0 este forma pătratică

$$d^2f(M_0) = 4dx^2 + 6dy^2 + 3dz^2 - 4dxdy - 4dzdx.$$

Folosim metoda lui Gauss de aducere a unei forma pătratice la o sumă de pătrate.

În acest scop, pentru că există un termen ce îl conține pe dx^2 , grupăm toți termenii ce au ca factor pe dx și alcătuim cu aceștia un pătrat perfect. Găsim

$$d^{2}f(M_{0}) = 4(dx - \frac{1}{2}dy - \frac{1}{2}dz)^{2} + 5dy^{2} - 2dydz + 2dz^{2}.$$

Pentru că există termenul ce îl conține pe dy^2 , procedăm similar cu termenii ce conțin factorul dy. În cele din urmă se obține

$$d^{2}f(M_{0}) = 4(dx - \frac{1}{2}dy - \frac{1}{2}dz)^{2} + 5(dy - \frac{1}{5}dz)^{2} + \frac{9}{5}dz^{2},$$

de unde se vede că forma pătratică care exprimă diferențiala a doua a funcției f în punctul M_0 este pozitiv definită și deci punctul staționar determinat este punct de minim pentru funcția f.

Exercițiul 1.1.10 Determinați punctele de extrem local ale funcției

$$f: \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}, \quad f(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2 + 2xy - yz - 4x - 3y - z + 4.$$

Soluție. Derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției f sunt

$$\begin{cases} \frac{\partial f}{\partial x}(x, y, z) &= 2x + 2y - 4\\ \frac{\partial f}{\partial y}(x, y, z) &= 2x + 2y - z - 3\\ \frac{\partial f}{\partial z}(x, y, z) &= -y + 2z - 1. \end{cases}$$

Sistemul format prin anularea acestor derivate are soluția (1, 1, 1) și deci funcția are un singur punct staționar $M_0(1, 1, 1)$.

Hessiana funcției f în punctul M_0 este

$$H_f(M_0) = \begin{pmatrix} 2 & 2 & 0 \\ 2 & 2 & -1 \\ 0 & -1 & 2 \end{pmatrix}.$$

Vom folosi metoda valorilor proprii pentru a stabili natura formei pătratice care reprezintă diferențiala a doua a funcției f în punctul M_0 . Pentru aceasta calculăm polinomul caracteristic al matricei hessiene

$$P(\lambda) = \begin{vmatrix} 2 - \lambda & 2 & 0 \\ 2 & 2 - \lambda & -1 \\ 0 & -1 & 2 - \lambda \end{vmatrix} = -(\lambda - 2)(\lambda^2 - 4\lambda - 1)$$

şi apoi rezolvăm ecuația caracteristică $P(\lambda) = 0$. Constatăm că $\lambda_1 = 2 > 0$, $\lambda_2 = 2 - \sqrt{5} < 0$, $\lambda_3 = 2 + \sqrt{5}$. Rezultă că diferențiala a doua a funcției f în punctul M_0 este o formă pătratică nedefinită ceea ce atrage că punctul M_0 nu este punct de extrem, este un punct de tip şa.

1.1.2 Exemple şi exerciţii propuse

Exercițiul 1.1.11 Să se găsească punctele staționare (critice) și apoi să se selecționeze punctele de extrem pentru funcția

$$f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}, \quad f(x,y) = x^4 + y^4 - 2x^2 + 4xy - 2y^2 - 1.$$
 (1.1)

Răspuns. Punctul critic (0,0) nu este punct de extrem. Punctele critice $(\sqrt{2}, -\sqrt{2})$ şi $(-\sqrt{2}, \sqrt{2})$ sunt puncte de minim local strict. Funcția f are aceeași valoare minimă în cele două puncte de minim $f_{\min} = f(\sqrt{2}, -\sqrt{2}) = f(-\sqrt{2}, \sqrt{2}) = -9$.

Exercițiul 1.1.12 Să se determine punctele de extrem ale funcției

$$f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}, \quad f(x,y) = x^3 - 3x^2 - 3x + y^4 - 8y^3 + 18y^2 - 8y.$$

Răspuns. Există şase puncte staționare:

$$M_1(1+\sqrt{2},2);$$
  $M_2(1+\sqrt{2},2+\sqrt{3});$ $M_3(1+\sqrt{2},2-\sqrt{3});$ $M_4(1-\sqrt{2},2);$ $M_5(1-\sqrt{2},2+\sqrt{3});$ $M_6(1-\sqrt{2},2-\sqrt{3}).$

 M_1 , M_5 şi M_6 sunt puncte de tip şa; M_2 şi M_3 sunt puncte de minim; M_4 este punct de maxim.

Exercițiul 1.1.13 Să se studieze dacă funcția

$$f: \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}, \quad f(x, y, z) = x^2 + 4y^2 + 9z^2 + 6xy - 2x$$

are puncte de extrem.

Răspuns. Funcția f are punctul staționar $M_0\left(-\frac{4}{5},\frac{3}{5},0\right)$ care nu este punct de extrem deoarece hessiana funcției în acest punct nu are valorile proprii de același semn: $\lambda_1 = 5 - 3\sqrt{5} < 0; \lambda_2 = 5 + 3\sqrt{5} > 0; \lambda_3 = 18 > 0$. Prin urmare $d^2f(M_0)$ este formă pătratică nedefinită ceea ce înseamnă că M_0 este punct de tip șa pentru funcția f.

Exemplul 1.1.3 Funcția reală de trei variabile reale

$$f: \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}, \quad f(x, y, z) = 2x^2 + 2y^2 + z^2 + 2(xy + yz + x + y + 3z)$$
 are în punctul $M_0(-3, 5, -8)$ un minim global strict.

1.2 Funcții definite implicit

1.2.1 Exemple şi exerciţii rezolvate

Exemplul 1.2.1 Dacă $F \in C^2(D_0)$ şi y = f(x) este funcția definită implicit de ecuația F(x, y) = 0, atunci

$$f''(x) = -\frac{F_{,xx}(F_{,y})^2 - 2F_{,xy}F_{,x}F_{,y} + F_{,yy}(F_{,x})^2}{(F_{,y})^3}(x, f(x)).$$

Soluție. Într-adevăr, din teorema de existență și unicitate a unei funcții reale y = f(x), de o variabilă reală, definită implicit de ecuația F(x,y) = 0 rezultă mai întâi

$$f'(x) = -\frac{\frac{\partial F}{\partial x}(x, f(x))}{\frac{\partial F}{\partial y}(x, f(x))} = -\frac{F_{,x}(x, f(x))}{F_{,y}(x, f(x))}.$$

Pentru a calcula derivata secundă a funcției f, aplicăm operația de derivare în această egalitate. Avem

$$f''(x) = (f')'(x) = -\left(\frac{F_{,x}(x,f(x))}{F_{,y}(x,f(x))}\right)'$$

Calculăm această derivată folosind regula de derivare a câtului şi regula de derivare a funcțiilor compuse după care înlocum valoarea lui f'(x). În acest mod constatăm că se obține rezultatul dorit.

Exercițiul 1.2.1 Să se arate că ecuația

$$F(x, y, z) = x^{3} + y^{3} + z^{4} - \frac{3}{2}(x^{2} + y^{2} + z^{2}) - 3xy = 0,$$

definește implicit funcția reală de două variabile reale z = f(x,y) într-o vecinătate a punctului $M_0\left(\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}, \frac{\sqrt{6}}{2}\right)$ și apoi să se calculeze $\frac{\partial^3 f}{\partial x^2 \partial y}\left(\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}\right)$.

Soluție. Trebuie să verificăm că sunt îndeplinite ipotezele teoremei de existență și unicitate a unei funcții definite implicit de ecuația F(x, y, z) = 0. Aceste ipoteze sunt:

- funcția $F: \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}$ trebuie să fie de clasă cel puțin $C^3(\mathbb{R}^3)$;
- în punctul M_0 trebuie ca $F(M_0) = 0$;
- derivata parțială în raport cu variabila z a funcției F în punctul M_0 trebuie să fie nenulă.

Funcția F, fiind o funcție polinom, este de clasă $C^{\infty}(\mathbb{R}^2)$, deci prima dintre ipoteze este verificată.

Constatăm că $F(M_0) = F(\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}, \frac{\sqrt{6}}{2}) = 0$, ceea ce arată că și a doua ipoteză este verificată.

Derivata parțială de ordinul întâi a funcției F într
–un punct oarecare din $I\!\!R^3$ este

$$\frac{\partial F}{\partial z}(x, y, z)b = 4z^3 - 3z,$$

iar valoarea acesteia în punctul M_0 ,

$$\frac{\partial F}{\partial z}(x_0, y_0, z_0) = \frac{3\sqrt{6}}{2},$$

este diferită de zero și prin urmare ultima ipoteză este satisfăcută.

Conform teoremei de existență și unicitate a unei funcții reale de două variabile reale definită implicit de ecuația F(x,y,z)=0, există un disc închis $\overline{B}\big((x_0,y_0),h\big)$ cu centrul în punctul (x_0,y_0) și raza h>0, un număr k>0 și o unică funcție

$$f: \overline{B}((x_0, y_0), h) \to [z_0 - k, z_0 + k],$$

de trei ori diferențiabilă, care satisface condiția $f(x_0,y_0)=z_0$ și identitatea

$$F(x, y, f(x, y)) \equiv 0$$
 pe mulţimea $\overline{B}((x_0, y_0), h)$.

Pentru a obține derivata menționată în enunț, procedăm astfel:

• derivăm identitatea $F(x, y, f(x, y)) \equiv 0$ în raport cu y şi în raport cu x după care luăm $x = x_0$ şi $y = y_0$, de aici rezultând $\frac{\partial f}{\partial y}(x_0, y_0)$ şi respectiv $\frac{\partial f}{\partial x}(x_0, y_0)$;

- identităților obținute li se aplică operația de derivare în raport cu x, de aici calculându–se $\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(x_0, y_0)$ și respectiv $\frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x_0, y_0)$;
- aplicând penultimei identități operația de derivare parțială în raport cu x se determina derivata parțială de ordinul al treilea a funcției f menționată în enunț.

Având în vedere expresia funcției F rezultă că identitatea care urmează a fi derivată parțial conform procedeului descris este

$$x^{3} + y^{3} + (f(x,y))^{4} - \frac{3}{2}(x^{2} + y^{2} + (f(x,y))^{2}) - 3xy \equiv 0.$$

Cele cinci identități obținute prin derivările specificate sunt:

$$\begin{cases} 3(y^2 - y - x) + (4f^3(x, y) - 3f(x, y)) \frac{\partial f}{\partial y}(x, y) \equiv 0, \\ 3(x^2 - x - y) + (4f^3(x, y) - 3f(x, y)) \frac{\partial f}{\partial x}(x, y) \equiv 0; \end{cases}$$

$$\begin{cases} -3 + 3(4f^2(x,y) - 1)\frac{\partial f}{\partial x}(x,y)\frac{\partial f}{\partial y}(x,y) + (4f^3(x,y) - 3f(x,y))\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}(x,y) \equiv 0, \\ 3(2x - 1) + 3(4f^2(x,y) - 1)\left(\frac{\partial f}{\partial x}(x,y)\right)^2 + (4f^3(x,y) - 3f(x,y))\frac{\partial^2 f}{\partial x^2}(x,y) \equiv 0; \end{cases}$$

$$24f(x,y)\left(\frac{\partial f}{\partial x}(x,y)\right)^{2}\frac{\partial f}{\partial y}(x,y) + (4f^{3}(x,y) - 3f(x,y))\frac{\partial^{3} f}{\partial x^{2}\partial y}(x,y) +$$
$$+3(4f^{2}(x,y) - 1)\left(\frac{\partial^{2} f}{\partial x^{2}}(x,y)\frac{\partial f}{\partial y}(x,y) + 2\frac{\partial f}{\partial x}(x,y)\frac{\partial^{2} f}{\partial x\partial y}(x,y)\right) \equiv 0.$$

Din primele două seturi de identități se obțin derivatele:

$$\begin{cases} \frac{\partial f}{\partial y} \left(\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}\right) = -\frac{\sqrt{6}}{12}; & \begin{cases} \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y} \left(\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}\right) = \frac{19\sqrt{6}}{72}; \\ \frac{\partial f}{\partial x} \left(\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}\right) = -\frac{\sqrt{6}}{12}; & \begin{cases} \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y} \left(\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}\right) = -\frac{5\sqrt{6}}{72}; \end{cases} \end{cases}$$

iar din ultima identitate se obține

$$\frac{\partial^3 f}{\partial x^2 \partial y} \left(\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}\right) = \frac{59\sqrt{6}}{144},$$

care este derivata parțială din enunț.

Exercițiul 1.2.2 Funcția z = z(x, y) este definită implicit de ecuația F(x, y, z) = 0, unde

$$F(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2 - \varphi(\alpha x + \beta y + \gamma z),$$

 α, β şi γ fiind constante reale arbitrare, iar $u \mapsto \varphi(u)$ o funcție reală diferențiabilă pe un innterval $I \subset \mathbb{R}$.

Să se arate că derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției z = z(x, y) satisface egalitatea

$$(\gamma y - \beta z) \frac{\partial z}{\partial x} + (\alpha z - \gamma x) \frac{\partial z}{\partial y} = \beta x - \alpha y.$$

Soluție. În ipotezele menționate, funcția F este derivabilă și

$$\begin{cases} \frac{\partial F}{\partial x}(x, y, z) &= 2x - \frac{d\varphi}{du} \cdot \frac{\partial u}{\partial x} &= 2x - \alpha \varphi'(u) \\ \frac{\partial F}{\partial y}(x, y, z) &= 2y - \frac{d\varphi}{du} \cdot \frac{\partial u}{\partial y} &= 2y - \beta \varphi'(u) \\ \frac{\partial F}{\partial z}(x, y, z) &= 2z - \frac{d\varphi}{du} \cdot \frac{\partial u}{\partial z} &= 2z - \gamma \varphi'(u), \end{cases}$$

unde am făcut notația $u = \alpha x + \beta y + \gamma z$.

Derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției z=z(x,y), definită implicit de ecuația F(x,y,z)=0, sunt

$$\frac{\partial z}{\partial x}(x,y) = -\frac{\frac{\partial F}{\partial x}(x,y,z(x,y))}{\frac{\partial F}{\partial z}(x,y,z(x,y))}, \qquad \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) = -\frac{\frac{\partial F}{\partial y}(x,y,z(x,y))}{\frac{\partial F}{\partial z}(x,y,z(x,y))}.$$

Înlocuind aceste derivate parțiale de ordinul întâi ale funcției F, calculate în punctul (x,y,z(x,y)), găsim că derivatele parțiale ale funcției z=z(x,y) au expresiile

$$\begin{cases} \frac{\partial z}{\partial x}(x,y) &= -\frac{2x - \alpha \varphi'(u(x,y,z(x,y)))}{2z - \gamma \varphi'(u(x,y,z(x,y)))}, \\ \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) &= -\frac{2y - \beta \varphi'(u(x,y,z(x,y)))}{2z - \gamma \varphi'(u(x,y,z(x,y)))}, \end{cases}$$

unde $u(x, y, z(x, y)) = \alpha x + \beta y + \gamma z(x, y)$.

Înmulțind derivata parțială a lui z în raport cu variabila x cu $\gamma y - \beta z(x, y)$ și cealaltă derivată parțială a funcției z = z(x, y) cu $\alpha z(x, y) - \gamma x$ și sumând rezultatele, găsim că

$$(\gamma y - \beta z(x, y)) \frac{\partial z}{\partial x}(x, y) + (\alpha z(x, y) - \gamma x) \frac{\partial z}{\partial y}(x, y) = \beta x - \alpha y,$$

ceea ce arată că funcția z = z(x, y) satisface egalitatea din enunț.

Exemplul 1.2.2 Funcția $F(x,y,z) = \Phi\left(x + \frac{z}{y}, y + \frac{z}{x}\right)$, unde Φ este o funcție diferențiabilă pe un domeniu $D \subset \mathbb{R}^2$, este astfel încât ecuația F(x,y,z) = 0 definește implicit funcția diferențiabilă z = z(x,y).

Derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției z satisfac egalitatea

$$x\frac{\partial z}{\partial x} + y\frac{\partial z}{\partial y} = z - xy.$$

Soluție. Într-adevăr, știind că există derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției definite implicit de ecuația F(x,y,z)=0, acestea se calculează după regula

$$\frac{\partial z}{\partial x}(x,y) = -\frac{\frac{\partial F}{\partial x}(x,y,z(x,y))}{\frac{\partial F}{\partial z}(x,y,z(x,y))}, \qquad \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) = -\frac{\frac{\partial F}{\partial y}(x,y,z(x,y))}{\frac{\partial F}{\partial z}(x,y,z(x,y))}.$$

Pentru a determina derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției F, folosim regula lanțului de derivare a funcțiilor compuse. Notând în prealabil cu u și v variabilele funcției Φ și aplicând această regulă, obținem:

$$\begin{cases} \frac{\partial F}{\partial x} &= \frac{\partial \Phi}{\partial u} \cdot \frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\partial \Phi}{\partial v} \cdot \frac{\partial v}{\partial x} &= \frac{\partial \Phi}{\partial u} - \frac{z}{x^2} \frac{\partial \Phi}{\partial v}; \\ \frac{\partial F}{\partial y} &= \frac{\partial \Phi}{\partial u} \cdot \frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial \Phi}{\partial v} \cdot \frac{\partial v}{\partial y} &= \frac{\partial \Phi}{\partial v} - \frac{z}{y^2} \frac{\partial \Phi}{\partial u}; \\ \frac{\partial F}{\partial z} &= \frac{\partial \Phi}{\partial u} \cdot \frac{\partial u}{\partial z} + \frac{\partial \Phi}{\partial v} \cdot \frac{\partial v}{\partial z} &= \frac{1}{y} \frac{\partial \Phi}{\partial u} + \frac{1}{x} \frac{\partial \Phi}{\partial v}. \end{cases}$$

Atunci, derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției z vor fi

$$\begin{cases} \frac{\partial z}{\partial x} = -\frac{\frac{\partial \Phi}{\partial u} - \frac{z}{x^2} \frac{\partial \Phi}{\partial v}}{\frac{1}{y} \frac{\partial \Phi}{\partial u} + \frac{1}{x} \frac{\partial \Phi}{\partial v}} \\ \frac{\partial z}{\partial y} = -\frac{\frac{\partial \Phi}{\partial v} - \frac{z}{y^2} \frac{\partial \Phi}{\partial u}}{\frac{1}{y} \frac{\partial \Phi}{\partial u} + \frac{1}{x} \frac{\partial \Phi}{\partial v}}. \end{cases}$$

Înmulțind aceste expresii cu x și respectiv y și adunând membru cu membru rezultatele înmulțirii constatăm că egalitatea din enunț este satisfăcută.

Exercițiul 1.2.3 Să se arate că funcția z=z(x,y) definită implicit de ecuația

 $\Phi(x-az,y-bz)=0,\ a,b\in I\!\!R,\ f\!\!ixat\!\!i,\ F\in C^1(D),\ D\subset I\!\!R^2,$ verifică relația

$$a \cdot \frac{\partial z}{\partial x}(x, y) + b \cdot zy(x, y) = 1.$$

Soluție. Vom nota $F(x,y,z)=\Phi(x-az,y-bz)$ precum și u=x-az, v=y-bz. În felul acesta funcția Φ are variabilele u și v. Determinăm derivatele parțiale ale funcției F folosind regula lanțului de derivare a unei funcții compusă. Avem:

$$\begin{cases} \frac{\partial F}{\partial x}(x,y,z) &=& \frac{\partial \Phi}{\partial u} \cdot \frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\partial \Phi}{\partial v} \cdot \frac{\partial v}{\partial x} &=& \frac{\partial \Phi}{\partial u} \\ \frac{\partial F}{\partial y}(x,y,z) &=& \frac{\partial \Phi}{\partial u} \cdot \frac{\partial u}{\partial y} + \frac{\partial \Phi}{\partial v} \cdot \frac{\partial v}{\partial y} &=& \frac{\partial \Phi}{\partial v} \\ \frac{\partial F}{\partial z}(x,y,z) &=& \frac{\partial \Phi}{\partial u} \cdot \frac{\partial u}{\partial z} + \frac{\partial \Phi}{\partial v} \cdot \frac{\partial v}{\partial z} &=& -a \cdot \frac{\partial \Phi}{\partial u} - b \cdot \frac{\partial \Phi}{\partial v}. \end{cases}$$

Derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției z = z(x, y), definită implicit de ecuația F(x, y, z) = 0, se calculează după regula

$$\frac{\partial z}{\partial x}(x,y) = -\frac{\frac{\partial F}{\partial x}(x,y,z(x,y))}{\frac{\partial F}{\partial z}(x,y,z(x,y))}, \qquad \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) = -\frac{\frac{\partial F}{\partial y}(x,y,z(x,y))}{\frac{\partial F}{\partial z}(x,y,z(x,y))}.$$

Folosind rezultatele precedente găsim că

$$\begin{cases} \frac{\partial z}{\partial x}(x,y) &= \frac{\frac{\partial \Phi}{\partial u}}{a \cdot \frac{\partial \Phi}{\partial u} + b \cdot \frac{\partial \Phi}{\partial v}}, \\ \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) &= \frac{\frac{\partial \Phi}{\partial v}}{a \cdot \frac{\partial \Phi}{\partial u} + b \cdot \frac{\partial \Phi}{\partial v}}. \end{cases}$$

Examinând expresiile acestor derivate parțiale constatăm că

$$a \cdot \frac{\partial z}{\partial x}(x,y) + b \cdot \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) = 1$$

și deci funcția z = z(x, y) satisface egalitatea din enunț.

Exemplul 1.2.3 Ecuația $\Phi\left(\frac{x}{z}, \frac{y}{z}\right) = 0$ definește implicit funcția reală diferențiabilă z = z(x, y). Derivatele parțiale de ordinul întâi ale acesteia satisfac ecuația diferențială cu derivate parțiale de ordinul întâi

$$x \cdot \frac{\partial z}{\partial x} + y \cdot \frac{\partial z}{\partial y} = z.$$

Soluție. Într-adevăr, notând $F(x,y,z) = \Phi\left(\frac{x}{z},\frac{y}{z}\right)$ și aplicând formulele de calcul ale derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției z=z(x,y), definită implicit de ecuația F(x,y,z)=0, găsim

$$\left\{ \begin{array}{ll} \displaystyle \frac{\partial z}{\partial x}(x,y) & = & \displaystyle \frac{z(x,y) \cdot \Phi_{,1}(u,v)}{x \cdot \Phi_{,1}(u,v) + y \cdot \Phi_{,2}(u,v)} \\[1mm] \displaystyle \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) & = & \displaystyle \frac{z(x,y) \cdot \Phi_{,2}(u,v)}{x \cdot \Phi_{,1}(u,v) + y \cdot \Phi_{,2}(u,v)}. \end{array} \right.$$

Variabilele intermediare u și v ale funcției Φ , notate la un moment dat cu 1 și 2, sunt funcții de x, y și z, însă în relațiile de mai sus z se consideră că fiind înlocuit cu expresia sa rezultată din ecuația F(x, y, z) = 0, adică

$$u(x, y, z(x, y)) = \frac{x}{z(x, y)}, \quad v(x, y, z(x, y)) = \frac{y}{z(x, y)}.$$

Se vede imediat că $x \cdot \frac{\partial z}{\partial x}(x,y) + y \cdot \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) \equiv z(x,y)$, ceea ce arată că z = z(x,y) este o soluție a ecuației diferențiale cu derivate parțiale de ordinul întâi din enunț.

Exemplul 1.2.4 Funcția reală $F \in \mathcal{F}(D)$ de clasă C^1 pe mulțimea deschisă $D \subset \mathbb{R}^3$ este astfel încât:

$$F(x_0, y_0, z_0) = 0; \ \frac{\partial F}{\partial x}(x_0, y_0, z_0) \neq 0; \ \frac{\partial F}{\partial y}(x_0, y_0, z_0) \neq 0, \ \frac{\partial F}{\partial z}(x_0, y_0, z_0) \neq 0.$$

Dacă funcțiile reale:

$$x = f(y, z); \quad y = g(z, x); \quad z = h(x, y)$$

sunt soluțiile ecuației F(x, y, z) = 0 care satisfac condițiile inițiale:

$$x_0 = f(y_0, z_0), \ y_0 = g(z_0, x_0), \ z_0 = h(x_0, y_0),$$

atunci

$$\frac{\partial f}{\partial z}(y_0, z_0) \cdot \frac{\partial g}{\partial x}(z_0, x_0) \cdot \frac{\partial h}{\partial y}(x_0, y_0) = -1.$$

Într-adevăr, deoarece

$$F \in C^1(D), \ F(x_0, y_0, z_0) = 0 \ \text{si} \ \frac{\partial F}{\partial z}(x_0, y_0, z_0) \neq 0,$$

rezultă că ecuația F(x,y,z)=0 definește implicit funcția z=h(x,y) într–o vecinătate a punctului (x_0,y_0) și

$$\frac{\partial h}{\partial y}(x_0, y_0) = -\frac{\frac{\partial F}{\partial y}(x_0, y_0, z_0)}{\frac{\partial F}{\partial z}(x_0, y_0, z_0)}.$$

În mod similar deducem:

$$\frac{\partial g}{\partial x}(z_0, y_0) = -\frac{\frac{\partial F}{\partial x}(x_0, y_0, z_0)}{\frac{\partial F}{\partial y}(x_0, y_0, z_0)};$$

$$\frac{\partial f}{\partial z}(y_0, z_0) = -\frac{\frac{\partial F}{\partial z}(x_0, y_0, z_0)}{\frac{\partial F}{\partial x}(x_0, y_0, z_0)}.$$

Înmulțind membru cu membru aceste trei egalități se obține relația dorită.■

Exemplul 1.2.5 Fie $\mathbf{F} = (F_1, F_2) \in \mathcal{F}(\mathbb{R}^5, \mathbb{R}^2)$, unde

$$F_1(x, y, z, y_1, y_2) = x + yz - y_1y_2 - y_1^2, \quad F_2(x, y, z, y_1, y_2) = x - y + y_1^3 - y_2^3.$$

Să se arate că sistemul de ecuații

$$\begin{cases} F_1(x, y, z, y_1, y_2) = 0, \\ F_2(x, y, z, y_1, y_2) = 0, \end{cases}$$

definește implicit pe y_1 și y_2 ca funcții de variabilele x, y, z într-o vecinătate a punctului $(1, 1, 1, 1, 1) \in \mathbb{R}^5$ și să se calculeze derivatele parțiale de ordinul întâi ale acestor funcții în punctul $(1, 1, 1) \in \mathbb{R}^3$.

Soluție. Într-adevăr, din expresiile algebrice ale componentelor funcției $\mathbf{F}$ se vede că $\mathbf{F} \in C^{\infty}(\mathbb{R}^5, \mathbb{R}^2)$. Apoi, există punctul $(1, 1, 1, 1, 1) \in \mathbb{R}^5$, cu proprietatea

$$\mathbf{F}(1, 1, 1, 1, 1) = 0.$$

Matricea jacobiană $J_{\mathbf{yF}}(x, y, z, y_1, y_2)$, unde $\mathbf{y} = (y_1, y_2)$, este

$$J_{\mathbf{yF}}(x, y, z, y_1, y_2) = \begin{pmatrix} \frac{\partial F_1}{\partial y_1} & \frac{\partial F_1}{\partial y_2} \\ \frac{\partial F_2}{\partial y_1} & \frac{\partial F_2}{\partial y_2} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -y_2 - 2y_1 & -y_1 \\ 3y_1^2 & -3y_2^2 \end{pmatrix}.$$

Determinantul acestei matrice este jacobianul

$$\frac{D(F_1, F_2)}{D(y_1, y_2)}(x, y, z, y_1, y_2) = 3y_1^3 + 3y_2^3 + 6y_1y_2^2.$$

Se vede că

$$\frac{D(F_1, F_2)}{D(y_1, y_2)}(1, 1, 1, 1, 1) \neq 0.$$

Prin urmare, într-o vecinătate V_0 a punctului $\mathbf{x}_0 = (1, 1, 1) \in \mathbb{R}^3$ există funcțiile f_1, f_2 de clasă C^{∞} cu proprietățile:

$$f_1(1,1,1) = 1,$$
  $f_2(1,1,1) = 1;$

$$\begin{cases} F_1(x, y, z, f_1(x, y, z), f_2(x, y, z)) &= 0, \\ F_2(x, y, z, f_1(x, y, z), f_2(x, y, z)) &= 0, & (\forall) \ (x, y, z) \in V_0. \end{cases}$$

Derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcțiilor f_1 și f_2 se obțin din sistemele algebrice:

$$\begin{cases} 1 - \frac{\partial f_1}{\partial x} f_2 - f_1 \frac{\partial f_2}{\partial x} - 2f_1 \frac{\partial f_1}{\partial x} = 0, \\ 1 + 3f_1^2 \frac{\partial f_1}{\partial x} - 3f_2^2 \frac{\partial f_2}{\partial x} = 0; \end{cases}$$

$$\begin{cases} z - f_2 \frac{\partial f_1}{\partial y} - f_1 \frac{\partial f_2}{\partial y} - 2f_1 \frac{\partial f_1}{\partial y} = 0, \\ -1 + 3f_1^2 \frac{\partial f_1}{\partial y} - 3f_2^2 \frac{\partial f_2}{\partial y} = 0; \end{cases}$$

$$\begin{cases} y - f_2 \frac{\partial f_1}{\partial z} - f_1 \frac{\partial f_2}{\partial z} - 2f_1 \frac{\partial f_1}{\partial z} = 0, \\ 3f_1^2 \frac{\partial f_1}{\partial z} - 3f_2^2 \frac{\partial f_2}{\partial z} = 0. \end{cases}$$

care se deduc derivând succesiv în raport cu x, y şi z egalitatea $\mathbf{F}(\mathbf{x}, \mathbf{f}(\mathbf{x})) \equiv \mathbf{0}$, unde $\mathbf{x} = (x, y, z)$ iar $\mathbf{f} = (f_1, f_2)$.

Rezolvând aceste sisteme și făcând apoi în soluțiile găsite x=y=z=1, obținem:

$$\begin{cases} \frac{\partial f_1}{\partial x}(1,1,1) = \frac{1}{6}, & \frac{\partial f_2}{\partial x}(1,1,1) = \frac{1}{2}; \\ \frac{\partial f_1}{\partial y}(1,1,1) = \frac{1}{3}, & \frac{\partial f_2}{\partial y}(1,1,1) = 0; \\ \frac{\partial f_1}{\partial z}(1,1,1) = \frac{1}{4}, & \frac{\partial f_2}{\partial z}(1,1,1) = \frac{1}{4}. \end{cases}$$

De remarcat că aceste rezultate se puteau obține și direct utlizând formulele de derivare parțială a unei funcții vectoriale de variabilă vectorială definită implicit de ecuația vectorială $\mathbf{F}(\mathbf{x}, \mathbf{f}(\mathbf{x})) = \mathbf{0}$.

Exercițiul 1.2.4 Calculați derivatele parțiale $\frac{\partial z}{\partial x}(x,y)$ și $\frac{\partial z}{\partial y}(x,y)$, unde z=z(x,y) este funcția definită implicit de ecuația $\Phi(x+y+z,x^2+y^2+z^2)=0$, iar funcția $(u,v)\mapsto \Phi(u,v)$ admite derivate parțiale continue pe mulțimea D deschisă în $\mathbb{R}^2$.

Soluție. Introducem notațiile

$$F(x,y,z) = \Phi(x+y+z,x^2+y^2+z^2), \quad \left\{ \begin{array}{lcl} u & = & u(x,y,z) = x+y+z, \\ v & = & v(x,y,z) = x^2+y^2+z^2. \end{array} \right.$$

Cu aceste notații rezultă că funcția z=z(x,y) este definită implicit de ecuația F(x,y,z)=0 și satisfac identitatea

$$F(x, y, z(x, y)) \equiv 0$$

pe o submulțime a spațiului $\mathbb{R}^2$ care rezultă în urma aplicării teoremei de existență și unicitate a unei funcții reale de două variabile reale definită implicit de ecuația de mai sus.

Pentru a obține prima dintre derivatele menționate în enunț, derivăm identitatea de mai sus în raport cu x ținând cont că

$$F(x, y, z(x, y)) = \Phi(u(x, y, z(x, y)), v(x, y, z(x, y)))$$

și folosind pentru aceasta regula lanțului de derivare a funcțiilor compuse. Avem:

$$\frac{\partial \Phi}{\partial u} \cdot \frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\partial \Phi}{\partial v} \cdot \frac{\partial v}{\partial x} \equiv 0 \quad \Longrightarrow \quad \frac{\partial \Phi}{\partial u} \cdot \left(1 + \frac{\partial z}{\partial x}\right) + \frac{\partial \Phi}{\partial v} \cdot \left(2x + 2z\frac{\partial z}{\partial x}\right) \equiv .0$$

Din ultima identitate determinăm expresia primei derivate

$$\frac{\partial z}{\partial x} = -\frac{\frac{\partial \Phi}{\partial u}(u(x,y,z(x,y)),v(x,y,z(x,y))) + 2x\frac{\partial \Phi}{\partial v}(u(x,y,z(x,y)),v(x,y,z(x,y)))}{\frac{\partial \Phi}{\partial u}(u(x,y,z(x,y)),v(x,y,z(x,y))) + 2z\frac{\partial \Phi}{\partial v}(u(x,y,z(x,y)),v(x,y,z(x,y)))}.$$

Schema de calcul de mai sus se poate aplica și în privința variabilei y obținând în acest mod

$$\frac{\partial z}{\partial y} = -\frac{\frac{\partial \Phi}{\partial u}(u(x,y,z(x,y)),v(x,y,z(x,y))) + 2y\frac{\partial \Phi}{\partial v}(u(x,y,z(x,y)),v(x,y,z(x,y)))}{\frac{\partial \Phi}{\partial u}(u(x,y,z(x,y)),v(x,y,z(x,y))) + 2z\frac{\partial \Phi}{\partial v}(u(x,y,z(x,y)),v(x,y,z(x,y)))}.$$

În expresiile acestor derivate trebuie avut în vedere că

$$u(x, y, z(x, y)) = x + y + z(x, y), \quad v(x, y, z(x, y)) = x^{2} + y^{2} + z^{2}(x, y)$$

aceste egalități rezultând din expresiile concrete ale variabilelor intermediare u și v.

Exemplul 1.2.6 Sistemul de ecuații

$$\begin{cases} x + y + z &= 0 \\ x^2 + y^2 + z^2 - 1 &= 0 \end{cases}$$

definește implicit, în anumite condiții, funcțiile x = x(z) și y = y(z). Concluziile teoremei de existență și unicitate a unui sistem de funcții reale de o variabilă reală definit implicit de acest sistem de ecuații permit calculul derivatelor funcțiilor sistemului.

Soluție. Într-adevăr, funcțiile $F_1(x,y,z) = x + y + z$ și $F_2(x,y,z) = x^2 + y^2 + z^2 - 1$ sunt de clasă $C^{\infty}(\mathbb{R}^3)$. În orice punct $M_0(x_0, y_0, z_0)$ care satisface sistemul din enunț și pentru care $x_0 \neq y_0$, determinantul funcțional

$$\frac{D(F_1, F_2)}{D(x, y)}(x, y, z) = \begin{vmatrix} \frac{\partial F_1}{\partial x}(x, y, z) & \frac{\partial F_1}{\partial y}(x, y, z) \\ \frac{\partial F_2}{\partial x}(x, y, z) & \frac{\partial F_2}{\partial y}(x, y, z) \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ x & y \end{vmatrix} = y - x$$

este diferit de zero. Ca urmare, într-o vecinătatea punctului M_0 în care $x \neq y$, sistemul din enunț definește funcțiile infinit diferențiabile x = x(z) și y = y(z). Aceste funcții satisfac sistemul

$$\begin{cases} x(z) + y(z) + z = 0 \\ x^{2}(z) + y^{2}(z) + z^{2} = 1. \end{cases}$$

Să derivăm ambele ecuații ale acestui sistem. Obținem sistemul

$$\begin{cases} \frac{dx}{dz}(z) + \frac{dy}{dz}(z) & = & -1\\ x(z) \cdot \frac{dx}{dz}(z) + y(z) \cdot \frac{dy}{dz}(z) & = & -z. \end{cases}$$

Rezolvând acest sistem, găsim

$$\begin{cases} \frac{dx}{dz}(z) &= \frac{y(z) - z}{x(z) - y(z)}, \\ \frac{dy}{dz}(z) &= \frac{z - x(z)}{x(z) - y(z)}. \end{cases}$$

Prin derivarea expresiilor acestor derivate se pot obţine derivatele de orice ordin ale funcţiilor x = x(z) şi y = y(z).

Exercițiul 1.2.5 Arătați că funcția z = z(x,y) definită implicit de ecuația

$$x\varphi(z) + \psi(z) - y = 0,$$

unde $\varphi, \psi \in C^2(I)$, $I \subset \mathbb{R}$, satisface ecuația diferențială cu derivate parțiale de ordinul al doilea, neliniară

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x^2} \left(\frac{\partial z}{\partial y}\right)^2 - 2 \frac{\partial z}{\partial x} \frac{\partial z}{\partial y} \frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y} + \frac{\partial^2 z}{\partial y^2} \left(\frac{\partial z}{\partial x}\right)^2 = 0.$$

Soluție. Dacă z = z(x, y) este funcția definită implicit de ecuația

$$F(x, y, z) = x\varphi(z) + \psi(z) - y = 0,$$

atunci are loc identitatea $F(x, y, z(x, y)) \equiv 0$, adică

$$x\varphi(z(x,y)) + \psi(z(x,y)) - y \equiv 0,$$

pe care o vom deriva parțial în raport cu ambele variabile independente x și y, folosind de fiecare dată regula lanțului de derivare a unei funcții compuse de două variabile. Obținem:

$$\left\{ \begin{array}{ll} \varphi(z(x,y)) + x \varphi'(z(x,y)) \frac{\partial z}{\partial x}(x,y) + \psi'(z(x,y)) \frac{\partial z}{\partial x}(x,y) & = & 0; \\ x \varphi'(z(x,y)) \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) + \psi'(z(x,y)) \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) - 1 & = & 0. \end{array} \right.$$

Din aceste egalități rezultă derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției z=z(x,y):

$$\begin{cases} \frac{\partial z}{\partial x}(x,y) &= -\frac{\varphi(z(x,y))}{x\varphi'(z(x,y)) + \psi'(z(x,y))}; \\ \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) &= \frac{1}{x\varphi'(z(x,y)) + \psi'(z(x,y))}. \end{cases}$$

Pentru a obține mai rapid derivatele parțiale de ordinul al doilea ale funcției z=z(x,y), derivăm expresiile derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției, prima în raport cu x și apoi cu y, iar a doua în raport cu y. Deoarece în expresiile astfel găsite vor apare derivatele parțiale de ordinul ântâi, acestea se vor înlocui cu expresiile lor. În felul acesta se obțin derivatele parțiale de ordinul al doilea. De notat că peste tot unde apare variabila z ea trebuie considerată ca fiind z(x,y). Expresiile acestor derivate secunde sunt:

$$\begin{cases} \frac{\partial^2 z}{\partial x^2}(x,y) &= \frac{2(x\varphi'(z)+\psi'(z))\varphi(z)\varphi'(z)-(x\varphi''(z)+\psi''(z))\varphi^2(z)}{(x\varphi'(z)+\psi'(z))^3}; \\ \frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y}(x,y) &= \frac{(x\varphi''(z)+\psi''(z))\varphi(z)-(x\varphi'(z)+\psi'(z))\varphi'(z)}{(x\varphi'(z)+\psi'(z))^3}; \\ \frac{\partial^2 z}{\partial y^2}(x,y) &= -\frac{x\varphi''(z)+\psi''(z)}{(x\varphi'(z)+\psi'(z))^3}. \end{cases}$$

Pentru a arăta că funcția z=z(x,y) este soluția ecuației diferențiale din enunț, să observăm în prealabil că

$$\begin{split} &\frac{\partial^2 z}{\partial x^2}(x,y) \Big(\frac{\partial z}{\partial y}(x,y)\Big)^2 - 2\frac{\partial z}{\partial x}(x,y)\frac{\partial z}{\partial y}(x,y)\frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y}(x,y) + \frac{\partial^2 z}{\partial y^2}(x,y) \Big(\frac{\partial z}{\partial x}(x,y)\Big)^2 = \\ &= \frac{1}{(x\varphi'(z) + \psi'(z))^2} \Big(\frac{\partial^2 z}{\partial x^2}(x,y) + 2\varphi(z(x,y))\frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y}(x,y) + \varphi^2(z(x,y))\frac{\partial^2 z}{\partial y^2}(x,y)\Big). \end{split}$$

Verificarea faptului că z=z(x,y) este o soluție a ecuației diferențiale este de acum o banalitate.

Exercițiul 1.2.6 Să se găsească câțiva termeni a dezvoltării după puterile lui x-1 și y-1 a funcției $(x,y) \mapsto z(x,y)$ definită implicit de ecuația

$$F(x, y, z) = z^3 + yz - xy^2 - x^3 = 0.$$

Soluţie. Observăm că ecuaţia F(x,y,z) = 0 defineşte implicit funcţia infinit diferenţiabilă $(x,y) \mapsto z(x,y)$ într-o vecinătate a punctului (1,1,1) şi aceasta pentru că $F \in C^{\infty}(\mathbb{R}^3)$, F(1,1,1) = 0, iar derivata parţială a funcţiei F în raport cu z în punctul (1,1,1) este diferită de zero. Funcţia $(x,y) \mapsto z(x,y)$ are proprietăţile: z(1,1) = 1; $F(x,y,z(x,y)) \cong 0$; este diferenţiabilă de orice ordin; diferenţialele de diverse ordine se pot determina diferenţiind de câte ori avem nevoie identitatea $F(x,y,z(x,y)) \cong 0$.

Dacă impunem ca dezvoltarea funcției $(x,y) \mapsto z(x,y)$ după puterile binoamelor x-1 și y-1 să conțină termeni de cel mult gradul al doilea, atunci aceasta poate rezulta din formula lui Taylor cu restul de ordinul doi

$$\begin{split} z(x,y) &= z(1,1) + dz((1,1);(x-1,y-1)) + \\ &+ \frac{1}{2} d^2 z((1,1);((x-1,y-1),(x-1,y-1))) + \\ &+ \frac{1}{6} d^3 z((\xi,\eta);(x-1,y-1),(x-1,y-1),(x-1,y-1)), \end{split}$$

unde punctul (ξ, η) aparține segmentului deschis cu extremitățile în punctele (1,1) și (x,y).

După neglijarea restului, se obține formula aproximativă

$$z(x,y) \stackrel{\sim}{=} z(1,1) + dz((1,1);(x-1,y-1)) + \frac{1}{2}d^2z((1,1);((x-1,y-1),(x-1,y-1))).$$

Pentru determinarea celor două diferențiale, diferențiem de două ori identitatea $F(x, y, z(x, y)) \cong 0$. Se obține:

$$(3z^{2} + y)dz = (3x^{2} + y^{2})dx + (2xy - z)dy;$$

$$(3z^{2} + y)d^{2}z = 6xdx^{2} + 4ydxdy + 2xdy^{2} - 2dydz - 6zdz^{2}.$$

De aici se obțin diferențialele funcției $(x,y)\mapsto z(x,y)$ în punctul (1,1)

$$dz(1,1) = dx + \frac{1}{4}dy,$$

$$d^2z(1,1) = -\frac{1}{4}dxdy + \frac{9}{64}dy^2.$$

Considerând că dx = x - 1 și dy = y - 1 obținem în final formula de aproximare

$$z(x,y) \approx 1 + (x-1) + \frac{1}{4}(y-1) - \frac{1}{8}(x-1)(y-1) + \frac{9}{64}(y-1)^2$$

pentru valori mici ale lui |x-1| şi |y-1|.

1.2.2 Exemple şi exerciţii propuse

Exercițiul 1.2.7 Să se arate că funcția z = f(x,y) definită implicit de ecuația

$$G\left(\frac{x-x_0}{z-z_0}, \frac{y-y_0}{z-z_0}\right) = 0,$$

verifică relația

$$(x - x_0)\frac{\partial f}{\partial x}(x, y) + (y - y_0)\frac{\partial f}{\partial y}(x, y) = f(x, y) - z_0.$$

Exercițiul 1.2.8 Să se arate că funcția z = f(x,y) definită implicit de ecuația

$$G(x + y + z, x^2 + y^2 + z^2) = 0,$$

verifică ecuația diferențială cu derivate parțiale de ordinul întâi

$$(y - f(x,y))\frac{\partial f}{\partial x}(x,y) + (f(x,y) - x)\frac{\partial f}{\partial y}(x,y) = x - y.$$

Exercițiul 1.2.9 Să se arate că funcția z = z(x, y), definită implicit de ecuația

$$F(x, y, z) = (z + y)\sin z - y(x + z) = 0,$$

satisface ecuația diferențială cu derivate parțiale de ordinul întâi

$$z\sin z\frac{\partial z}{\partial x} - y^2\frac{\partial z}{\partial y} = 0.$$

Răspuns. Derivatele parțiale ale funcției z sunt

$$\frac{\partial z}{\partial x} = \frac{y}{\sin z + (z+y)\cos z - y}, \quad \frac{\partial z}{\partial y} = \frac{x+z-\sin z}{\sin z + (z+y)\cos z - y}$$

iar pentru a demonstra că acestea verifică ecuația dată se ține cont de faptul că z = z(x, y) satisface identitatea F(x, y, z(x, y)) = 0.

Exemplul 1.2.7 Funcția z = z(x, y), definită implicit de ecuația F(x, y, z) = 0, unde

$$F(x, y, z) = y(x + z) - (y + z)f(z),$$

iar f este o funcție reală de variabilă reală, diferențiabilă, satisface identitatea

$$z(x+z)\frac{\partial z}{\partial x} - y(y+z)\frac{\partial z}{\partial y} = 0.$$

Indicație. Se calculează derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției z = z(x, y) după formulele

$$\frac{\partial z}{\partial x} = -\frac{\frac{\partial F}{\partial x}}{\frac{\partial F}{\partial z}}, \quad \frac{\partial z}{\partial y} = -\frac{\frac{\partial F}{\partial y}}{\frac{\partial F}{\partial z}}$$

și în final se folosește faptul că funcția z satisface ecuația F(x,y,z)=0.

Exemplul 1.2.8 Funcția z = z(x, y), definită implicit de ecuația

$$F(x, y, z) = x^{2} + y^{2} - 2xz - 2yf(z) = 0,$$

satisface ecuația diferențială cu derivate parțiale

$$(y^{2} - x^{2} + 2xz)\frac{\partial z}{\partial x} + 2y(z - x)\frac{\partial z}{\partial y} = 0.$$

Exercițiul 1.2.10 Se dă ecuația

$$F(x+2y, y-2x) = 1$$

care definește pe y ca funcție de x. În ipoteza că F admite derivate parțiale de ordinul doi continue în domeniul $D \subset \mathbb{R}^2$, să se calculeze y' și y".

Indicație. Notăm x + 2y = u, y - 2x = v și derivăm de două ori identitatea

$$F(u(x), v(x)) - 1 \equiv 0,$$

unde u(x) = x + 2y(x), v(x) = y(x) - 2x.

Răspuns.

$$y'(x) = \frac{2F_{,v}(u(x),v(x)) - F_{,u}(u(x),v(x))}{2F_{,u}(u(x),v(x)) + F_{,v}(u(x),v(x))};$$

$$y''(x) = -\frac{F_{,uu} \cdot (u'(x))^2 + 2F_{,uv} \cdot u'(x) \cdot v'(x)) + F_{,vv} \cdot (v'(x))^2}{2F_{,u}(u(x),v(x)) + F_{,v}(u(x),v(x))},$$

în care u'(x) = 1 + 2y'(x), v'(x) = y'(x) - 2, urmând ca derivata y'(x) să fie înlocuită cu expresia sa de mai sus.

Exercițiul 1.2.11 Funcția $(u, v) \mapsto F(u, v)$ este astfel încât ecuația

$$F(y + \sin x, x + \cos y) = 0$$

definește implicit funcția $x \mapsto y(x)$, de două ori derivabilă. Să se calculeze derivatele y'(x) și y''(x).

Indicație. Se derivează de două ori identitatea

$$F(y(x) + \sin x, x + \cos y(x)) \equiv 0$$

folosind regulile de derivare ale funcției compuse f(x) = F(u(x), v(x)) în care:

$$u(x) = y(x) + \sin x; \quad v(x) = x + \cos y(x).$$

Prima derivată rezultă din

$$F_u(u(x), v(x)) \cdot (y'(x) + \cos x) + F_{v(x)}(u(x), v(x)) \cdot (1 - y'(x)\sin x) \equiv 0,$$

iar cea de a doua din

$$F_{,uu}(u(x),v(x))\cdot(u'(x))^{2} + 2F_{,uv}(u(x),v(x))\cdot u'(x)\cdot v'(x) +$$

$$+F_{,vv}(u(x),v(x))\cdot(v'(x))^{2} + F_{,u}(u(x),v(x))\cdot u''(x) + F_{,v}(u(x),v(x))\cdot v''(x) \equiv 0.$$

Răspuns.

$$y'(x) = \frac{F_{,u}(u(x), v(x))\cos x + F_{,v}}{F_{,v}(u(x), v(x))\sin y(x) - F_{,u}(u(x), v(x))};$$
$$y'' = \frac{E(F_{,u}, F_{,v}, F_{,uu}, F_{,uv}, F_{,vv})}{(F_{,v}\sin y(x) - F_{,u})^3},$$

unde $E(F_{,u},F_{,v},F_{,uu},F_{,uv},F_{,vv})$ este un polinom de gradul al treilea cu coeficienții funcții de x.

Exercițiul 1.2.12 Să se afle derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcțiilor

$$(x,y) \mapsto u(x,y), (x,y) \mapsto v(x,y)$$

definite implicit de sistemul

$$\begin{cases} F_1(x, y, u, v) = x - u^2 - v = 0, \\ F_2(x, y, u, v) = y^2 - uv + v^2 = 0. \end{cases}$$

Indicație. Se poate proceda pe două căi: fie aplicând formulele care dau derivatele parțiale menționate în enunț, fie derivând sistemul dat întâi în raport cu variabila x și apoi cu y și rezolvând sistemele obținute în care necunoscute sunt derivatele parțiale ale funcțiilor u și v.

Răspuns.

$$\begin{cases} \frac{\partial u}{\partial x} = \frac{u - 2v}{2u^2 - 4uv - v}, & \begin{cases} \frac{\partial v}{\partial x} = \frac{v}{4uv + v - 2u^2}, \\ \frac{\partial u}{\partial y} = \frac{2y}{4uv + v - 2u^2}; & \begin{cases} \frac{\partial v}{\partial x} = \frac{4uy}{2u^2 - 4uv - v}. \end{cases} \end{cases}$$

Variabilele u și v din membrul doi sunt funcții de x și y.

Exercițiul 1.2.13 Să se calculeze diferențialele du și dv ale funcțiilor u = u(x, y) și v = v(x, y), definite implicit de sistemul:

$$e^u + u\sin v = x;$$
  $e^u - u\cos v = y.$

Indicație. Se diferențiază în ambii membri ai ecuațiilor sistemului şi se rezolvă sistemul obținut în care necunoscutele sunt diferențialele du şi dv. **Răspuns**.

$$du = \frac{\sin v}{1 + (\sin v - \cos v)e^{u}} dx - \frac{\cos v}{1 + (\sin v - \cos v)e^{u}} dy,$$

$$dv = \frac{e^{u} + \sin v}{u[1 + (\sin v - \cos v)e^{u}]} dx - \frac{e^{u} - \cos v}{u[1 + (\sin v - \cos v)e^{u}]} dy,$$

în care se ține cont că u și v sunt funcții de x și y.

Exercițiul 1.2.14 Să se calculeze diferențialele de ordinul întâi și doi ale funcției z = z(x, y), definită implicit de ecuația F(x, y, z) = 0, unde

$$F(x, y, z) = \Phi(x + z, y + z),$$

 $iar(u,v) \to \Phi(u,v)$ este o funcție diferențiabilă de două ori pe un domeniu $D \subset \mathbb{R}^2$.

Indicație. Se notează u = x + z, v = y + z, se diferențiază de două ori egalitatea $\Phi(u, v) = 0$ și se ține cont că du = dx + dz, dv = dy + dz, $d^2u = d^2v = d^2z$.

Răspuns.

$$dz = -\frac{\Phi_{,u}}{\Phi_{,u} + \Phi_{,v}} dx - \frac{\Phi_{,v}}{\Phi_{,u} + \Phi_{,v}} dy;$$

$$d^2z = -\frac{(\Phi_{,v})^2 \Phi_{,uu} - 2\Phi_{,u}\Phi_{,v}\Phi_{,uv} + (\Phi_{,u})^2 \Phi_{,vv}}{(\Phi_{,u} + \Phi_{,v})^3} (dx - dy)^2.$$

Exercițiul 1.2.15 Funcțiile F și G, definite pe mulțimi deschise în $\mathbb{R}^2$, sunt astfel încât sistemul

$$\begin{cases} F(x+y+z, xy+zu) - 1 &= 0, \\ G(x+y+z, xz+y^2+u^2) &= 0 \end{cases}$$

definește implicit pe z și u ca funcții de x și y. Se cer:

$$dz; du; \frac{\partial z}{\partial x}; \frac{\partial z}{\partial y}; \frac{\partial u}{\partial x}; \frac{\partial u}{\partial y}.$$

Indicație. Se diferențiază fiecare ecuație a sistemului și se obține sistemul

$$\left\{ \begin{array}{lcl} (F_{,1}+uF_{,2})dz & + & zF_{,2}du & = & -(F_{,1}+yF_{,2})dx - (F_{,1}+xF_{,2})dy, \\ (G_{,1}+xG_{,2})dz & + & 2uG_{,2}du & = & -(G_{,1}+zG_{,2})dx - (G_{,1}+2yG_{,2})dy, \end{array} \right.$$

din care se determină dz şi du. Derivatele parțiale cerute sunt coeficienții lui dx şi dy din expresiile diferențialelor dz şi du.

1.3 Extreme ale funcțiilor definite implicit

1.3.1 Exemple şi exerciţii rezolvate

Exercițiul 1.3.1 Să se determine extremele locale ale funcției reale z = z(x,y) definită implicit de ecuația

$$F(x, y, z) = x^{2} + y^{2} + z^{2} - 2x + 2y - 4z - 10 = 0$$

și să se dea o interpretare geometrică rezultatelor.

Soluție. Funcția F este infinit diferențiabilă pe $\mathbb{R}^3$ iar derivata sa parțială în raport cu z, $F_{,z}(x,y,z) = 2z - 4$, este diferită de zero într-o vecinătate a oricărui punct $\mathbf{x}_0 = (x_0, y_0, z_0)$ pentru care $F(\mathbf{x}_0) = 0$ și $z_0 \neq 2$.

oricărui punct $\mathbf{x}_0 = (x_0, y_0, z_0)$ pentru care $F(\mathbf{x}_0) = 0$ și $z_0 \neq 2$. Dacă $\mathbf{x}_0 \in \mathbb{R}^3$ este un astfel de punct, atunci conform teoremei de existență și unicitate a unei funcții reale de două variabile reale definită implicit de ecuația F(x,y,z) = 0, într-o vecinătate $V_0 \in \mathcal{V}(\mathbf{x}_0)$ ecuația F(x,y,z) = 0 definește implicit funcția reală z = z(x,y), infinit diferențiabilă pe discul închis

$$\overline{B}((x_0, y_0); h) = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : \sqrt{(x - x_0)^2 + (y - y_0)^2} \le h\} \subset xOy.$$

Valorile funcției z = z(x, y) sunt în intervalul $[z_0 - k, z_0 + k]$ iar mulțimea

$$\overline{B}((x_0, y_0); h) \times [z_0 - k, z_0 + k] \subset V_0$$

este o porțiune din cilindrul circular de rază h și înălțime 2k, cu generatoarele paralele cu axa Oz, ale cărui baze sunt două discuri de rază h situate în planele $z = z_0 - k$ și $z = z_0 + k$. Ambele discuri sunt paralele cu planul xOy, centrele lor fiind în punctele $(x_0, y_0, z_0 - k)$ și $(x_0, y_0, z_0 + k)$.

Funcția z = z(x, y) astfel definită are în plus proprietățile:

$$z_0 = z(x_0, y_0); \quad F(x, y, z(x, y)) = 0, \quad (\forall) \ (x, y) \in \overline{B}((x_0, y_0); h).$$

Derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției z = z(x, y), în punctele discului $\overline{B}((x_0, y_0); h)$, sunt date de:

$$\begin{cases}
\frac{\partial z}{\partial x}(x,y) &= -\frac{\frac{\partial F}{\partial x}(x,y,z(x,y))}{\frac{\partial F}{\partial z}(x,y,z(x,y))}; \\
\frac{\partial z}{\partial y}(x,y) &= -\frac{\frac{\partial F}{\partial y}(x,y,z(x,y))}{\frac{\partial F}{\partial z}(x,y,z(x,y))}.
\end{cases} (1.2)$$

Pentru a determina punctele de extrem ale funcției z=z(x,y) trebuie să rezolvăm mai întâi sistemul format prin anularea derivatelor parțiale de ordinul 1 ale acesteia.

Dar, din (1.2) rezultă că anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției z = z(x, y) implică anularea derivatelor de ordinul întâi ale funcției

F. În plus, trebuie avut în vedere că interesează doar acele puncte (x,y,z) în care F(x,y,z)=0. Rezultă că punctele staționare ale funcției z=z(x,y) sunt date de sistemul

$$\begin{cases} \frac{\partial F}{\partial x}(x, y, z) = 0, \\ \frac{\partial F}{\partial y}(x, y, z) = 0, \\ F(x, y, z) = 0, \end{cases} \implies \begin{cases} 2x - 2 = 0, \\ 2y + 2 = 0, \\ x^2 + y^2 + z^2 - 2x + 2y - 4z - 10 = 0, \end{cases}$$
(1.3)

cu soluțiile (1, -1, -2) și (1, -1, 6), pentru care $z \neq 2$. Fiecare din punctele (1, -1, -2) și (1, -1, 6) poate fi interpretat ca punct de forma (x_0, y_0, z_0) din raționamentul descris la începutul exercițiului.

Corespunzător primului punct, avem funcția definită implicit $z = z_1(x, y)$, cu punctul staționar (1, -1) și în care valoarea ei este $z_1(1, -1) = -2$.

Acelaşi punct staționar îl are şi funcția $z = z_2(x, y)$, definită implicit de ecuația F(x, y, z) = 0 în vecinătatea punctului (1, -1, 6).

Pentru a decide natura punctului staționar pentru fiecare din cele două funcții trebuie să calculăm $d^2z_1(1,-1)$ și $d^2z_2(1,-1)$.

Diferențiind de două ori ecuația F(x, y, z) = 0, obținem:

$$\begin{cases} (x-1)dx + (y+1)dy + (z-2)dz &= 0; \\ dx^2 + dy^2 + dz^2 + (z-2)d^2z &= 0. \end{cases}$$
 (1.4)

Dacă în a doua din relațiile (1.4) luăm drept z, pe rând, cele două funcții definite implicit de ecuația F(x, y, z) = 0, găsim:

$$\begin{cases}
 dx^2 + dy^2 + (dz_1(x,y))^2 + d^2z_1(x,y) = 0; \\
 dx^2 + dy^2 + (dz_2(x,y))^2 + d^2z_2(x,y) = 0.
\end{cases} (1.5)$$

Din aceste relații, considerând x=1 și $y=-1,\ z_1(1,-1)=-2$ și $z_2(1,-1)=6,\ dz_1(1,-1)=0$ și $dz_2(1,-1)=0$, rezultă

$$d^2z_1(1,-1) = \frac{1}{4}(dx^2 + dy^2), \quad d^2z_2(1,-1) = -\frac{1}{4}(dx^2 + dy^2).$$

Aceste diferențiale sunt forme pătratice pe $\mathbb{R}^2$, prima pozitiv definită, a doua negativ definită. Aşadar, funcția $z = z_1(x, y)$ are în (1, -1) un punct

de minim, iar pentru funcția $z=z_2(x,y)$, același punct este un punct de maxim. Valoarea minimă a funcției $z=z_1(x,y)$ este $z_1(1,-1)=-2$ iar valoarea maximă a funcției $z=z_2(x,y)$ este $z_2(1,-1)=6$.

Pentru a interpreta geometric rezultatele, să scriem ecuația F(x,y,z)=0 în forma echivalentă

$$(x-1)^2 + (y+1)^2 + (z-2)^2 - 16 = 0 (1.6)$$

ce, în $\mathbb{R}^3$, reprezintă sfera cu centrul în punctul C(1,-1,2) și raza 4. Punctele sferei în care nu se poate aplica teorema de existență și unicitate sunt cele de pe cercul mare al sferei aflat în planul z=2. În oricare alt punct $\mathbf{x}_0$ al sferei nesituat pe acest cerc, ecuația F(x,y,z)=0 definește implicit pe z ca funcție de x și y. Dacă acest punct este situat oriunde pe semisfera inferioară planului z=2, din (1.6) rezultă că funcția z=z(x,y) are expresia

$$z(x,y) = 2 - \sqrt{16 - (x-1)^2 - (y+1)^2},$$

iar dacă punctul $\mathbf{x}_0$ se află pe cealaltă semisferă, funcția z=z(x,y) are expresia

$$z(x,y) = 2 + \sqrt{16 - (x-1)^2 - (y+1)^2}.$$

Cele două puncte determinate prin rezolvarea sistemului (1.3) sunt, primul pe emisfera inferioară (z < 2), iar cel de al doilea pe semisfera superioară.

Aşadar, funcţiile $z = z_1(x, y)$ şi $z = z_2(x, y)$ sunt

$$z_1(x,y) = 2 - \sqrt{16 - (x-1)^2 - (y+1)^2},$$

 $z_2(x,y) = 2 + \sqrt{16 - (x-1)^2 - (y+1)^2}.$

Cum punctele $M_1(1,-1,-2)$ şi $M_2(1,-1,6)$ au aceleaşi abscise şi aceleaşi ordonate cu centrul sferei, rezultă că M_1 este polul sud al sferei iar M_2 polul nord, ele fiind şi puncte sferei de cote extreme.

Punctele M_1 și M_2 sunt puncte de extrem global ale respectiv funcțiilor z_1 și z_2 .

Exercițiul 1.3.2 Să se determine extremele locale ale funcției reale z = z(x, y) definită implicit de ecuația

$$F(x, y, z) = x^3 - y^2 + z^2 - 3x + 4y + z - 8 = 0.$$

Soluție. Funcția F satisface ipotezele teoremei de existență și unicitate a unei funcții definite implicit de ecuația F(x,y,z)=0, deoarece F este diferențiabilă pe $\mathbb{R}^3$, există puncte, de exemplu $M_1(1,2,2)$, în care $F(M_1)=0$ iar $F_{,z}(1,2,2)=(2z+1)|_{(1,2,2)}=5\neq 0$. Prin urmare, în vecinătatea punctului M_1 , există funcția z=z(x,y) definită implicit de ecuația F(x,y,z)=0.

Pentru determinarea punctelor de extrem ale funcției definite implicit de ecuația F(x, y, z) = 0 într-o vecinătate a unui punct din $\mathbb{R}^3$, calculăm

$$\frac{\partial F}{\partial x}(x, y, z) = 3x^2 - 3, \quad \frac{\partial F}{\partial y}(x, y, z) = -2y + 4,$$

iar apoi rezolvăm sistemul

$$\begin{cases} \frac{\partial F}{\partial x}(x, y, z) &= 0, \\ \frac{\partial F}{\partial y}(x, y, z) &= 0, \\ F(x, y, z) &= 0, \end{cases} \implies \begin{cases} 3x^2 - 3 = 0, \\ -2y + 4 = 0, \\ x^3 - y^2 + z^2 - 3x + 4y + z - 8 = 0. \end{cases}$$

Acest sistem are soluțiile:

$$(1,2,-3);$$
  $(1,2,2);$ $(-1,2,-2);$ $(-1,2,1),$

care pot fi interpretate ca puncte în $\mathbb{R}^3$. În toate aceste puncte, $F_{,z}(x,y,z)=2z+1$ este diferită de zero.

Pentru funcțiile $z = z_i(x, y)$, i = 1, 2, 3, 4, definite implicit de ecuația F(x, y, z) = 0 în vecinătăți ale punctelor:

$$M_1(1,2,2); M_2(1,2,-3); M_3(-1,2,-2); M_4(-1,2,1)$$

există punctele staționare

$$M'_1(1,2); \quad M'_2(1,2) \equiv M'_1; \quad M'_3(-1,2); \quad M'_4(-1,2) \equiv M'_3.$$

Pentru a determina natura acestor puncte staționare, calculăm diferențiala de ordinul doi pentru fiecare din funcțiile $z = z_i(x, y)$

$$d^{2}z_{i}(x,y) = -\frac{1}{F_{,z}(x,y,z_{i}(x,y))} \Big(F_{,xx}(x,y,z_{i}(x,y)) dx^{2} + 2F_{,xy}(x,y,z_{i}(x,y)) dx dy + F_{,yy}(x,y,z_{i}(x,y)) dy^{2} \Big).$$

Înlocuind derivatele parțiale secunde ale lui F, găsim:

$$d^{2}z_{i}(x,y) = -\frac{2}{2z_{i}(x,y)+1}(3xdx^{2}-dy^{2}).$$

Corespunzător celor patru puncte și totodată celor patru funcții, avem:

$$\begin{cases} d^2z_1(1,2) &= \frac{2}{5}(3dx^2 - dy^2); \\ d^2z_2(1,2) &= -\frac{2}{5}(3dx^2 - dy^2); \\ d^2z_3(-1,2) &= -\frac{2}{3}(3dx^2 + dy^2); \\ d^2z_4(-1,2) &= \frac{2}{3}(3dx^2 + dy^2). \end{cases}$$

Primele două diferențiale sunt forme pătratice nedefinite pe $\mathbb{R}^2$, a treia este formă pătratică negativ definită în timp cea de a patra este o formă pătratică pozitiv definită. În concluzie,

- punctul $M'_1(1,2)$ este punct de tip şa atât pentru funcţia $z=z_1(x,y)$ cât şi pentru funcţia $z=z_2(x,y)$;
- $M_3'(-1,2)$ este punct de maxim al funcției $z=z_3(x,y)$;
- $M'_4(-1,2)$ este punct de minim al funcției $z=z_4(x,y)$;
- valoarea maximă a funcției $z = z_3(x, y)$ este -2;
- valoarea minimă a funcției $z = z_4(x, y)$ este 1.

Nu putem să ne pronunțăm dacă punctele de extrem ale funcțiilor $z = z_3(x,y)$ și $z = z_4(x,y)$ sunt globale. În mod cert însă ele sunt puncte de extrem local.

Exercițiul 1.3.3 Să se determine extremele funcției z = z(x, y) definită implicit de ecuația

$$(x^2 + y^2 + z^2)^2 = a^2 - x^2 - z^2.$$

Soluție. Ecuația dată este echivalentă cu

$$F(x, y, z) = 0, (1.7)$$

unde

$$F(x, y, z) = (x^{2} + y^{2} + z^{2})^{2} - a^{2} + x^{2} + z^{2}$$

Funcția F satisface ipotezele teoremei de existență și unicitate a funcțiilor definite implicit de ecuația (1.7), deci există funcția z=z(x,y) care satisface identitatea

$$F(x, y, z(x, y)) \equiv 0, \tag{1.8}$$

într-o vecinătate a unui punct $\mathbf{x}_0 = (x_0, y_0, z_0)$, cu $z_0 \neq 0$ și $F(\mathbf{x}_0) = 0$.

Funcția definită implicit pe o vecinătate a punctului (x_0, y_0) este infinit diferențiabilă și în orice punct al acestei vecinătăți

$$\frac{\partial z}{\partial x}(x,y) = -\frac{\frac{\partial F}{\partial x}(x,y,z(x,y))}{\frac{\partial F}{\partial z}(x,y,z(x,y))}, \quad \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) = -\frac{\frac{\partial F}{\partial y}(x,y,z(x,y))}{\frac{\partial F}{\partial z}(x,y,z(x,y))},$$
$$\frac{\partial F}{\partial z}(x,y,z(x,y)) \neq 0.$$

Se pot indica cel puţin două puncte $\mathbf{x}_0$ care se încadrează în ipotezele teoremei de existență și unicitate:

$$\mathbf{x}_0 = \left(0, 0, -\sqrt{\frac{\sqrt{1+4a^2}-1}{2}}\right); \quad \mathbf{x}_0 = \left(0, 0, \sqrt{\frac{\sqrt{1+4a^2}-1}{2}}\right),$$
 (1.9)

în vecinătatea cărora există funcțiile $z = z_1(x, y)$ și $z = z_2(x, y)$ definite implicit de ecuația F(x, y, z) = 0.

Pentru a determina punctele de extrem ale funcției z = z(x, y) trebuie sa determinăm mai întâi punctele sale critice, soluții ale sitemului

$$\begin{cases} \frac{\partial F}{\partial x}(x, y, z) = 0, \\ \frac{\partial F}{\partial y}(x, y, z) = 0, \\ F(x, y, z) = 0. \end{cases}$$

Acest sistem are două soluții și acestea sunt date în (1.9). Prin urmare, fiecare din funcțiile $z = z_i(x, y)$, i = 1, 2, au originea (0,0) ca punct staționar.

Pentru determinarea naturii punctelor staționare ale celor două funcții, calculăm $d^2z_i(0,0)$, i=1,2, fie după formula de calcul

$$d^{2}z_{i}(0,0) = -\frac{1}{F_{,z}(0,0,z_{i}(0,0))} \Big(F_{,xx}(0,0,z_{i}(0,0)) dx^{2} + 2F_{,xy}(0,0,z_{i}(0,0)) dx dy + F_{,yy}(0,0,z_{i}(0,0)) dy^{2} \Big),$$

fie diferențiind de două ori în egalitatea (1.7) după care se ia $x = 0, y = 0, z = z_i(0,0)$, cu i = 1, 2. Găsim:

$$d^2z_i(0,0) = -\frac{1}{z_i(0,0)(1+2z_i^2(0,0))} \Big((1+2z_i^2(0,0))dx^2 + 2z_i^2(0,0)dy^2 \Big).$$

Se observă că natura formei pătratice prin care se exprimă diferențialele de ordin doi în origine ale respectiv funcțiilor $z = z_1(x, y)$ și $z = z_2(x, y)$ depinde doar de semnul lui $z_i(0, 0), i = 1, 2$.

Cum $z_1(0,0) < 0$ şi $z_2(0,0) > 0$, rezultă că $d^2z_1(0,0)$ şi $d^2z_2(0,0)$ sunt forme pătratice, prima pozitiv definită, iar a doua negativ definită.

În concluzie, $z = z_1(x, y)$, $z = z_2(x, y)$ au în origine un punct de minim, respectiv punct de maxim.

Exercițiul 1.3.4 Să se determine extremele locale ale funcției z = f(x, y) definită implicit de ecuația

$$F(x, y, z) = x^{2} + y^{2} + z^{2} - xz - yz + 2x + 2y + 2z - 2 = 0.$$

Soluție. Domeniul de definiție al funcției reale F de mai sus poate fi considerat că este întreg spațiul $\mathbb{R}^3$, prin urmare $F \in \mathcal{F}(\mathbb{R}^3)$. Funcția F este infinit diferențiabilă iar derivatele sale parțiale de ordinul întâi sunt:

$$\frac{\partial F}{\partial x}(x,y,z)=2x-z+2;\ \frac{\partial F}{\partial y}(x,y,z)=2y-z+2;\ \frac{\partial F}{\partial z}(x,y,z)=-x-y+2z+2.$$

Putem afirma că ecuația F(x,y,z)=0 definește implicit pe z ca funcțiie reală f de variabilele reale x și y în vecinătatea oricărui punct $M_0(x_0,y_0,z_0)\in \mathbb{E}^3$ pentru care avem îndeplinite condițiile: $F(x_0,y_0,z_0)=0$; $\frac{\partial F}{\partial z}(x_0,y_0,z_0)\neq 0$. Nu este dificil de constatat că astfel de puncte M_0 există. Presupunând că

 M_0 este un astfel de punct, atunci punctele critice ale lui f se determină rezolvând sistemul de ecuații

$$\begin{cases} \frac{\partial F}{\partial x}(x, y, z) = 0, \\ \frac{\partial F}{\partial y}(x, y, z) = 0, \\ F(x, y, z) = 0, \end{cases} \implies \begin{cases} 2x - y + 2 = 0, \\ 2y - z + 2 = 0, \\ x^2 + y^2 + z^2 - xz - yz + 2x + 2y + 2z - 2 = 0. \end{cases}$$

Acest sistem are soluțiile

$$\begin{cases} x_1 = -3 + \sqrt{6}, \\ y_1 = -3 + \sqrt{6}, \\ z_1 = -4 + 2\sqrt{6}, \end{cases} \quad \text{si} \quad \begin{cases} x_2 = -3 - \sqrt{6}, \\ y_2 = -3 - \sqrt{6}, \\ z_2 = -4 - 2\sqrt{6}. \end{cases}$$

Considerăm acum punctele $M_1(x_1, y_1, z_1)$ și $M_2(x_2, y_2, z_2)$. Derivata parțială a lui F în raport cu z în aceste două puncte este diferită de zero.

În acest mod s-au obținut două puncte staționare ale funcției f și anume $M_1'(-3+\sqrt{6},-3+\sqrt{6})$ și $M_1'(-3-\sqrt{6},-3-\sqrt{6})$, valorile corespunzătoare ale funcției f fiind $f(M_1')=-4+2\sqrt{6}$ respectiv $f(M_2')=-4-2\sqrt{6}$. De asemeni, utilizând regulile de diferențiere și considerând variabila z drept o constantă găsim:

$$d_{(x,y)}^2 F(x,y,z) = 2(dx^2 + dy^2); d_{(x,y)}^2 F(M_1) = 2(dx^2 + dy^2); d_{(x,y)}^2 F(M_2) = 2(dx^2 + dy^2).$$

Dacă precizăm că:

$$\frac{\partial F}{\partial z}(x_1, y_1, z_1) = 2\sqrt{6}; \quad \frac{\partial F}{\partial z}(x_2, y_2, z_2) = -2\sqrt{6},$$

atunci folosind formula de calcul a diferențialei de ordinul al doilea a unei funcții definite implicit de ecuația F(x, y, z) = 0, obținem

$$d^{2} f(x_{1}, y_{1}) = -\frac{1}{\frac{\partial F}{\partial z}(x_{1}, y_{1}, z_{1})} d_{(x, y)}^{2} F(x_{1}, y_{1}, z_{1}) = -\frac{\sqrt{6}}{6} (dx^{2} + dy^{2}),$$

din care tragem concluzia că diferențiala a doua a lui f în punctul M_1' este negativ definită și ca atare punctul M_1' este punct de maxim local pentru funcția f și valoarea maximă a lui f este $z_{\text{max}} = f(x_1, y_1) = z_1 = -4 + \sqrt{6}$.

În mod similar găsim

$$d^{2} f(x_{2}, y_{2}) = -\frac{1}{\frac{\partial F}{\partial z}(x_{2}, y_{2}, z_{2})} d^{2}_{(x,y)} F(x_{2}, y_{2}, z_{2}) = \frac{\sqrt{6}}{6} (dx^{2} + dy^{2}),$$

de unde deducem că diferențiala a doua a lui f în punctul M_2' este pozitiv definită fapt care duce la afirmația că punctul M_2' este punct de minim local iar valoarea minimă a lui f este $z_{\min} = f(x_2, y_2) = z_2 = -4 - \sqrt{6}$.

1.3.2 Probleme propuse

Exercițiul 1.3.5 Să se determine extremele locale ale funcției y = f(x), definită implicit de ecuația

$$F(x,y) = y^3 + x^2 - xy - 3x - y + 4 = 0.$$

Răspuns. Punctul $M_0(5/8, -7/4)$ este singurul punct critic al funcției y = f(x) definită implicit de ecuația F(x, y) = 0, într-o vecinătate a lui M_0 . Derivata secundă a funcției f într-un punct al acestei vecinătăți este

$$f''(x) = \frac{(f'(x) - 2)(3f^2(x) - x - 1) + (2x - f(x) - 3)(6f(x)f'(x) - 1)}{(3f^2(x) - x - 1)^2}.$$

Având în vedere că f'(5/8) = 0 și că f(5/8) = -7/4, din expresia derivatei secunde a funcției f deducem f''(5/8) = -32/121 < 0.

Rezultă că $x_0 = 5/8$ este punct de maxim pentru funcția y = f(x), valoarea sa maximă fiind $f_{\text{max}} = -7/4$.

1.4 Extreme condiţionate. Metoda multiplicatorilor lui Lagrange

1.4.1 Exemple și exerciții rezolvate

Exercițiul 1.4.1 Să se determine punctele de extrem condiționat ale funcției scop $f(x,y) = x^2 + y^2$ știind că coordonatele sale sunt supuse legăturii

$$F(x,y) = (x - \sqrt{2})^2 + (y - \sqrt{2})^2 - 9 = 0$$

și apoi să se dea o interpretare geometrică rezultatelor stabilite.

Soluție. Analiza enunțului arată că avem de rezolvat o problemă de extrem condiționat a unei funcții scop de două variabile x și y, supuse unei singure legături.

Pentru rezolvarea acestei probleme introducem funcția lui Lagrange

$$\mathcal{L}(x, y; \lambda) = f(x, y) + \lambda F(x, y)$$

și determinăm punctele staționare ale acesteia. În acest scop, anulăm derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției $\mathcal{L}$. Se obține în acest fel sistemul de trei ecuații

$$\begin{cases} 2x + 2\lambda(x - \sqrt{2}) = 0, \\ 2y + 2\lambda(y - \sqrt{2}) = 0, \\ (x - \sqrt{2})^2 + (y - \sqrt{2})^2 - 9 = 0, \end{cases}$$

care are soluțiile

$$\Big(-\frac{\sqrt{2}}{2},-\frac{\sqrt{2}}{2};-\frac{1}{3}\Big);\quad \Big(\frac{5\sqrt{2}}{2},\frac{5\sqrt{2}}{2};-\frac{5}{3}\Big).$$

Prin urmare, funcția f are punctele staționare condiționate

$$M_1\left(-\frac{\sqrt{2}}{2}, -\frac{\sqrt{2}}{2}\right); \quad M_2\left(\frac{5\sqrt{2}}{2}, \frac{5\sqrt{2}}{2}\right),$$

corespunzătoare valorilor $\lambda_1=-\frac{1}{3}$ și $\lambda_2=-\frac{5}{3}$ ale multiplicatorului λ a lui Lagrange.

Pentru a determina natura acestor puncte staționare condiționate ale funcției f cercetăm natura punctelor critice corespunzătoare ale funcției lui Lagrange. În acest sens, calculăm diferențiala a doua a funcției $\mathcal L$ în cele două puncte. Avem:

$$d^{2}\mathcal{L}(x_{1}, y_{1}; \lambda_{1}) = 2(1 + \lambda_{1})(dx^{2} + dy^{2}) + 2[2(x_{1} - \sqrt{2})dx + (y_{1} - \sqrt{2})dy]d\lambda;$$

$$d^{2}\mathcal{L}(x_{2}, y_{2}; \lambda_{2}) = 2(1 + \lambda_{2})(dx^{2} + dy^{2}) + 2[2(x_{2} - \sqrt{2})dx + (y_{2} - \sqrt{2})dy]d\lambda.$$

Dar, din faptul că luăm în calcul numai puncte M(x,y) ale căror coordonate verifică legătura F(x,y) = 0, prin diferențierea acesteia şi înlocuirea punctului M(x,y) cu punctele $M_1(x_1,y_1)$ și $M_2(x_2,y_2)$ obținem

$$2(x_1 - \sqrt{2})dx + 2(y_1 - \sqrt{2})dy = 0, \quad 2(x_2 - \sqrt{2})dx + 2(y_2 - \sqrt{2})dy = 0,$$

din fiecare egalitate rezultând în plus dy = -dx.

Astfel, diferențialele de ordinul al doilea a funcției lui Lagrange în punctele sale staționare devin

$$d^2\mathcal{L}(x_1, y_1; \lambda_1) = \frac{8}{3}dx^2; \quad d^2\mathcal{L}(x_2, y_2; \lambda_2) = -\frac{8}{3}dx^2,$$

constatând totodată că prima dintre aceste diferențiale este o formă pătratică pozitiv definită, iar cea de a doua este formă pătratică negativ definită.

Prin urmare, M_1 este punct de minim condiționat al funcției f, iar M_2 este punct de maxim condiționat. Valorile extreme ale funcției scop sunt $f_{\min} = f(M_1) = 1$ și $f_{\max} = f(M_2) = 25$.

Pentru a interpreta geometric rezultatele găsite să observăm mai întâi că legătura reprezintă cercul de rază 3 cu centrul aflat pe prima bisectoare în punctul $C(\sqrt{2}, \sqrt{2})$, apoi că funcția scop este pătratul distanței de la originea reperului xOy la punctul M(x, y).

Atunci, problema de extrem condiționat poate fi reformulată astfel: dintre toate punctele cercului să se determine punctul cel mai apropiat de origine și punctul cel mai îndepărtat de origine.

Cum originea este punct interior cercului, rezultă că cele două puncte sunt extremitățile diametrului prin origine al cercului, diametru care se află pe prima bisectoare a reperului xOy. Valorile extreme ale funcției scop arată că originea se află la o unitate de punctul M_1 și la $\sqrt{25} = 5$ unități de lungime de punctul M_2 .

Exercițiul 1.4.2 Determinați extremele condiționate ale funcției scop $u = xy^2z^3$ cu legătura x + 2y + 3z = a, unde x > 0, y > 0, z > 0, iar a este o constantă pozitivă dată.

Soluție. Observăm că funcția scop u are aceleași extreme ca și funcția $\ln u = v$. Atunci, putem transfera problema dată la determinarea extremelr condiționate ale funcției scop

$$v = \ln x + 2\ln y + 3\ln z,$$

legătura fiind aceeași.

Introducem funcția lui Lagrange a acestei probleme

$$\mathcal{L}(x, y, z; \lambda) = \ln x + 2 \ln y + 3 \ln z + \lambda (x + 2y + 3z - a)$$

şi rezolvăm sistemul

$$\begin{cases} \frac{1}{x} + \lambda = 0, \\ \frac{2}{y} + \lambda = 0, \\ \frac{3}{z} + \lambda = 0, \\ x + 2y + 3z - a = 0. \end{cases}$$

obținut prin anularea celor patru derivate parțiale de ordinul întâi ale funcției $\mathcal{L}$. Acest sistem are soluția

$$\mathbf{w}_0 = \left(\frac{a}{6}, \frac{a}{6}, \frac{a}{6}; -\frac{6}{a}\right),$$

care reprezintă punctul staționar a funcției $\mathcal{L}$.

Rezultă că funcția scop v are punctul staționar condiționat $M_0\left(\frac{a}{6}, \frac{a}{6}, \frac{a}{6}\right)$ corespunzător multiplicatorului Lagrange $\lambda_0 = -\frac{6}{a}$.

Diferențiala a doua a funcției lui Lagrange într
–un punct oarecare al domeniului ei de definiție este

$$d^{2}\mathcal{L}(x,y,z;\lambda) = -\frac{1}{x^{2}}dx^{2} - \frac{1}{y^{2}}dy^{2} - \frac{1}{z^{2}}dz^{2} + 2d\lambda(dx + 2dy + 3dz).$$

Dar, din diferențierea legăturii rezultă dx + 2dy + 3dz = 0, care scrisă în forma echivalentă dx = -2dy - 3dz și introdusă în expresia diferențialei a doua în care x = -2y - 3z, conduce la

$$d^{2}\mathcal{L}(x,y,z;\lambda) = -\frac{1}{(2y+3z)^{2}}(2dy+3dz)^{2} - \frac{1}{y^{2}}dy^{2} - \frac{1}{z^{2}}dz^{2}$$

care, calculată în punctul staționar dă

$$d^{2}\mathcal{L}(M_{0};\lambda_{0}) = d^{2}\mathcal{L}(\mathbf{w}_{0}) = -\frac{36}{25a^{2}}(29dy^{2} + 12dydz + 34dz^{2}).$$

Hessiana acestei diferențiale,

$$H_{\mathcal{L}}(\mathbf{w}_0) = \begin{pmatrix} -\frac{29 \cdot 36}{25a^2} & -\frac{6 \cdot 36}{25a^2} \\ -\frac{6 \cdot 36}{25a^2} & -\frac{34 \cdot 36}{25a^2} \end{pmatrix},$$

are minorii principali $\Delta_1 = -\frac{29 \cdot 36}{25a^2} < 0$ şi $\Delta_2 = \det H_{\mathcal{L}}(\mathbf{w}_0) > 0$ şi deci, conform criteriului lui Sylvester, $d^2 \mathcal{L}(\mathbf{w}_0)$ este o formă pătratică negativ definită.

Rezultatele stabilite demonstrează că M_0 este un punct de maxim condiționat pentru funcția v, prin urmare și pentru funcția u. Pentru că

$$u(x, y, z) = xy^2 z^3 \le u_{\text{max}} = u(M_0) = \left(\frac{a}{6}\right)^6$$

rezultă că M_0 este un punct de maxim condiționat global pentru funcția $u.\blacksquare$

Exercițiul 1.4.3 Numerele pozitive x, y, z satisfac condiția $x + y + z = \frac{\pi}{2}$. Care sunt atunci valorile extreme ale funcției $u = \sin x \sin y \sin z$?

Soluţie. La fel ca în exerciţiul precedent, vom determina extremele condiționate ale funcției scop

$$v = \ln u = \ln \sin x + \ln \sin y + \ln \sin z,$$

cu legătura între variabilele sale dată de

$$F(x, y, z) = x + y + z - \frac{\pi}{2} = 0.$$

Punctele astfel determinate vor fi identice cu punctele de extrem condiționat ale funcției u = u(x, y, z) cu legătura F(x, y, z) = 0.

Funcția lui Lagrange corespunzătoare funcției scop v și legăturii F(x,y,z)=0 are punctul staționar

$$\mathbf{w}_0 = \left(\frac{\pi}{6}, \frac{\pi}{6}, \frac{\pi}{6}; -\sqrt{3}\right)$$

Dacă ținem cont de faptul că prin diferențierea legăturii rezultă dz = -dx - dy, diferențiala a doua a funcției lui Lagrange în punctul staționar $\mathbf{w}_0$ are expresia

$$d^2 \mathcal{L}(\mathbf{w}_0) = -8(dx^2 + dxdy + dz^2).$$

Pentru că această diferențială este o formă pătratică negativ definită, rezultă că în $M_0\left(\frac{\pi}{6}, \frac{\pi}{6}, \frac{\pi}{6}\right)$, punct staționar condiționat al funcției v corespunzător multiplicatorului lui Lagrange $\lambda_0 = -\sqrt{3}$, avem un punct de maxim condiționat al funcției v și la fel va avea și funcția dată u, valoarea maximă a celei din urmă fiind

$$u\left(\frac{\pi}{6}, \frac{\pi}{6}, \frac{\pi}{6}\right) = \frac{1}{8}.$$

Mai mult, putem afirma că în ipotezele:

$$x + y + z = \frac{\pi}{2}$$
; $x > 0$; $y > 0$; $z > 0$,

au loc inegalitățile

$$0 < \sin x \cdot \sin y \cdot \sin z \le \frac{1}{8},$$

egalitatea realizându—se dacă și numai dacă $x=y=z=\frac{\pi}{6}$.

Exercițiul 1.4.4 Utilizând un raționament geometric, să se determine formula de calcul a distanței euclidiene de la punctul $M_0(x_0, y_0, z_0)$ la planul (P) de ecuație carteziană

$$(P): Ax + By + Cz + D = 0,$$

unde $A, B, C, D \in \mathbb{R}$ și $A^2 + B^2 + C^2 > 0$.

Să se deducă apoi aceeași formulă folosind metoda multiplicatorilor lui Lagrange.

Soluție. Fie M(x, y, z) un punct oarecare al planului (P). Coordonatele sale trebuie să verifice ecuația planului, deci

$$F(x, y, z) = Ax + By + Cz + D = 0.$$

Distanța euclidiană între punctele $M \in (P)$ și M_0 este

$$d(M_0, M) = \sqrt{(x - x_0)^2 + (y - y_0)^2 + (z - z_0)^2}.$$

Distanța $d(M_0, (P))$, de la punctul M_0 la planul (P), este cea mai mică valoare a distanțelor $d(M_0, M)$ când M descrie planul (P)

$$d(M_0, (P)) = \min\{d(M_0, M) | M \in (P)\}.$$

Este evident că acest minim al distanțelor euclidiene $d(M_0, M)$ se realizează când punctul M este proiecția ortogonală M'_0 a punctului M_0 pe planul (P), prin urmare

$$d(M_0, (P)) = d(M'_0, M_0).$$

Punctul M'_0 este intersecția dintre planul (P) și normala (N) la planul (P) care trece prin M_0 . Vectorul director al normalei (N) la planul (P) este

coliniar cu vectorul normalei planului $\mathbf{N} = A\mathbf{i} + B\mathbf{j} + C\mathbf{k}$. Un punct oarecare al spațiului M(x,y,z) aparține dreptei (N) dacă și numai dacă vectorul

$$\overrightarrow{M_0M} = (x - x_0)\mathbf{i} + (y - y_0)\mathbf{j} + (z - z_0)\mathbf{k}$$

este coliniar cu vectorul $\mathbf N$. Acești vectori sunt coliniari dacă și numai dacă coordonatele lor sunt proporționale. Rezultă atunci că ecuațiile canonice ale normalei (N) sunt

$$(N): \frac{x-x_0}{A} = \frac{y-y_0}{B} = \frac{z-z_0}{C}.$$

Dacă egalăm rapoartele cu $t \in I\!\!R,$ deducem ecuațiile parametrice ale normalei

(N):
$$\begin{cases} x = x_0 + At, \\ y = y_0 + Bt, \\ z = z_0 + Ct. \end{cases}$$

Coordonatele punctului M'_0 sunt egale cu componentele corespunzătoare ale soluției sistemului format de ecuațiile parametrice ale dreptei (N) și ecuația planului (P)

$$\begin{cases} x = x_0 + At, \\ y = y_0 + Bt, \\ z = z_0 + Ct, \\ Ax + By + Cz + D = 0. \end{cases}$$

Introducând valorile lui x,y,z din primele trei ecuații ale sistemului în cea de a patra deducem că

$$t = -\frac{Ax_0 + By_0 + Cz_0 + D}{A^2 + B^2 + C^2}.$$

Revenind cu această valoare a lui t în primele trei ecuații ale sistemului rezultă coordonatele x'_0, y'_0, z'_0 ale punctului M'_0

$$\begin{cases} x'_0 = x_0 - \frac{Ax_0 + By_0 + Cz_0 + D}{A^2 + B^2 + C^2} A \\ y'_0 = y_0 - \frac{Ax_0 + By_0 + Cz_0 + D}{A^2 + B^2 + C^2} B \\ z'_0 = z_0 - \frac{Ax_0 + By_0 + Cz_0 + D}{A^2 + B^2 + C^2} C. \end{cases}$$

Acum putem determina $d(M'_0, M_0)$ căci aceasta este distanța $d(M_0, (P))$ de la punctul M_0 la planul (P). Avem

$$d(M_0', M_0) = \sqrt{(x_0' - x_0)^2 + (y_0' - y_0)^2 + (z_0' - z_0)^2}.$$

Dacă se efectuează calculele, se găsește că distanța de la punctul M_0 la planul (P) este dată de formula

$$d(M_0, (P)) = \pm \frac{Ax_0 + By_0 + Cz_0 + D}{\sqrt{A^2 + B^2 + C^2}}.$$

Semnul plus corespunde cazului în care vectorul $\overrightarrow{M_0M_0}$ are acelaşi sens cu vectorul normalei $\mathbf N$ a planului (P), ceea ce este totuna cu a spune că acest semn se ia atunci când $F(M_0) > 0$.

Ne propunem să determinăm acest rezultat folosind însă metoda multiplicatorilor lui Lagrange.

Dacă vom considera că funcția scop u = f(x, y, z) este pătratul distanței de la punctul M_0 la un punct $M \in (P)$

$$f(x, y, z) = (x - x_0)^2 + (y - y_0)^2 + (z - z_0)^2,$$

atunci avem o problemă tipică de extrem condiționat în care legătura este

$$F(x, y, z) = Ax + By + Cy + D = 0.$$

Funcția lui Lagrange este

$$\mathcal{L}(x, y, z; \lambda) = f(x, y, z) + \lambda F(x, y, z),$$

iar dacă avem în vedere expresiile funcțiilor f și F

$$\mathcal{L}(x, y, z; \lambda) = (x - x_0)^2 + (y - y_0)^2 + (z - z_0)^2 + \lambda (Ax + By + Cy + D).$$

Sistemul care dă punctele staționare ale funcției lui Lagrange este

$$\begin{cases} 2(x - x_0) + A\lambda & = 0, \\ 2(y - y_0) + B\lambda & = 0, \\ 2(z - z_0) + C\lambda & = 0, \\ Ax + By + Cz + D & = 0. \end{cases}$$

Înmulțim prima ecuație cu A, a doua cu B, a treia cu C, adunăm rezultatele și ținem cont de ultima ecuație a sistemului. Obținem

$$\lambda_0 = 2 \frac{Ax_0 + By_0 + Cz_0 + D}{A^2 + B^2 + C^2}.$$

Înlocuind această valoare a lui λ în primele trei ecuații ale sistemului, deducem coordonatele punctului staționar condiționat al funcției f. Analizândule, constatăm că sunt coordonatele lui M'_0 .

Diferențiala a doua a funcției $\mathcal{L}$ în punctul ei critic $(x_0', y_0', z_0; \lambda_0)$ are expresia

$$d^{2}\mathcal{L}(x'_{0}, y'_{0}, z_{0}; \lambda_{0}) = 2(dx^{2} + dy^{2} + dz^{2}) + 2d\lambda(Adx + Bdy + Cdz).$$

Dacă se ține cont că M(x,y,z) verifică legătura, prin diferențierea acesteia găsim

$$Adx + Bdy + Cdz = 0,$$

astfel că diferențiala a doua a funcției lui Lagrange în punctul staționar $(x'_0, y'_0, z_0; \lambda_0)$ devine

$$d^{2}\mathcal{L}(x'_{0}, y'_{0}, z_{0}; \lambda_{0}) = 2(dx^{2} + dy^{2} + dz^{2}).$$

În această ultimă expresie a diferențialei a doua a funcției $\mathcal{L}$ în punctul ei staționar ar trebui să înlocuim pe dz, în ipoteza că $C \neq 0$, cu expresia care rezultă din diferențiala legaturii, însă se vede că și fără această operație $d^2\mathcal{L}(x_0',y_0',z_0;\lambda_0)$ este o formă pătratică pozitiv definită, ceea ce arată că punctul staționar condiționat $M_0(x_0',y_0',z_0)$ este punct de minim condiționat pentru funcția f și

$$f_{\min} = f(x'_0, y'_0, z_0) = \frac{(Ax_0 + By_0 + Cz_0 + D)^2}{A^2 + B^2 + C^2}.$$

De aici, prin extragerea radicalului, se obține formula distanței de la punctul M_0 la planul (P), aceeași cu cea care a fost dedusă mai sus pe cale geometrică.

Exercițiul 1.4.5 Să se determine valorile extreme ale funcției

$$f(x, y, z) = x + 2y - 2z$$

ştiind că variabilele sale sunt supuse restricției

$$F(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2 - 16 = 0.$$

Să se dea o interpretare geometrică rezultatului.

Soluție. Analizând enunțul constatăm că avem de a face cu o problemă de extrem condiționat în care funcția scop este f iar legătura este F(x, y, z) = 0.

Pentru a determina extremele condiționate al funcției scop f cu legătura

$$F(x, y, z) = 0,$$

introducem funcția lui Lagrange

$$\mathcal{L}(x, y, z; \lambda) = f(x, y, z) + \lambda F(x, y, z).$$

Rezultă că această funcție este

$$\mathcal{L}(x, y, z; \lambda) = x + 2y - 2z + \lambda(x^2 + y^2 + z^2 - 16).$$

Punctele staționare condiționate se desprind din punctele critice ale funcției lui Lagrange, iar acestea din urmă se determină rezolvând sistemul

$$\begin{cases}
1 + 2\lambda x = 0 \\
2 + 2\lambda y = 0 \\
-2 + 2\lambda z = 0 \\
x^2 + y^2 + z^2 = 16,
\end{cases}$$

obținut prin anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției lui Lagrange. Soluțiile acestui sistem sunt:

$$\left(-\frac{4}{3}, -\frac{8}{3}, \frac{8}{3}; \frac{3}{8}\right); \qquad \left(\frac{4}{3}, \frac{8}{3}, -\frac{8}{3}; -\frac{3}{8}\right).$$

Având în vedere legătura între punctele staționare condiționate ale funcției f și punctele critice ale funcției lui Lagrange, rezultă că f are două puncte staționare:

$$M_1\left(-\frac{4}{3}, -\frac{8}{3}, \frac{8}{3}\right); \qquad M_2\left(\frac{4}{3}, \frac{8}{3}, -\frac{8}{3}\right).$$

care corespund valorilor $\lambda_1=\frac{3}{8}$ și respectiv $\lambda_2=-\frac{3}{8}$ ale multiplicatorului lui Lagrange λ .

Pentru a stabili dacă aceste două puncte staționare condiționate sunt sau nu sunt puncte de extrem condiționat pentru funcția scop, calculăm diferențiala de ordinul al doilea a funcției lui Lagrange, întâi într–un punct arbitrar

 $(x,y,z;\lambda)$ al domeniului ei de definiție și apoi în cele două puncte critice determinate. Constatăm că

$$d^2\mathcal{L}(x, y, z; \lambda) = 2\lambda(dx^2 + dy^2 + dz^2) + 2(2xdx + 2ydy + 2zdz)d\lambda.$$

Însă, din faptul că un punct oarecare M(x, y, z) trebuie să satisfacă legătura, prin diferențierea acesteia obținem 2xdx + 2ydy + 2zdz = 0 astfel că expresia diferențialei a doua a funcției lui Lagrange devine

$$d^2\mathcal{L}(x, y, z; \lambda) = 2\lambda(dx^2 + dy^2 + dz^2),$$

cu menţiunea că între diferenţialele dx, dy şi dz există legătura obţinută prin diferenţierea egalităţii F(x, y, z) = 0.

Expresiile diferențialelor de ordinul al doilea ale funcției $\mathcal{L}$ în cele două puncte critice ale sale sunt:

$$d^{2}\mathcal{L}(M_{1};\lambda_{1}) = 2 \cdot \frac{3}{8}(dx^{2} + dy^{2} + dz^{2});$$

$$d^{2}\mathcal{L}(M_{2};\lambda_{2}) = -2 \cdot \frac{3}{8}(dx^{2} + dy^{2} + dz^{2}),$$

între dx, dy și dz existând relația

$$dx = 2(dz - dy).$$

Introducând dx în expresiile celor două diferențiale, obținem:

$$d^{2}\mathcal{L}(M_{1};\lambda_{1}) = \frac{3}{20}[(5dy - 4dz)^{2} + 9dz^{2}];$$

$$d^{2}\mathcal{L}(M_{2};\lambda_{2}) = -\frac{3}{20}[(5dy - 4dz)^{2} + 9dz^{2}].$$

Examinându-le, constatăm că prima dintre aceste diferențiale este o formă pătratică pozitiv definită în timp ce a doua este formă pătratică negativ definită. Aceste rezultate arată că M_1 este punct de minim condiționat al funcției scop f, iar M_2 este punct de maxim condiționat pentru f. Evident:

$$f_{\min} = f(M_1) = -12; \ f_{\max} = f(M_2) = 12.$$

Pentru a da o interpretare geometrică rezultatelor găsite să remarcăm întâi că toate punctele M(x,y,z) care satisfac legătura se află pe sfera (S) cu centrul în origine şi raza 4, sferă care are ecuația (S): $X^2+Y^2+Z^2-16=0$.

Funcția de optimizat este, până la un factor multiplicativ, distanța de la punctul M(x, y, z) de pe sferă la planul (P): X + 2Y - 2Z = 0, care trece prin origine și are vectorul normalei $\mathbf{N}$ de parametri directori $\mathbf{N} = (1, 2, -2)$.

Deoarece distanța de la punctul M(x, y, z) la planul (P) este

$$d(M,(P)) = \frac{x + 2y - 2z}{\sqrt{1^2 + 2^2 + (-2)^2}} = \frac{x + 2y - 2z}{3}$$

rezultă că f(x,y,z) = 3d(M,(P)). De aici rezultă că funcția scop f este maximă sau minimă când distanța de la un punct al sferei (S) la planul (P) este maximă, respectiv minimă.

Dintre toate punctele sferei (S), există două care au distanțe extreme la planul (P). Aceste puncte se găsesc evident la intersecția dintre dreapta (N), normala la plan în origine, și sfera (S).

Pentru a determina punctele de intersecție trebuie să rezolvăm sistemul format de ecuația sferei (S) și ecuațiile normalei (N).

Ecuațiile canonice ale normalei sunt

$$(N): \frac{X}{1} = \frac{Y}{2} = \frac{Z}{-2}.$$

Aşadar, trebuie să rezolvăm sistemul

$$\begin{cases} X^2 + Y^2 + Z^2 - 16 = 0 \\ Y = 2X \\ Z = -2X. \end{cases}$$

Acest sistem are soluțiile M_1 , M_2 și $d(M_1,(P)) = -4$, $d(M_2,(P)) = 4$. Urmează că $f_{\min} = 3d(M_1,(P))$ iar $f_{\max} = 3d(M_2,(P))$, aceasta fiind interpretarea geometrică a rezultateleor stabilite.

Exercițiul 1.4.6 Să se determine valorile extreme ale funcției

$$f(x, y, z) = x - 2y + 2z$$

ştiind că variabilele sale sunt supuse restricției

$$F(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2 - 9 = 0.$$

Să se dea o interpretare geometrică rezultatelor stabilite.

Soluție. Această problemă de extrem condiționat cu o singură legătură a unei funcții scop de trei variabile este foarte asemănătoare cu cea din exercițiul precedent.

Dacă se fac calculele, se găsesc două puncte de extrem condiționat. Coordonatele acestor puncte sunt $M_1(-1,2,-2)$ și $M_2(1,-2,2)$, primul fiind punct de minim iar cel de al doilea, punct de maxim. Valorile extreme ale funcției scop vor fi $f_{\min} = f(M_1) = -9$ și $f_{\max} = f(M_2) = 9$.

Interpretarea geometrică a rezultatelor găsite este asemănătoare celei date la exercițiul precedent.

Funcția scop f(x, y, z) reprezintă de trei ori distanța de la punctul M(x, y, z), situat pe sfera cu centrul în origine de rază 3, la planul (P): X-2Y+2Z=0, plan care trece prin centrul sferei. Atunci, este evident faptul că punctele aflate la distanță extremă de plan sunt extremitățile diametrului sferei care are direcția normalei $\mathbf{N} = \mathbf{i} - 2\mathbf{j} + 2\mathbf{k}$ a planului (P).

Exercițiul 1.4.7 Să se determine extremele locale ale funcției scop f(x, y, z) = z condiționate de legăturile

$$\begin{cases} F_1(x, y, z) = x + y + z = 0, \\ F_2(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2 - 1 = 0. \end{cases}$$

Să se dea o interpretare geometrică rezultatelor găsite.

Soluție. Funcția lui Lagrange este

$$\mathcal{L}(x, y, z; \lambda, \mu) = f(x, y, z) + \lambda F_1(x, y, z) + \mu F_2(x, y, z).$$

Inlocuind expresiile funcției scop și ale legăturilor, obținem

$$\mathcal{L}(x, y, ; \lambda, \mu) = z + \lambda(x + y + z) + \mu(x^2 + y^2 + z^2 - 1).$$

Să determinăm acum derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției lui Lagrange. Avem

$$\begin{split} \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial x}(x,y,z;\lambda,\mu) &= \lambda + 2\mu x, & \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial y}(x,y,z;\lambda,\mu) &= \lambda + 2\mu y, \\ \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial z}(x,y,z;\lambda,\mu) &= 1 + \lambda + 2\mu z, & \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \lambda}(x,y,z;\lambda,\mu) &= F_1(x,y,z) &= x + y + z, \end{split}$$

$$\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \mu}(x, y, z; \lambda, \mu) = F_2(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2 - 1.$$

Să rezolvăm sistemul

$$\begin{cases}
\lambda + 2\mu x &= 0 \\
\lambda + 2\mu y &= 0 \\
1 + \lambda + 2\mu z &= 0 \\
x + y + z &= 0 \\
x^2 + y^2 + z^2 &= 1,
\end{cases}$$

obținut prin anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției lui Lagrange.

Soluțiile acestui sistem sunt:

$$\Big(\frac{\sqrt{6}}{6}, \frac{\sqrt{6}}{6}, -2\frac{\sqrt{6}}{6}; -\frac{1}{3}, \frac{\sqrt{6}}{6}\Big); \qquad \Big(-\frac{\sqrt{6}}{6}, -\frac{\sqrt{6}}{6}, 2\frac{\sqrt{6}}{6}; -\frac{1}{3}, -\frac{\sqrt{6}}{6}\Big).$$

Aceste rezultate arată că funcția scop are două puncte staționare conditionate:

$$M_1\left(\frac{\sqrt{6}}{6}, \frac{\sqrt{6}}{6}, -2\frac{\sqrt{6}}{6}\right); \qquad M_2\left(-\frac{\sqrt{6}}{6}, -\frac{\sqrt{6}}{6}, 2\frac{\sqrt{6}}{6}\right),$$

corespunzătoare respectiv valorilor $\lambda_1=-\frac{1}{3},\,\mu_1=\frac{\sqrt{6}}{6}$ și $\lambda_2=-\frac{1}{2},\,\mu_2=$ $-\frac{\sqrt{6}}{6}.$ Diferențiala a doua a funcției Lagrange este $\gamma = (dx^2 + dy^2 + dz^2)$

$$d^{2}\mathcal{L}(x,y,z;\lambda,\mu) = 2\mu(dx^{2}+dy^{2}+dz^{2}) + 2(dx+dy+dz)d\lambda +$$

$$+ 2(xdx+ydy+zdz)d\mu.$$

Dacă avem în vedere faptul că într-un punct oarecare al mulțimii soluțiilor sistemului format de legături au loc relațile:

$$dx + dy + dz = 0$$
; $2xdx + 2ydy + 2zdz = 0$,

obținute prin diferențierea legăturilor, rezultă că expresia diferențialei a doua a funcției lui Lagrange devine

$$d^2 \mathcal{L}(x, y, z; \lambda, \mu) = 4\mu (dx^2 + dxdy + dy^2).$$

Pentru cazul când considerăm primul punct staționar condiționat diferențiala a doua a funcției lui Lagrange

$$d^{2}\mathcal{L}(x_{1}, y_{1}, z_{1}; \lambda_{1}, \mu_{1}) = 2\frac{\sqrt{6}}{3}(dx^{2} + dxdy + dy^{2})$$

este o formă pătratică pozitiv definită, cea de a doua diferențială

$$d^{2}\mathcal{L}(x_{2}, y_{2}, z_{2}; \lambda_{2}, \mu_{2}) = -2\frac{\sqrt{6}}{3}(dx^{2} + dxdy + dy^{2})$$

fiind o formă pătratică negativ definită.

În concluzie, M_1 este punct de minim condiționat în timp ce M_2 este un punct de maxim condiționat al funcției scop f(x, y, z) = z.

Rezultatele pot fi interpretate geometric.

Sistemul format de legături reprezintă mulțimea punctelor aflate la intersecția sferei cu centrul în origine și raza 1, cu planul care trece prin centrul sferei și are normala de paramatri directori (1,1,1). Evident, planul specificat taie sfera după un cerc mare al ei. Atunci, funcția scop reprezintă cota unui punct aflat pe cerc. Este clar acum că dintre toate punctele cercului există unul de cea mai mică cotă, acesta fiind M_1 și un altul, M_2 , cu cea mai mare cotă.

Exemplul 1.4.1 Dintr-un fier cornier de lungime 20 de unități și o foaie de sticlă cu aria egală cu 16 unități, urmează să se construiască un acvariu. Cum trebuiesc croite materialele astfel încât capacitatea acvariului să fie maximă?

Soluție. Acvariul ce urmează a fi proiectat are forma unui paralelipiped dreptunghic cu lungimea x, lățimea y și înălțimea z, capacitatea sa fiind atunci egală cu xyz.

Putem presupune că $x \ge y \ge z > 0$.

Laturile paralelipipedului provin din fierul cornier, deci însumarea lungimilor acestora trebuie să dea lungimea materialului. Cum din cele 12 muchii ale unui paralelipiped din fiecare dimensiune sunt câte patru, urmează că x+y+z=5.

Oricare din cele șase fețe ale paralelipipedului este un dreptunghi de arie fie xy, fie yz, fie zx. Deoarece sunt câte două dreptunghiuri cu aceleași dimensiuni și pentru că provin din foaia de sticlă ce trebuie în întregime consumată, suma ariilor acestor fețe trebuie să fie 16. Prin urmare, xy + yz + zx = 8.

Constatăm că pentru a rezolva problema dată trebuie să soluționăm o problemă de extrem condiționat în care funcția scop, definită pe mulțimea deschisă $D = \{M(x,y,z) | x \ge y \ge z > 0\}$, este f(x,y,z) = xyz, iar legăturile sunt:

$$F_1(x, y, z) = x + y + z - 5 = 0, \quad F_2(x, y, z) = xy + yz + zx - 8 = 0.$$

Fie $\mathcal{L}(x, y, z; \lambda, \mu)$ funcția lui Lagrange corespunzătoare

$$\mathcal{L}(x, y, z; \lambda, \mu) = f(x, y, z) + \lambda F_1(x, y, z) + \mu F_2(x, y, z).$$

Derivatele parțiale de ordinul întâi ale ei sunt:

$$\begin{cases} \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial x}(x, y, z; \lambda, \mu) &= yz + \lambda + \mu(y + z), \\ \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial y}(x, y, z; \lambda, \mu) &= zx + \lambda + \mu(z + x), \\ \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial z}(x, y, z; \lambda, \mu) &= xy + \lambda + \mu(x + y), \\ \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \lambda}(x, y, z; \lambda, \mu) &= F_1(x, y, z), \\ \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \mu}(x, y, z; \lambda, \mu) &= F_2(x, y, z). \end{cases}$$

Sistemul de cinci ecuații cu cinci necunoscute format prin anularea acestor derivate parțiale este

$$\begin{cases} yz + \lambda + \mu(y+z) &= 0, \\ zx + \lambda + \mu(z+x) &= 0, \\ xy + \lambda + \mu(x+y) &= 0, \\ x + y + z - 5 &= 0, \\ xy + yz + zx - 8 &= 0. \end{cases}$$
(1.10)

Pentru a rezolva mai simplu acest sistem, observăm că primele trei ecuații ale sale pot fi interpretate ca un sistem liniar și omogen în necunoscutele 1, λ și μ . Fiindcă o soluție a acestui sistem este nebanală (prima sa componentă este egală cu 1), urmează că rangul matricii sistemului trebuie să fie mai mic decât 3 și deci

$$\begin{vmatrix} yz & 1 & y+z \\ zx & 1 & z+x \\ xy & 1 & x+y \end{vmatrix} = 0 \implies (z-y)(3x^2 - 10x + 8) = 0.$$

Egalarea cu zero a fiecărui factor din ecuația rezultată, la care se adaugă ultimele două ecuații ale sistemului (1.10), conduce la două sisteme de trei ecuații cu necunoscutele x,y și z

$$\begin{cases} z - y = 0, \\ x + y + z - 5 = 0, \\ xy + yz + zx - 8 = 0, \end{cases} \begin{cases} 3x^2 - 10x + 8 = 0, \\ x + y + z - 5 = 0, \\ xy + yz + zx - 8 = 0. \end{cases}$$

Soluțiile acestor sisteme sunt:

$$(1,2,2); \quad \left(\frac{7}{3},\frac{4}{3},\frac{4}{3}\right); \quad (2,2,1); \quad (2,1,2); \quad \left(\frac{4}{3},\frac{7}{3},\frac{4}{3}\right); \quad \left(\frac{4}{3},\frac{4}{3},\frac{7}{3}\right),$$

dar numai două se încadrează în datele problemei și anume:

$$\left(\frac{7}{3}, \frac{4}{3}, \frac{4}{3}\right); (2, 2, 1).$$

Pentru a determina valorile parametrilor lui Lagrange λ și μ corespunzătoare acestor soluții, vom înlocui pe rând componentele acestora în primele trei ecuații ale sistemului (1.10) și astfel găsim pentru perechea (λ, μ) respectiv valorile:

$$\left(\frac{16}{9}, -\frac{4}{3}\right); (4, -2).$$

Prin urmare, funcția lui Lagrange are două puncte staționare:

$$\left(\frac{7}{3}, \frac{4}{3}, \frac{4}{3}; \frac{16}{9}, -\frac{4}{3}\right); \quad (2, 2, 1; 4, -2)$$

și deci, funcția scop are două puncte staționare condiționate:

$$M_1\left(\frac{7}{3}, \frac{4}{3}, \frac{4}{3}\right); \quad M_2(2, 2, 1),$$

corespunzătoare respectiv celor două perechi de valori ale lui λ și μ .

Diferențierea legăturilor într-un punct arbitrar al multimii D, conduce la

$$dx + dy + dz = 0$$
, $(y+z)dx + (z+x)dy + (x+y)dz = 0$,

care în cele două puncte staționare condiționate, devin

$$\begin{cases} dx + dy + dz &= 0, \\ 8dx + 11(dy + dz) &= 0, \end{cases} \begin{cases} dx + dy + dz &= 0, \\ 3(dx + dy) + 4dz &= 0. \end{cases}$$

Din primul sistem obținem dx = 0 și dz = -dy, iar din al doilea dy = -dx și dz = 0.

Diferențiala de ordinul al doilea a funcției lui Lagrange, într—un punct arbitrar al mulțimii D, are expresia

$$d^{2}\mathcal{L}(x, y, z; \lambda, \mu) = 2[(z + \mu)dxdy + (x + \mu)dydz + (y + \mu)dzdx] + 2(dx + dy + dz)d\lambda + 2[(y + z)dx + (z + x)dy + (x + y)dz]d\mu.$$

care, în cele două puncte staționare ale funcției $\mathcal{L}$, devine:

$$d^2\mathcal{L}(M_1; \frac{16}{9}, -\frac{4}{3}) = -2dy^2; \quad d^2\mathcal{L}(M_2; 4, -2) = 2dx^2.$$

Prima diferențială este o formă pătratică negativ definită și deci M_1 este punct de maxim condiționat, iar cea de a doua este o formă pătratică pozitiv definită, fapt ce atrage că punctul M_2 este punct de minim condiționat. Valorile extreme corespunzătoare ale funcției scop sunt: $f_{max} = f(M_1) = \frac{112}{27}$; $f_{min} = f(M_2) = 4$.

În concluzie, problema dată revine la dimensionarea fierului cornier în patru bucăți a câte 5 unități lungime, fiecare din ele urmând a fi divizată în câte trei bucăți cu lungimile:

$$\frac{7}{3}$$
; $\frac{4}{3}$; $\frac{4}{3}$.

Cât priveşte foaia de sticlă, aceasta urmează a fi croită în două părți cu arii egale, fiecare parte la rându–i urmând a fi divizată în trei bucăți având ariile:

$$\frac{28}{9}$$
; $\frac{28}{9}$; $\frac{16}{9}$.

Pentru aceasta, se comandă foaia de sticlă cu lungimea de 6 unități și lățimea de $\frac{8}{3}$ unități. Foaia astfel comandată se divizează apoi în două părți identice cu dimensiunile 6 și $\frac{4}{3}$. Din fiecare parte se extrage un pătrat cu latura $\frac{4}{3}$,

iar din cele două bucăți rămase se croiesc câte două dreptunghiuri identice de dimensiuni $\frac{7}{3}$ și $\frac{4}{3}$.

Exemplul 1.4.2 Să se dimensioneze o cutie paralelipipedică de volum dat a^3 , astfel ca aria acesteia, fără capac, să fie minimă.

Soluţie. Fie x, y dimensiunile feţei inferioare a cutiei şi z înălţimea acesteia. Dimensionarea cutiei, cu capacitatea prestabilită egală cu a^3 , astfel încât aria acesteia, fără capac, să fie minimă, se realizează rezolvând o problemă de extrem cu legături, în care funcția scop este

$$S:D\to I\!\!R+^*,\quad S(x,y,z)=xy+2(yz+zx),$$
unde $D=\{(x,y,z)\in I\!\!R^3|\ x>0,y>0,z>0\},$ iar legătura este
$$F(x,y,z)=xyz-a^3=0.$$

Ca și până acum, introducem funcția lui Lagrange

$$\mathcal{L}(x, y, z; \lambda) = xy + 2(yz + zx) + \lambda(xyz - a^3),$$

derivatele sale parțiale de ordinul întâi fiind

$$\begin{cases} \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial x}(x, y, z; \lambda) &= y + 2z + \lambda yz, \\ \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial y}(x, y, z; \lambda) &= x + 2z + \lambda zx, \\ \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial z}(x, y, z; \lambda) &= 2(x + y) + \lambda xy, \\ \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \lambda}(x, y, z; \lambda) &= xyz - a^3. \end{cases}$$

Egalând cu zero aceste derivate şi împărțind respectiv cu yz, zx, xy primele trei ecuații ale sistemului, se obține sistemul

$$\begin{cases} \frac{1}{z} + \frac{2}{y} + \lambda = 0, \\ \frac{1}{z} + \frac{2}{x} + \lambda = 0, \\ \frac{2}{x} + \frac{2}{y} + \lambda = 0, \\ xyz - a^3 = 0, \end{cases}$$

echivalent cu sistemul ale cărui soluții sunt punctele staționare ale funcției lui Lagrange. Acest sistem are o singură soluție

$$\left(a\sqrt[3]{2}, a\sqrt[3]{2}, \frac{a\sqrt[3]{2}}{2}; -\frac{2\sqrt[3]{4}}{a}\right),$$

din care rezultă că funcția scop S=S(x,y,z) are punctul staționar condiționat

$$M_0(a\sqrt[3]{2}, a\sqrt[3]{2}, \frac{a\sqrt[3]{2}}{2})$$

corespunzător valorii $\lambda_0 = -\frac{2\sqrt[3]{4}}{a}$ a multiplicatorului Lagrange λ .

Diferențierea legăturii în punctul staționar condiționat pune în evidență următoarea legătură între diferențialele variabilelor x, y și z

$$dz = -\frac{1}{2}(dx + dy).$$

Calculul diferențialei a doua a funcției lui Lagrange în punctul ei staționar, în care se ține cont de legătura dintre diferențialele variabilelor, conduce la expresia

$$d^2 \mathcal{L}(M_0; \lambda_0) = 2(dx^2 + dxdy + dy^2).$$

Constatăm că $d^2\mathcal{L}(M_0; \lambda_0)$ este o formă pătratică pozitiv definită ceea ce atrage faptul că punctul M_0 este punct de minim condiționat pentru funcția scop.

Prin urmare, capacul cutiei trebuie să fie un pătrat cu latura $a\sqrt[3]{2}$ și dacă înălțimea sa este $\frac{a\sqrt[3]{2}}{2}$, atunci aria cutiei, fără capac, are valoarea minimă $S_{\min} = 3a^2\sqrt[3]{4}$. Capacitatea cutiei este evident egală cu a^3 .

Exemplul 1.4.3 Fie $a_i \geq 0$, $x_i \geq 0$, $i = 1, 2, \dots, n$, p > 1 şi q > 0 astfel $\hat{n} c \hat{a} t$

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1.$$

În aceste ipoteze are loc inegalitatea

$$\sum_{i=1}^{n} a_i x_i \le \left(\sum_{i=1}^{n} a_i^p\right)^{\frac{1}{p}} \cdot \left(\sum_{i=1}^{n} x_i^q\right)^{\frac{1}{q}},$$

numită inegalitatea lui Hőlder.

Soluție. Considerăm funcția reală de n variabile reale

$$u: D \to \mathbb{R}_+, \quad u(x_1, x_2, \dots, x_n) = \left(\sum_{i=1}^n a_i^p\right)^{\frac{1}{p}} \cdot \left(\sum_{i=1}^n x_i^q\right)^{\frac{1}{q}},$$

$$D = \{\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n | x_i \ge 0, \ i = 1, 2, \dots, n\}$$
(1.11)

și egalitatea $A = \sum_{i=1}^{n} a_i x_i$, în care $A \in \mathbb{R}$ este o constantă.

Ne propunem să determinăm extremele condiționate ale funcției scop $\boldsymbol{u}$ cu legătura

$$F(x_1, x_2, \dots, x_n) = A - \sum_{i=1}^n a_i x_i = 0.$$
 (1.12)

Pentru aceasta, considerăm funcția lui Lagrange

$$\mathcal{L}(\mathbf{x};\lambda) = \left(\sum_{i=1}^{n} a_i^p\right)^{\frac{1}{p}} \cdot \left(\sum_{i=1}^{n} x_i^q\right)^{\frac{1}{q}} + \lambda \left(A - \sum_{i=1}^{n} a_i x_i\right),$$

derivatele parțiale de ordinul întâi ale acesteia

$$\begin{cases} \mathcal{L}_{,j}(\mathbf{x};\lambda) &= x_j^{q-1} \Big(\sum_{i=1}^n a_i^p\Big)^{\frac{1}{p}} \cdot \Big(\sum_{i=1}^n x_i^q\Big)^{\frac{1}{q}-1} - \lambda a_j, \\ \mathcal{L}_{,\lambda}(\mathbf{x};\lambda) &= A - \sum_{i=1}^n a_i x_i, \end{cases}$$

şi sistemul de n+1 ecuații cu necunoscutele $x_1, x_2, \cdots, x_n$ şi λ

$$\begin{cases} x_j^{q-1} \left(\sum_{i=1}^n a_i^p\right)^{\frac{1}{p}} \cdot \left(\sum_{i=1}^n x_i^q\right)^{\frac{1}{q}-1} &= \lambda a_j, \quad j = 1, 2, \dots, n, \\ \sum_{i=1}^n a_i x_i &= A, \end{cases}$$
(1.13)

obținut prin anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției $\mathcal{L}$.

Fără a restrânge generalitatea putem presupune că $x_i > 0$ şi $a_i > 0$. Împărțind membru cu membru oricare două ecuații din primele n ale sistemului (1.13), de exemplu cele de indici j şi m, avem

$$\left(\frac{x_j}{x_m}\right)^{q-1} = \frac{a_j}{a_m}.$$

Pentru un m fixat, rezultă

$$x_j = x_m \left(\frac{a_j}{a_m}\right)^{\frac{1}{q-1}}, \quad j \in \{1, 2, \dots, n\} \setminus \{m\}.$$
 (1.14)

Înlocuind (1.14) în (1.12), obținem

$$\sum_{\substack{i=1\\i\neq m}}^{n} a_i x_m \left(\frac{a_i}{a_m}\right)^{\frac{1}{q-1}} + a_m x_m = A,$$

sau

$$\frac{x_m}{a_m^{\frac{1}{q-1}}} \cdot \sum_{i=1}^n a_i^{\frac{q}{q-1}} = A. \tag{1.15}$$

Dacă ținem cont că $\frac{q}{q-1}=p$ și $\frac{1}{q-1}=\frac{p}{q}$, din (1.15) deducem coordonatele x_m^0 ale punctului staționar condiționat $\mathbf{x}^0$ al funcției u

$$x_m^0 = \frac{A}{\sum_{i=1}^n a_i^p} a_m^{\frac{p}{q}}, \quad m = 1, 2, \dots, n.$$
 (1.16)

Diferențiala de ordinul 1 a funcției lui Lagrange într—un punct arbitrar al ei este

$$d\mathcal{L}(\mathbf{x};\lambda) = \left(\sum_{i=1}^{n} a_i^p\right)^{\frac{1}{p}} \left(\sum_{i=1}^{n} x_i^q\right)^{\frac{1}{q}-1} \sum_{i=1}^{n} x_j^{q-1} dx_j - \lambda \sum_{i=1}^{n} a_j dx_j.$$
 (1.17)

Dar punctul $\mathbf{x}=(x_1,x_2,\cdots,x_n)\in D$ verifică legătura (1.12) care, după diferențiere, devine

$$\sum_{j=1}^{n} a_j dx_j = 0. (1.18)$$

Folosirea acesteia în (1.17) conduce la

$$d\mathcal{L}(\mathbf{x};\lambda) = \left(\sum_{i=1}^{n} a_i^p\right)^{\frac{1}{p}} \left(\sum_{i=1}^{n} x_i^q\right)^{\frac{1}{q}-1} \sum_{i=1}^{n} x_j^{q-1} dx_j.$$

Diferențiind în ambii membri această nouă expresie, obținem

$$d^{2}\mathcal{L}(\mathbf{x};\lambda) = \left(\sum_{i=1}^{n} a_{i}^{p}\right)^{\frac{1}{p}} \left[(q-1) \left(\sum_{i=1}^{n} x_{i}^{q}\right)^{\frac{1}{q}-1} \sum_{j=1}^{n} x_{j}^{q-2} dx_{j}^{2} + \left(1-q\right) \left(\sum_{i=1}^{n} x_{i}^{q}\right)^{\frac{1}{q}-2} \left(\sum_{j=1}^{n} x_{j}^{q-1} dx_{j}\right)^{2} \right].$$

$$(1.19)$$

Să cercetăm ce devine diferențiala (1.19) în punctul staționar condiționat $\mathbf{x}^0$ al funcției u.

Folosind (1.16) precum și relațiile între p și q constatăm mai întâi că

$$\sum_{m=1}^{n} (x_j^0)^{q-1} dx_j = \sum_{m=1}^{n} \left(\frac{A}{\sum_{i=1}^{n} a_i^p} a_j^{\frac{p}{q}} \right)^{q-1} dx_j = \left(\frac{A}{\sum_{i=1}^{n} a_i^p} \right)^{q-1} \cdot \sum_{m=1}^{n} a_j dx_j = 0.$$

Cu acestea, diferențiala de ordinul 2 a funcției $\mathcal{L}$ în punctul ei staționar este (de valoarea lui λ^0 nu avem nevoie pentru că ea nu apare în exprsia (1.19))

$$d^{2}\mathcal{L}(\mathbf{x}^{0};\lambda^{0}) = (q-1)\left(\sum_{i=1}^{n} a_{i}^{p}\right)^{\frac{1}{p}} \left(\sum_{i=1}^{n} (x_{i}^{0})^{q}\right)^{\frac{1}{q}-1} \sum_{j=1}^{n} (x_{j}^{0})^{q-2} dx_{j}^{2}.$$
(1.20)

Fără a utiliza relația (1.18), constatăm că (1.20) este o formă pătratică pozitiv definită pe $\mathbb{R}^n$. Dacă însă utilizăm (1.18), diferențiala (1.20) este, de asemenea, o formă pătratică pozitiv definită, însă pe $\mathbb{R}^{n-1}$.

Aşadar, funcția u are un punct de minim condiționat global, iar valoarea sa minimă este $u_{\min} = u(\mathbf{x}^0) = A$ și ca atare se poate scrie

$$A \le u(x_1, x_2, \dots, x_n), \quad (\forall) \ \mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n) \in D.$$
 (1.21)

Exercițiul 1.4.8 Fie $D=\{(x,y)\in\mathbb{R}^2|\ x\geq 0,y\geq 0\}$ și $n\in\mathbb{N}^*$. Să se demonstreze că are loc inegalitatea

$$\frac{x^n + y^n}{2} \ge \left(\frac{x + y}{2}\right)^n, \quad (\forall) \ (x, y) \in D.$$

Soluție. Determinăm extremele condiționate ale funcției scop

$$f: D \to IR_+, \quad f(x,y) = \frac{x^n + y^n}{2}$$

cu legătura

$$F(x,y) = s - x - y = 0,$$

unde s este un număr nenegativ considerat ca un parametru. Funcția lui Lagrange corespunzătoare este

$$\mathcal{L}(x,y;\lambda) = f(x,y) + \lambda F(x,y) = \frac{x^n + y^n}{2} + \lambda(s - x - y),$$

iar derivatele parțiale de ordinul 1 ale sale sunt:

$$\begin{cases} \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial x}(x, y; \lambda) &= \frac{n}{2}x^{n-1} - \lambda; \\ \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial y}(x, y; \lambda) &= \frac{n}{2}y^{n-1} - \lambda; \\ \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \lambda}(x, y; \lambda) &= s - x - y. \end{cases}$$

Sistemul format prin anularea derivatelor parțiale de ordinul 1 are soluția

$$x_0 = \frac{s}{2}, \quad y_0 = \frac{s}{2}; \quad \lambda_0 = \frac{n}{2} \left(\frac{s}{2}\right)^{n-1}$$

și deci $(x_0, y_0; \lambda_0)$ este punct critic al funcției lui Lagrange, iar $M_0(x_0, y_0)$ este punct staționar condiționat al funcției scop f corespunzător valorii λ_0 a multiplicatorului Lagrange λ .

Natura punctului staționar condiționat al funcției scop f este aceeași cu natura punctului critic al funcției lui Lagrange, aceasta din urmă stabilinduse în urma studierii diferențialei de ordinul al doilea al funcției $\mathcal{L}$ în punctul $(x_0, y_0; \lambda_0)$.

Dacă avem în vedere că dy = -dx, fapt ce rezultă din diferențierea legăturii F(x,y) = 0, rezultă că

$$d^{2}\mathcal{L}(x_{0}, y_{0}; \lambda_{0}) = n(n-1)\left(\frac{s}{2}\right)^{n-2} dx^{2},$$

din care se vede că diferențiala de studiat este o formă pătratică pozitiv definită pe $\mathbb{R}$, fapt ce atrage că M_0 este punct de minim global al funcției scop f. Prin urmare,

$$f(x,y) \ge f(x_0, y_0) \Longrightarrow \frac{x^n + y^n}{2} \ge \frac{\left(\frac{s}{2}\right)^n + \left(\frac{s}{2}\right)^n}{2} = \left(\frac{s}{2}\right)^n = \left(\frac{x + y}{2}\right)^n$$

și cu acestea inegalitatea este demonstrată.

Exemplul 1.4.4 Dacă forma pătratică

$$h: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}, \quad h(\mathbf{x}) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n a_{ij} x_i x_j$$

este pozitiv definită, există $\alpha > 0$ și $\beta > 0$ astfel încât

$$\alpha \|\mathbf{x}\|^2 \le h(\mathbf{x}) \le \beta \|\mathbf{x}\|^2, \quad (\forall) \ \mathbf{x} \in \mathbb{R}^n,$$
 (1.22)

unde $\|\mathbf{x}\| = \sqrt{\sum_{i=1}^{n} x_i^2}$ este norma euclidiană a vectorului $\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n)$.

Soluție. Vom determina întâi valorile extreme ale funcției h pe sfera din spațiul euclidian $\mathbb{R}^n$ cu centrul în origine și raza unitate

$$x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2 - 1 = 0.$$

Aceasta este o problemă de extrem condiționat a funcției h cu legătura

$$F(\mathbf{x}) = F(x_1, x_2, \dots, x_n) = 1 - x_1^2 - x_2^2 - \dots - x_n^2 = 0.$$

Pentru a o rezolva, introducem funcția lui Lagrange

$$\mathcal{L}(\mathbf{x}; \lambda) = h(\mathbf{x}) + \lambda F(\mathbf{x}) = \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} a_{ij} x_i x_j + \lambda (1 - x_1^2 - x_2^2 - \dots - x_n^2),$$

determinăm derivatele parțiale de ordinul 1 ale sale

$$\begin{cases} \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial x_i}(\mathbf{x}; \lambda) &= 2\left(\sum_{j=1}^n a_{ij} x_j - \lambda x_i\right), \quad i = 1, 2, \dots, n, \\ \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \lambda}(\mathbf{x}; \lambda) &= 1 - \|\mathbf{x}\|^2, \end{cases}$$

și apoi rezolvăm sistemul de n+1 ecuații în necunoscutele $x_1, x_2, \cdots, x_n$ și λ

$$\begin{cases} \sum_{j=1}^{n} (a_{ij} - \lambda \delta_{ij}) x_j = 0, \\ 1 - \|\mathbf{x}\|^2 = 0, \end{cases}$$
 (1.23)

obţinut prin anularea derivatelor parţiale în care, folosind simbolul Kronecker δ_{ij} , termenul $-\lambda x_i$ al ecuaţiei de rang i s-a scris ca $-\lambda \sum_{i=1}^n \delta_{ij} x_j$.

În calculul derivatelor parțiale ale funcției $\mathcal{L}$ în raport cu variabilele x_i s-au aplicat regulile de derivare a sumei și produsului de funcții și s-a ținut

cont de faptul că matricea $A = (a_{ij}) \in \mathcal{M}_{n \times n}(\mathbb{R})$ a formei pătratice h este simetrică $(a_{ij} = a_{ji})$.

Subsistemul format de primele n ecuații ale sistemului (1.23)

$$\begin{cases} (a_{11} - \lambda)x_1 + a_{12}x_2 + \cdots + a_{1n}x_n = 0, \\ a_{21}x_1 + (a_{22} - \lambda)x_2 + \cdots + a_{2n}x_n = 0, \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \cdots + (a_{nn} - \lambda)x_n = 0 \end{cases}$$

este un sistem liniar și omogen în necunocutele $x_1, x_2, \dots, x_n$, necunoscuta λ fiind considerată un parametru real. Acesta are soluții nebanale dacă și numai dacă determinantul matricei sale este nul.

$$P(\lambda) = \det(A - \lambda I_n) = 0.$$

Ecuația $P(\lambda) = 0$ este ecuația caracteristică a matricei A, iar rădăcinile sale sunt valorile proprii ale matricei A. Deorece h este formă pătratică pozitiv definită, matricea acesteia A are valorile proprii reale, pozitive şi distincte. Fie că acestea sunt $\lambda_1, \lambda_2, \cdots \lambda_n$.

$$\begin{cases} (a_{11} - \lambda_i)x_1 + a_{12}x_2 + \cdots + a_{1n}x_n = 0, \\ a_{21}x_1 + (a_{22} - \lambda_i)x_2 + \cdots + a_{2n}x_n = 0, \\ \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \cdots + (a_{nn} - \lambda_i)x_n = 0 \end{cases}$$

$$(1.24)$$

are soluţii nebanale. Fie $\mathbf{y}^{(i)} = (y_1^{(i)}, y_2^{(i)}, \cdots, y_n^{(i)})$ o astfel de soluţie. Sistemul (1.24) fiind liniar şi omogen, rezultă că $\mathbf{x}^{(i)} = k\mathbf{y}^{(i)}$ este, de asemenea, soluţie nebanală dacă k este o constantă reală nenulă oarecare. În particular, pentru $k = \frac{1}{\|\mathbf{y}^{(i)}\|}$ soluția corespunzătoare a sistemului (1.24) este de normă unitate. Dacă $\mathbf{x}^{(i)} = (x_1^{(i)}, x_2^{(i)}, \cdots, x_n^{(i)})$ este o soluție nebanală a sistemului (1.24),

$$=\frac{\|\mathbf{y}^{(i)}\|}{\|\mathbf{y}^{(i)}\|} \text{ soluția corespunzatoare a sistemului } (1.24) \text{ este de normă unitate.}$$

$$\text{Dacă } \mathbf{x}^{(i)} = (x_1^{(i)}, x_2^{(i)}, \cdots, x_n^{(i)}) \text{ este o soluție nebanală a sistemului } (1.24),$$

$$\|\mathbf{x}^{(i)}\| = 1 \implies (x_1^i)^2 + (x_2^{(i)})^2 + \cdots + (x_n^{(i)})^2 = 1 \implies F(\mathbf{x}^{(i)}) = 0,$$

$$(1.25)$$
tunci
$$(x_1^{(i)}, x_2^{(i)}, \cdots, x_n^{(i)}; \lambda_i) \qquad (1.26)$$

atunci

$$(x_1^{(i)}, x_2^{(i)}, \cdots, x_n^{(i)}; \lambda_i)$$
 (1.26)

este un punct staționar pentru funcția lui Lagrange, iar

$$M_i(x_1^{(i)}, x_2^{(i)}, \cdots, x_n^{(i)})$$

este punct staționar condiționat pentru funcția h corespunzător valorii λ_i a multiplicatorului lui Lagrange.

Să determinăm valorile funcției h în punctele staționare condiționate M_1 , $M_2, \dots, M_n$. Pentru aceasta, scriem relațiile

care exprimă faptul că $\mathbf{x}^{(i)}$ este o soluție a sistemului (1.24). Dacă înmulțim cele n egalități din (1.27) respectiv cu $x_1^{(i)}, x_2^{(i)}, \dots, x_n^{(i)}$, adunăm rezultatele membru cu membru și ținem seama de (1.25), obținem

$$h(\mathbf{x}^{(i)}) = \lambda_i, \qquad i = 1, 2, \dots, n. \tag{1.28}$$

Diferențialele de ordinul 2 ale funcției lui Lagrange în punctele staționare (1.26) au expresiile

$$d^{2}\mathcal{L}(\mathbf{x}^{(i)}; \lambda_{i}) = \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} a_{ij} dx_{i} dx_{j}$$

și cum h este o formă pătratică pozitiv definită va rezulta că și aceatea sunt forme pătratice pozitiv definite.

Aşadar, toate cele n puncte staționare condiționate ale funcției h sunt puncte de minim condiționat, iar valorile sale în aceste puncte sunt $\lambda_1, \lambda_2, \cdots, \lambda_n$.

Fie
$$\alpha = \min\{\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n\}, \quad \beta = \max\{\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n\}.$$
 Atunci,

$$\alpha \le h(\mathbf{x}), \quad (\forall) \ \mathbf{x} \in \mathbb{R}^n, \quad ||\mathbf{x}|| = 1. \tag{1.29}$$

Pe de altă parte, funcția h fiind un polinom omogen de gradul al doilea în variabilele $x_1, x_2, \dots, x_n$, deci o funcție continuă, iar sfera

$$(S) = \{ \mathbf{x} \in \mathbb{R}^n | \|\mathbf{x}\| = 1 \} \subset \mathbb{R}^n$$

o mulţime compactă în $\mathbb{R}^n$, conform teoremei lui Weierstrass, funcţia h este mărginită şi îşi atinge efectiv marginile.

Din (1.29) rezultă că marginea inferioară a valorilor funcției h în punctele sferei (S) este α .

Cât priveşte marginea superioară a valorilor funcției h pe sfera (S), aceasta este β , deoarece, în caz contrar, din (1.28) și din faptul că oricare din punctele $M_1, M_2, \dots, M_n$ este punct de minim condiționat al funcției h rezultă că există o vecinătate V în $\mathbb{R}^n$ a punctului considerat cu proprietatea că valorile funcției h în punctele intersecției acestei vecinătăți cu sfera (S) sunt mai mari sau cel puțin egale cu β . Acest rezultat însă contrazice că β este marginea superioară a valorilor funcției h în punctele sferei (S).

În concluzie, dacă ținem cont și de (1.29), putem afirma că

$$\alpha \le h(\mathbf{x}) \le \beta, \quad (\forall) \ \mathbf{x} \in \mathbb{R}^n, \quad ||\mathbf{x}|| = 1.$$
 (1.30)

Forma pătratică h fiind o funcție omogenă de gradul doi, avem

$$h(t\mathbf{x}) = t^2 h(\mathbf{x}), \quad (\forall) \ \mathbf{x} \in \mathbb{R}^n, \quad (\forall) \ t \in \mathbb{R}.$$
 (1.31)

Să considerăm acum un element oarecare $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n \setminus \{\mathbf{0}\}$. Dacă acest vector este versor, atunci (1.30) este echivalentă cu

$$\alpha \|\mathbf{x}\|^2 \le h(\mathbf{x}) \le \beta \|\mathbf{x}\|^2, \quad (\forall) \ \mathbf{x} \in (S). \tag{1.32}$$

Dacă vectorul $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n \setminus \{\mathbf{0}\}$ nu este versor, atunci vectorul

$$\mathbf{y} = \frac{1}{\|\mathbf{x}\|} \mathbf{x} \tag{1.33}$$

este versor și, conform (1.30),

$$\alpha \le h(\mathbf{y}) \le \beta. \tag{1.34}$$

Relațiile (1.31) - (1.34) conduc la

$$\alpha \|\mathbf{x}\|^2 \le h(\mathbf{x}) \le \beta \|\mathbf{x}\|^2, \quad (\forall) \ \mathbf{x} \in \mathbb{R}^n \setminus \{\mathbf{0}\}.$$
 (1.35)

În sfârșit, considerând vectorul nul din $\mathbb{R}^n$ și ținând cont că $h(\mathbf{0}) = 0$, avem

$$\alpha \|\mathbf{0}\|^2 = h(\mathbf{0}) = \beta \|\mathbf{0}\|^2.$$
 (1.36)

Din (1.35) și (1.36) rezultă (1.22), ceea ce trebuia de demonstrat.

Exercițiul 1.4.9 Să se găsească cea mai mică și cea mai mare valoare a funcției

$$f: D \to \mathbb{R}, \quad f(x_1, x_2, \dots, x_n) = \frac{a_1}{x_1} + \frac{a_2}{x_2} + \dots + \frac{a_n}{x_n},$$

ştiind că $x_1 > 0, x_2 > 0, \dots, x_n > 0$ satisfac condiția (legătura)

$$F(x_1, x_2, \dots, x_n) = b_1 x_1 + b_2 x_2 + \dots + b_n x_n - p = 0,$$

unde: $a_1, a_2, \dots, a_n; b_1, b_2, \dots, b_n; p$ sunt numere pozitive cunoscute.

Soluție. Vom determina valorile extreme ale funcției f în condițiile impuse folosind metoda multiplicatorilor a lui Lagrange. Pentru aceasta introducem funcția

$$\mathcal{L}(x_1, x_2, \dots, x_n; \lambda) = \frac{a_1}{x_1} + \frac{a_2}{x_2} + \dots + \frac{a_n}{x_n} + \lambda(b_1 x_1 + b_2 x_2 + \dots + b_n x_n - p).$$

Anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale acestei funcții conduce la punctul staționar condiționat M_0 al funcției f ale cărui coordonate sunt

$$x_i^0 = \frac{p}{\sqrt{a_1 b_1} + \sqrt{a_2 b_2} + \dots + \sqrt{a_n b_n}} \sqrt{\frac{a_i}{b_i}}, \quad i = 1, 2, \dots, n,$$

punct ce corespunde valorii

$$\lambda_0 = \frac{(\sqrt{a_1 b_1} + \sqrt{a_2 b_2} + \dots + \sqrt{a_n b_n})^2}{p^2}$$

a multiplicatorului Lagrange λ .

Diferențiala a doua a funcției Lagrange în punctul ei staționar $(M_0; \lambda_0)$ este

$$d^{2}\mathcal{L}(M_{0};\lambda_{0}) = \frac{2a_{1}}{(x_{1}^{0})^{3}}dx_{1}^{2} + \frac{2a_{2}}{(x_{2}^{0})^{2}}dx_{2}^{2} + \dots + \frac{2a_{n}}{(x_{n}^{0})^{2}}dx_{n}^{2},$$
(1.37)

în care trebuie să se țină cont de faptul că diferențialele $dx_1, dx_2, \dots, dx_n$ satisfac relația

$$b_1 dx_1 + b_2 dx_2 + \dots + b_n dx_n = 0, (1.38)$$

obținută prin diferențierea legăturii.

Din (1.37) și (1.38) rezultă că diferențiala a doua a funcției $\mathcal{L}$ în punctul ei staționar este o formă pătratică pozitiv definită și deci M_0 este punct de minim condiționat al funcției f, valoarea minimă fiind

$$f(M_0) = \frac{1}{p} \left(\sqrt{a_1 b_1} + \sqrt{a_2 b_2} + \dots + \sqrt{a_n b_n} \right)^2.$$

Punctul de extrem astfel determinat este global, ceea ce permite scrierea inegalității

$$\frac{a_1}{x_1} + \frac{a_2}{x_2} + \dots + \frac{a_n}{x_n} \ge \frac{1}{p} \left(\sqrt{a_1 b_1} + \sqrt{a_2 b_2} + \dots + \sqrt{a_n b_n} \right)^2,$$

oricare ar fi numerele pozitive $x_1, x_2, \dots, x_n$ care satisfac condiția $b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_nx_n - p = 0$.

Exemplul 1.4.5 Fie A media aritmetică a numerelor nenegative $x_1, x_2, \dots, x_n$. Atunci au loc inegalitățile:

$$\begin{cases}
 x_1 x_2 + x_1 x_3 + \dots + x_{n-1} x_n \leq \frac{n(n-1)}{1 \cdot 2} A^2; \\
 x_1 x_2 x_3 + x_1 x_2 x_4 + \dots + x_{n-2} x_{n-1} x_n \leq \frac{n(n-1)(n-2)}{1 \cdot 2 \cdot 3} A^3; \\
 x_1 x_2 x_3 x_4 + x_1 x_2 x_3 x_5 + \dots + x_{n-3} x_{n-2} x_{n-1} x_n \leq C_n^4 A^4; \\
 \vdots
\end{cases}$$
(1.39)

unde C_n^k înseamnă combinări de n elemente luate câte k.

Soluţie. Pentru demonstrarea primei inegalități vom folosi metoda multiplicatorilor lui Lagrange pentru determinarea extremelor funcției scop

$$f(x_1, x_2, \dots, x_n) = x_1 x_2 + x_1 x_3 + \dots + x_{n-1} x_n$$

condiționate de legătura

$$F(x_1, x_2, \dots, x_n) = x_1 + x_2 + \dots + x_n - nA = 0.$$

Funcția lui Lagrange este

$$\mathcal{L}(x_1, x_2, \dots, x_n; \lambda) = x_1 x_2 + x_1 x_3 + \dots + x_{n-1} x_n + \lambda (x_1 + x_2 + \dots + x_n - nA),$$

iar sistemul

$$\begin{cases} x_2 + x_3 + x_4 + \dots + x_n + \lambda &= 0, \\ x_1 + x_3 + x_4 + \dots + x_n + \lambda &= 0, \\ x_1 + x_2 + x_3 + \dots + x_{n-1} + \lambda &= 0, \\ \vdots && \\ x_1 + x_2 + \dots + x_n - nA &= 0, \end{cases}$$

obținut prin anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției $\mathcal{L}$, are o singură soluție

$$\left(-\frac{1}{A}, -\frac{1}{A}, \cdots, -\frac{1}{A}; \frac{n-1}{A}\right)$$

de unde deducem că funcția scop f are punctul staționar condiționat

$$M_0\left(-\frac{1}{A}, -\frac{1}{A}, \cdots, -\frac{1}{A}\right)$$

ce corespunde valorii $\lambda_0 = \frac{n-1}{A}$ a multiplicatorului lui Lagrange λ .

Pentru determinarea naturii punctului staționar condiționat găsit, calculăm diferențiala de ordin doi a funcției Lagrange în punctul ei staționar $(M_0; \lambda_0)$, în acest calcul având grijă să ținem cont de faptul că

$$dx_1 + dx_2 + \dots + dx_n = 0,$$

relație obținută prin diferențierea legăturii. Într-o primă fază se găsește

$$d^{2}\mathcal{L}(M_{0};\lambda_{0}) = 2(dx_{1}dx_{2} + dx_{1}dx_{3} + \dots + dx_{n-1}dx_{n}).$$

Dacă în această expresie se folosește legătura între diferențialele variabilelor $x_1, x_2, \cdots, x_n$, atunci

$$d^{2}\mathcal{L}(M_{0};\lambda_{0}) = 2(-dx_{1}^{2} - dx_{2}^{2} - \dots - dx_{n-1}^{2} - dx_{1}dx_{2} - dx_{1}dx_{3} - \dots - dx_{n-2}dx_{n-1}).$$

Noua expresie a diferențialei de ordinul doi a funcției Lagrange în punctul $(M_0; \lambda_0)$ este o formă pătratică pe $\mathbb{R}^{n-1}$ de matrice (pătratică de ordinul n-1)

$$H = \begin{pmatrix} -2 & -1 & -1 & \cdots & -1 \\ -1 & -2 & -1 & \cdots & -1 \\ -1 & -1 & -2 & \cdots & -1 \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ -1 & -1 & -1 & \cdots & -2 \end{pmatrix}.$$

Vom folosi metoda valorilor proprii pentru determinarea naturii acestei forme pătratice şi în acest sens vom analiza rădăcinile polinomului caracteristic $P(\lambda)$ al matricei H egal, după cum se ştie, cu $P(\lambda) = \det(H - \lambda I_{n-1})$, unde I_{n-1} este matricea unitate de ordinul n-1. Se obține

$$P(\lambda) = (-n - \lambda)(-1 - \lambda)^{n-2},$$

iar rădăcinule ecuației caracteristice $P(\lambda) = 0$, identice cu valorile proprii ale matricei H, sunt $\lambda_1 = \lambda_2 = \cdots = \lambda_{n-2} = -1$ și $\lambda_{n-1} = -n$.

Cum toate valorile proprii ale matricei H sunt negative rezultă că $d^2\mathcal{L}(M_0; \lambda_0)$ este o formă pătratică negativ definită, ceea ce atrage că punctul staționar condițioant M_0 al funcției scop f este un punct de maxim condiționat, valoarea sa fiind

$$f_{\text{max}} = f(M_0) = A^2 + A^2 + \dots + A^2 = C_n^2 A^2 = \frac{n(n-1)}{2!} A^2.$$

Se vede că punctul de maxim condiționat determinat este global și ca atare

$$x_1x_2 + x_1x_3 + \dots + x_{n-1}x_n \le \frac{n(n-1)}{1 \cdot 2}A^2$$

oricare ar fi numerele nenegative $x_1, x_2, \dots, x_n$ a căror sumă este nA.

În mod analog se demonstrează și celelalte inegalități, schimbându-se de fiecare dată doar funcția scop.

1.4.2 Probleme propuse

Exercițiul 1.4.10 Să se găsească paralelipipedul de volum maxim, astfel ca suma dimensiunilor sale să fie constantă.

Indicație. Notăm cele trei dimensiuni ale paralelipipedului cu x, y, z. Ele sunt legate prin relația

$$F(x, y, z) = x + y + z - a = 0.$$

Volumul paralelipipedului este V=xyz. Problema se reduce la a găsi extremele condiționate ale funcției f(x,y,z)=xyz cu legătura F(x,y,z)=0. Se aplică metoda multiplicatorilor lui Lagrange.

Răspuns. $M_0(a/3, a/3, a/3)$ este punct de maxim condiționat corespunzător valorii $\lambda_0 = -a^3/9$ a multiplicatorului Lagrange λ . Volumul maxim este $V_{\text{max}} = a^3/27$.

Exercițiul 1.4.11 Să se determine dimensiunile unei cisterne având forma unui paralelipiped dreptunghic astfel încât să aibă:

- 1. aria totală $2a^2$ și capacitate maximă;
- 2. capacitate dată a³ și suprafață totală minimă

Răspuns.

1.
$$V_{\text{max}} = V(\frac{a}{\sqrt{3}}, \frac{a}{\sqrt{3}}, \frac{a}{\sqrt{3}}) = \frac{a^3\sqrt{3}}{9};$$

2.
$$S_{\min} = S(a, a, a) = 6a^2$$
.

Exercițiul 1.4.12 Să se determine punctele de extrem ale funcției scop

$$f:(0,2\pi)\times(0,2\pi)\to \mathbb{R}, \quad f(x,y)=\cos^2 x + \cos^2 y,$$

condiționate de legătura $F(x,y) = x - y - \frac{\pi}{4} = 0$.

Indicație. Se aplică metoda multiplicatorilor lui Lagrange, funcția $\mathcal L$ fiind

$$\mathcal{L}(x, y, \lambda) = \cos^2 x + \cos^2 y + \lambda \left(x - y - \frac{\pi}{4}\right).$$

Răspuns. Sistemul din care rezultă punctele staționare ale funcției $\mathcal{L}$ are soluțiile:

$$x_1 = \frac{5\pi}{8}, y_1 = \frac{3\pi}{8}, \lambda_1 = -\frac{\sqrt{2}}{2}; \ x_2 = \frac{9\pi}{8}, y_2 = \frac{7\pi}{8}, \lambda_2 = \frac{\sqrt{2}}{2};$$

 $x_3 = \frac{13\pi}{8}, y_3 = \frac{11\pi}{8}, \lambda_3 = -\frac{\sqrt{2}}{2}.$

Se deduce că f are trei puncte staționare condiționate: $M_1(x_1, y_1)$; $M_2(x_2, y_2)$; $M_3(x_3, y_3)$, corespunzătoare valorilor $\lambda_1, \lambda_2, \lambda_3$ ale multiplicatorului Lagrange λ .

Punctele M_1 și M_3 sunt puncte de minim condiționat și $f_{\min} = f(M_1) = f(M_3) = (2 - \sqrt{2})/2$, iar M_2 este punct de maxim condiționat și $f_{\max} = f(M_2) = (2 + \sqrt{2})/2$.

Exercițiul 1.4.13 Să se determine extremele funcției scop

$$f(x, y, z) = x + y + z$$

 $condiționate\ de\ legătura\ F(x,y,z)=\frac{1}{x}+\frac{1}{y}+\frac{1}{z}-1=0.$

Răspuns. $f_{\min} = f(3, 3, 3) = 9$.

Exercițiul 1.4.14 Să se determine extremele funcției scop

$$f(x, y, z) = x^4 + y^4 + z^4$$

conditionate de legătura F(x, y, z) = x + y + z - 3 = 0.

Răspuns. $M_0(1,1,1)$ este punct de minim condiționat corespunzător valorii $\lambda_0 = -4$ a multiplicatorului lui Lagrange.

Exercițiul 1.4.15 Să se determine punctele de extrem local ale funcției

$$f: D \to \mathbb{R}, \quad f(x, y, z) = xyz, \quad D = \{\mathbf{x} = (x, y, z) \in \mathbb{R}^3 | x > 0, y > 0, z > 0\},$$

condiționate de legăturile $F_1(x,y,z)=x^2+y^2+z^2-1=0$ și $F_2(x,y,z)=x+y-z=0$.

Ce interpretare geometrică poate fi dată rezultatului determinat?

Indicație. Se aplică metoda multiplicatorilor lui Lagrange.

Răspuns. Punctul $M_0\left(\frac{\sqrt{6}}{6}, \frac{\sqrt{6}}{6}, \frac{\sqrt{6}}{3}\right)$ este punct de minim condiționat corespunzător valorilor $\lambda_0 = \frac{\sqrt{6}}{12}$, $\mu_0 = \frac{1}{6}$ ai multiplicatorilor lui Lagrange λ , μ și $f_{\min} = f(M_0) = \frac{\sqrt{6}}{18}$.

Rezultatul găsit poate fi interpretat geometric astfel: dintre toate paralelipipedele dreptunghice din primul octant cu trei dintre fețe coincizând cu planele de coordonate ale reperului Oxyz și vârful opus originii situat pe porțiunea din primul octant a cercului de intersecție dintre sfera cu centrul în origine și raza 1 cu planul x + y - z = 0, cel care are vârful opus originii în punctul M_0 are volum minim, egal cu $\frac{\sqrt{6}}{18}$.

1.5 Extremele funcțiilor reale definite pe mulțimi compacte în $\mathbb{R}^m$

1.5.1 Exemple şi exerciţii rezolvate

Exemplul 1.5.1 În planul raportat la reperul cartezian Oxy se consideră multimea

$$K = \{M(x,y) : x \ge 0, y \ge 0, x + y - 1 \le 0\}.$$

Dintre toate punctele acestei mulțimi compacte limitată de segmentele OA, OB și AB, unde A(1,0) și B(0,1), există unul cu proprietatea că suma pătratelor distanțelor euclidiene la punctele O, A și B este cea mai mică.

Soluție. Suma pătratelor distanțelor euclidiene de la un punct $M(x,y) \in K$ la cele trei puncte este :

(5.1)
$$f(x,y) = 2x^2 + 2y^2 + (x-1)^2 + (y-1)^2.$$

Problema se reduce atunci la aflarea celei mai mici valori a funcției

$$f \in \mathcal{F}(K), \quad f(x,y) = 2x^2 + 2y^2 + (x-1)^2 + (y-1)^2, \quad (\forall) \ (x,y) \in K.$$

$$(1.40)$$

Căutăm punctele de extrem ale restricției funcției (1.40) la interiorul domeniului de definiție.

Pentru aceasta rezolvăm sistemul format prin anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale lui f.

Se găsește punctul
$$M_0(x_0, y_0)$$
, unde $x_0 = \frac{1}{3}$, și $y_0 = \frac{1}{3}$.

Diferențiala a doua a funcției f în punctul M_0 este $d^2f(x_0, y_0) = 6dx^2 + 6dy^2$. Această diferențială este o formă pătratică pozitiv definită, deci M_0 este punct de minim local al funcției f aflat în interiorul domeniului de definiție al funcției. Valoarea funcției f în acest punct este $f(x_0, y_0) = \frac{4}{3}$.

Examinăm acum valorile lui f pe segmentul OA care face parte din frontiera lui K. Pentru aceasta este suficient să punem y=0 în expresia lui f(x,y). Obținem astfel valorile restricției funcției f la acest segment, pe care o notăm cu $f_{/OA}$

$$f_{/OA}: [0,1] \to \mathbb{R}, \quad f_{/OA}(x) = 2x^2 + (x-1)^2 + 1, \quad x \in [0,1].$$
 (1.41)

Funcția reală de variabilă reală din (1.41) are un singur punct staționar căci derivata acesteia se anulează într—un singur punct din itervalul (0, 1) și anume $x_0 = \frac{1}{3}$.

Diferențiala a doua a funcției (1.41) în punctul $x_0 = \frac{1}{3}$ este $d^2 f_{/OA}(x_0) = 6dx^2$ care evident este formă pătratică pozitiv definită și ca atare punctul $M_1(x_0,0)$ este punct de minim pentru funcția f care are în acest punct valoarea $\frac{5}{3}$.

Să remarcăm că în extremitățile intervalului [0,1] funcția din (1.41) are valori extreme de asemenea însă ambele sunt puncte de maxim.

Într-un mod similar se constată că cea mai mică valoare a restricției funcției f la segmentul OB este $\frac{5}{3}$ și reprezintă valoarea lui f în punctul de minim $M_2(0, \frac{1}{3})$.

Pentru a examina valorile lui f pe segmentul deschis BA vom considera restricția sa la acest segment care se obține din f(x, y) prin înlocuirea lui y cu valoarea sa scoasă din ecuația segmentului BA, adică y = 1 - x, $x \in (0, 1)$. Se obține

$$f_{/BA}:(0,1) \to IR$$
, $f_{/BA}(x) = 3x^2 + 3(x-1)^2$, $x \in (0,1)$. (1.42)

Aplicând funcției (1.42) algoritmul de determinare a extremelor libere care se desprinde din Secțiunea 8.1, găsim că pentru $x_3 = \frac{1}{2}$ se realizează un minim al funcției (1.42) de valoare $\frac{3}{2}$. Aceasta atrage că în punctul $M_3\left(\frac{1}{2},\frac{1}{2}\right)$, aflat pe segmentul BA, funcția f are un minim local și valoarea valoarea funcției în acest punct este desigur $\frac{3}{2}$.

funcției în acest punct este desigur $\frac{3}{2}$.

Analiza rezultatelor conduce la concluzia că valoarea cea mai mică a funcției f din (1.40) este $\frac{4}{3}$ și este atinsă în punctul $M_0(\frac{1}{3}, \frac{1}{3})$ care este centrul de greutate al unei plăci plane omogene ce ocupă domeniul K.

Exemplul 1.5.2 Cea mai mare valoare a funcției reale

$$f \in \mathcal{F}(K), \ f(x,y) = x^2 - y^2, \ (x,y) \in K,$$

unde K este discul închis cu centrul în origine şi rază 2, este atinsă într-un punct de pe frontiera mulțimii K.

Soluție. Deoarece $K = \overline{B}(\mathbf{0}, 2)$ rezultă că această mulțime se poate scrie în forma

$$K = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : x^2 + y^2 \le 4\}.$$

Singurul punct staționar al restricției funcției f la mulțimea $\overset{\circ}{K}$ este originea reperului Oxy, care se vede imediat că nu este punct de extrem al funcției deoarece diferențiala a doua a funcției f în acest punct este $d^2f(\mathbf{0})=2dx^2-2dy^2$ care este formă pătratică nedefinită deci originea reperului este punct șa pentru funcția f.

Determinăm valorile extreme ale restricției funcției f la frontiera mulțimii K, deci la cercul de ecuație $F(x,y) = x^2 + y^2 - 4 = 0$. Pentru aceasta folosim metoda multiplicatorilor lui Lagrange. Funcția lui Lagrange este

$$\mathcal{L}(x, y; \lambda) = f(x, y) + \lambda F(x, y) = x^{2} - y^{2} + \lambda (x^{2} + y^{2} - 4).$$

Sistemul care dă punctele staționare ale funcției $\mathcal{L}$

$$\begin{cases} 2x + 2\lambda y = 0, \\ -2y + 2\lambda y = 0, \\ x^2 + y^2 - 4 = 0, \end{cases}$$

are soluțiile:

$$(2,0;-1);$$
  $(-2,0;-1);$ $(0,2;1);$ $(0,-2;1).$

Rezultă atunci că funcția scop f are punctele staționare condiționate

$$M_1(2,0), M_2(-2,0), M_3(0,2), M_4(0,-2),$$

primele două corespunzătoare valorii $\lambda = -1$, ultimele fiind corespunzătoare valorii $\lambda = 1$ a multiplicatorului lui Lagrange λ .

Diferențiala a doua într-un punct curent al funcției lui Lagrange este

$$d^2\mathcal{L}(x,y;\lambda) = 2(\lambda+1)dx^2 + 2(\lambda-1)dy^2.$$

Pentru primele două puncte se obține că diferențiala a doua a funcției lui Lagrange este $-4dy^2$, deci formă pătratică negativ definită, ceea ce atrage că M_1 și M_2 sunt puncte de maxim condiționat. În celelalte două puncte critice ale funcției lui Lagrange, diferențiala a doua este egală cu $4dx^2$. Cum aceasta

este o formă pătratică pozitiv definită, rezultă că M_3 şi M_4 sunt puncte de minim condiționat ale funcției scop f.

În punctele de maxim condiționat, funcția f are valoarea 4.

Deci, cea mai mare valoare a funcției f este 4 și aceasta este valoarea funcției fie în punctul M_1 fie în punctul M_2 , ambele aflate pe frontiera domeniului de definiție al funcției f.

Exemplul 1.5.3 Fie funcția

$$f: D \to IR$$
, $f(x, y, z) = x^2 + 2y^2 + 3z^2$,

unde
$$D = {\mathbf{x} = (x, y, z) | x^2 + y^2 + z^2 \le 100}.$$

Cea mai mică valoare a funcției f este atinsă în interiorul domeniului de definiție, iar cea mai mare, egală cu 300, este valoarea sa într-un punct de pe frontieră.

Soluție. Domeniul D de definiție al funcției f este o mulțime compactă și reprezintă bila închisă în $\mathbb{R}^3$ de rază 10 cu centrul în origine.

Deoarece funcția f este diferențiabilă în interiorul mulțimi D, pentru a afla valorile sale extreme în puncte ale interiorului mulțimii D procedăm ca la determinarea punctelor de extrem local ale unei funcții reale de mai multe variabile reale.

Sistemul format prin anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției f are doar soluția (0,0,0) și deci singurul punct staționar al funcției f este originea reperului.

Diferențiala de ordinul al doilea a funcției f în origine este

$$d^2f(0,0,0) = 2dx^2 + 4dy^2 + 6dz^2$$

și este evident că este o formă pătratică pe $I\!\!R^3$, pozitiv definită.

Prin urmare, în origine, funcția f are un punct de minim iar valoarea minimă este zero.

Să determinăm valorile extreme ale funcției f pe frontiera domeniului acesteia care este sfera de ecuație

$$F(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2 - 100 = 0.$$

Deci, trebuie să rezolvăm o problemă de extrem condiționat în care funcția scop este f iar legătura este ecuația de mai sus. Pentru aceasta, introducem funcția lui Lagrange

$$\mathcal{L}(x, y, z; \lambda) = f(x, y, z) + \lambda F(x, y, z)$$

căreia îi determinăm punctele critice ale căror coordonate sunt soluții ale sistemului

$$\begin{cases} 2x(\lambda + 1) = 0 \\ 2y(\lambda + 1) = 0 \\ 2z(\lambda + 1) = 0 \\ x^2 + y^2 + z^2 - 100 = 0, \end{cases}$$

format prin anularea derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcției $\mathcal{L}$.

Prin rezolvarea acestui sistem găsim trei puncte staționare ale funcției $\mathcal{L}$

$$(10,0,0;-1), (0,10,0;-1), (0,0,10;-1)$$

din care deducem că funcția f are punctele staționare condiționate

$$M_1(10,0,0), M_2(0,10,0), M_3(0,0,10)$$

corespunzătoare respectiv valorilor -1, -2, -3 ale multiplicatorului λ a lui Lagrange.

Diferențiala de ordinul 2 a funcției lui Lagrange $\mathcal L$ într–un punct oarecare de pe sferă are expresia

$$d^{2}\mathcal{L}(x, y, z; \lambda) = 2(\lambda + 1)dx^{2} + 2(\lambda + 2)dy^{2} + 2(\lambda + 3)dz^{2} + 4(xdx + ydy + zdz)d\lambda,$$

expresie ce se simplifică dacă ținem cont că între diferențialele variabilelor există legătura

$$xdx + ydy + zdz = 0.$$

Astfel, într-o primă fază, putem scrie

$$d^{2}\mathcal{L}(x, y, z; \lambda) = 2(\lambda + 1)dx^{2} + (\lambda + 2)dy^{2} + (\lambda + 3)dz^{2}.$$

Diferențialele de ordinul 2 ale funcției $\mathcal{L}$ în punctele ei staționare au respectiv expresiile

$$d^{2}\mathcal{L}(M_{1};-1) = 2(dy^{2} + dz^{2}), \quad d^{2}\mathcal{L}(M_{2};-1) = 2(dz^{2} - dx^{2}),$$
$$d^{2}\mathcal{L}(M_{3};-1) = -2(2dx^{2} + dy^{2}).$$

Prima diferențială este o formă pătratică pozitiv definită, a doua este formă pătratică nedefinită, în timp ce a treia diferențială este formă pătratică negativ definită.

Rezultatele găsite arată că, pentru funcția f, M_1 este punct de minim condiționat, M_2 este un punct de tip şa, iar M_3 este punct de maxim condiționat.

Prin urmare, în punctele sferei de rază 10 cu centrul în origine, funcția f are o valoare minimă, egală cu $f(M_1) = 100$ și o valoare maximă $f(M_3) = 300$.

Luând în calcul şi valorile pe care le ia funcția f în interiorul domeniului ei de definiție, rezultă că cea mai mică valoare a funcției este zero, atinsă în origine, iar cea mai mare valoare este 300, iar această valoare este luată într—un punct de pe frontiera domeniului D.

Exercițiul 1.5.1 Să se găsească cea mai mică și cea mai mare valoare a funcției

$$f: I\!\!K \to I\!\!R, \quad f(x,y) = x^3 + y^2,$$

unde
$$IK = \{(x, y) \in IR^2 | x^2 + y^2 - 1 \le 0\}.$$

Soluție. Determinăm întâi extremele locale ale funcției f în interiorul D al mulțimii compacte $I\!\!K$, $D=\{(x,y)\in I\!\!R^2|\ x^2+y^2-1<0\}$, ce reprezintă discul deschis de rază 1 cu centrul în origine.

Derivatele parțiale de ordinul întâi ale funcției f,

$$f_{,x}(x,y) = 3x^2, \quad f_{,y}(x,y) = 2y,$$

se anulează doar în origine şi deci O(0,0) este singurul punct staționar al restricției funcției f la domeniul D.

Diferențiala a doua a funcției f în origine, $d^2f(0,0) = 2dy^2$, este formă pătratică pozitivă și deci nu putem preciza natura punctului staționar pe această cale. Se impune să cercetăm semnul diferenței f(x,y) - f(0,0). Această diferență poate avea valori atât pozitive cât și negative în orice vecinătate a originii și ca atare originea nu este punct de extrem al restricției funcției f la interiorul domeniului ei de definiție. Acest punct este de tip șa.

Cercetăm acum extremele restricției funcției f la mulțimea $I\!\!K\setminus D$. Cum coordonatele x,y ale punctelor acestei mulțimi satisfac ecuația $x^2+y^2-1=0$, rezultă că trebuiesc determinate extremele condiționate ale funcției scop f cu legătura $F(x,y)=x^2+y^2-1=0$. Pentru a le determina, introducem funcția lui Lagrange

$$\mathcal{L}(x, y; \lambda) = f(x, y) + \lambda F(x, y) = x^3 + y^2 + \lambda (x^2 + y^2 - 1),$$

căreia îi calculăm derivatele parțiale de ordinul întâi și apoi rezolvăm sistemul format prin anularea acestora. Se găsesc soluțiile:

$$\begin{cases}
(0,-1;-1); & (0,1;-1); & \left(\frac{2}{3},\frac{1}{3}\sqrt{5};-1\right); \\
\left(\frac{2}{3},-\frac{1}{3}\sqrt{5};-1\right); & \left(-1,0;\frac{3}{2}\right); & \left(1,0;-\frac{3}{2}\right),
\end{cases} (1.43)$$

care vor fi punctele staționare ale funcției $\mathcal{L}$. Corespunzător,

$$\begin{cases}
M_1(0,-1); & M_2(0,1); & M_3\left(\frac{2}{3},\frac{1}{3}\sqrt{5}\right); \\
M_4\left(\frac{2}{3},-\frac{1}{3}\sqrt{5}\right); & M_5(-1,0); & M_6(1,0)
\end{cases}$$
(1.44)

vor fi puncte staționare condiționate ale funcției f. Punctelor M_1, M_2, M_3, M_4 le corespunde valoarea $\lambda = -1$ a multiplicatorului Lagrange, M_5 corespunde lui $\lambda = 3/2$, iar pentru M_6 valoarea multiplicatorului este $\lambda = -3/2$.

Diferențiala a doua a funcției lui Lagrange într–un punct oarecare $(x, y; \lambda) \in \mathbb{R}^3$ are expresia

$$d^{2}\mathcal{L}(x,y;\lambda) = 2(3x+\lambda)dx^{2} + 2(1+\lambda)dy^{2},$$
(1.45)

în care trebuie avut în vedere că între diferențialele variabilelor independente există relația

$$2xdx + 2ydy = 0, (1.46)$$

obținută prin diferențierea legăturii.

Înlocuind pe rând $(x, y; \lambda)$ din (1.45) cu ternele din (1.43) şi ţinând cont de (1.45), găsim că diferențiala a doua a funcției lui Lagrange în punctele sale staționare are valorile:

$$\begin{cases}
d^{2}\mathcal{L}(M_{1};-1) &= -2dx^{2}; & d^{2}\mathcal{L}(M_{2};-1) &= -2dx^{2}; \\
d^{2}\mathcal{L}(M_{3};-1) &= 10dy^{2}; & d^{2}\mathcal{L}(M_{4};-1) &= 10dy^{2}; \\
d^{2}\mathcal{L}(M_{5};\frac{3}{2}) &= 5dy^{2}; & d^{2}\mathcal{L}(M_{6};-\frac{3}{2}) &= -dy^{2}.
\end{cases} (1.47)$$

Din analiza formelor pătratice (1.47) putem spune că M_1 , M_2 , M_6 sunt puncte de maxim condiționat și M_3 , M_4 , M_5 sunt puncte de minim condiționat ale funcției f, valorile funcției f în aceste puncte fiind

$$f(M_1) = f(M_2) = f(M_6) = 1$$
, $f(M_3) = f(M_4) = \frac{23}{27}$, $f(M_5) = -1$.

Așadar, valoarea maximă a funcției f este 1, această valoare fiind luată în oricare din punctele M_1 , M_2 , M_6 , iar cea mai mică valoare a lui f este -1 și reprezintă valoarea funcției în punctul M_5 .

Să observăm că extremele condiționate ale funcției $f(x,y)=x^3+y^2$ cu legătura $F(x,y)=x^2+y^2-1=0$ se pot determina și pe altă cale, calculând extremele locale ale funcției $h:[-1,1]\to I\!\!R$ ale cărei valori, $h(x)=x^3-x^2+1$, se obțin prin înlocuirea lui y^2 din expresia lui f(x,y) cu $y^2=1-x^2$, aceasta din urmă rezultând din legătură.

Tabloul de variație al funcției h arată că x = 0 şi x = 2/3 sunt puncte de extrem din interiorul domeniului de definiție al funcției h, primul de maxim, al doilea de minim, cu valorile corespunzătoare 1 şi 23/27.

Luând în calcul şi valorile lui h în extremitățile intervalului [-1,1] deducem că cea mai mică valoare a funcției h este -1 iar cea mai mare este 1. Valorile extreme ale funcției h coincid cu cele ale funcției f.

Pentru determinarea coordonatelor punctelor în care f ia valori extreme se folosește legătura $y^2 = 1 - x^2$.

Rezultatele stabilite arată că dacă perechile (x,y) sunt astfel încât $x^2 + y^2 - 1 \le 0$, atunci

$$-1 < x^3 + y^2 < 1$$
.

Această dublă inegalitate a rezultat fie folosind metoda de determinare a extremelor locale ale funcțiilor definite pe mulțimi compacte, fie determinând extremele funcției h, restricția funcției f la mulțimea soluțiilor ecuației F(x,y)=0.

1.5.2 Probleme propuse

Exercițiul 1.5.2 Dintre toate valorile funcției

$$f: \left[0, \frac{\pi}{2}\right] \times \left[0, \frac{\pi}{2}\right] \to \mathbb{R}, \quad f(x, y) = \sin x + \sin y + \sin (x + y),$$

să se determine cea mai mică și cea mai mare.

Răspuns. În interiorul mulţimii de definiţie, funcţia f are o valoare maximă locală $f_{\text{max}} = 3\sqrt{3}/2$ în punctul $M_0(\pi/3, \pi/3)$. Pe frontiera mulţimii de definiţie, f are un punct de minim în origine, valoarea minimă fiind $f_{\text{min}} = 0$, două puncte de maxim $M_1(\pi/2, \pi/4)$, $M_2(\pi/4, \pi/2)$, în ambele funcţia f având valoarea $f_{\text{max}} = 1 + \sqrt{2}$ şi un punct de minim $M_3(\pi/2, \pi/2)$ cu $f(M_3) = 2$.

Rezultă că cea mai mică valoare a funcției f este egală cu zero, iar cea mai mare valoare a sa este $3\sqrt{3}/2$.

Exercițiul 1.5.3 Să se determine extremele globale ale următoarelor funcții definite pe mulțimi compacte:

$$\begin{aligned} \mathbf{1}.\,f:K \to \mathbb{R}, & \left\{ \begin{array}{l} f(x,y) = x^2 + y^2 - 12x + 16y, \\ K = \left\{ (x,y) \in \mathbb{R}^2 | \, x^2 + y^2 \leq 25 \right\} \end{array} \right.; \\ \mathbf{2}.\,f:K \to \mathbb{R}, & \left\{ \begin{array}{l} f(x,y) = x^2 - xy + y^2, \\ K = \left\{ (x,y) \in \mathbb{R}^2 | \, |x| + |y| \leq 1 \right\} \end{array} \right. \end{aligned}$$

Răspuns. 1. Funcția f are pe mulțimea K două puncte de extrem, unul de maxim $M_1(-3,4)$ și altul de minim $M_2(3,-4)$, valorile sale fiind $f_{\text{max}} = f(M_1) = 125$ și $f_{\text{min}} = f(M_2) = -75$. Ambele puncte sunt pe frontiera mulțimii compacte K și pentru determinarea lor se folosește metoda multiplicatorilor lui Lagrange, legătura fiind ecuația frontierei $x^2 + y^2 - 25 = 0$.

Conform teoremei lui Weierstrass, care spune că o funcție continuă pe o mulțime compactă este mărginită și își atinge marginile, rezultă că extremele găsite sunt globale, deci:

$$\sup_{x^2+y^2\leq 25} f(x,y) = f(-3,4) = 125, \quad \inf_{x^2+y^2\leq 25} f(x,y) = f(-3,4) = -75.$$

2. Domeniul de definiție al funcției f este, în metrica δ , bila închisă de rază 1 și centrul în originea reperului cartezian ortogonal Oxy. Această bilă reprezintă pătratul cu diagonalele de lungime 2 situate pe axele de coordonate. Funcția f are un punct de minim în origine, cu $f_{\min} = 0$, patru puncte de minim, câte unul în interiorul fiecărei lature a frontierei mulțimii $K: M_1(1/2,1/2)$ cu $f(M_1) = 1/4$; $M_2(-1/2,1/2)$ cu $f(M_2) = 3/4$; $M_3(-1/2,-1/2)$ cu $f(M_3) = 1/4$; $M_4(1/2,-1/2)$ cu $f(M_4) = 3/4$ și încă patru puncte de maxim situate în extremitățile segmentelor de dreaptă care reunite dau frontiera: A(1,0) cu f(A)=1; B(0,1) cu f(B)=1; C(-1,0) cu f(C)=1; D(0,1) cu f(D)=1.

Rezultă că valoarea maximă a funcției f pe mulțimea $|x|+|y| \le 1$ este 1, atinsă în oricare din punctele A, B, C, D, iar valoarea minimă este 0, punctul unde f ia această valoare fiind în origine, ce este punct din interiorul mulțimii K.

1.6 Transformări punctuale regulate

1.6.1 Exemple şi exerciţii rezolvate

Exercițiul 1.6.1 Să se arate că transformarea T dată prin

$$T: \begin{cases} u = x^2 + y^2 \\ v = x^2 - y^2 \end{cases}, (x, y) \in D,$$

unde $D = \{(x,y) \in \mathbb{R}^2 | x > 0, y > 0, x > y\}$, este o transformare punctuală regulată, să se determine inversa acesteia și să se verifice că produsul jacobienilor celor două transformări este egal cu 1.

Soluție. Funcțiile u = u(x, y) și v = v(x, y) sunt infinit diferențiabile pe mulțimea deschisă D care este mulțimea punctelor planului raportat la reperul cartezian xOy cuprinse între semiaxa pozitivă Ox și porțiunea din prima bisectoare y = x aflată în primul cadran.

Determinantul functional

$$\frac{D(u,v)}{D(x,y)}(x,y) = \begin{vmatrix} \frac{\partial u}{\partial x}(x,y) & \frac{\partial u}{\partial y}(x,y) \\ \frac{\partial v}{\partial x}(x,y) & \frac{\partial v}{\partial y}(x,y) \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 2x & 2y \\ 2x & -2y \end{vmatrix} = -8xy$$

nu se anulează în punctele domeniului D. Rezultă că transformarea T este o transformare punctuală regulată.

Inversa T^{-1}

$$T^{-1}: \begin{cases} x = \frac{1}{\sqrt{2}}\sqrt{u+v} \\ y = \frac{1}{\sqrt{2}}\sqrt{u-v} \end{cases}, \quad (u,v) \in \Omega,$$

a transformării punctuale regulate T este, de asemenea, o transformare punctuală regulată pe domeniul $\Omega = \{(u, v) \in \mathbb{R}^2 | u > v > 0\}$ şi are jacobianul

$$\frac{D(x,y)}{D(u,v)}(u,v) = \begin{vmatrix} \frac{\partial x}{\partial u}(u,v) & \frac{\partial x}{\partial v}(u,v) \\ \frac{\partial y}{\partial u}(u,v) & \frac{\partial y}{\partial v}(u,v) \end{vmatrix} = \frac{1}{8} \frac{1}{\sqrt{u^2 - v^2}} \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ t1 & -1 \end{vmatrix} = -\frac{1}{4\sqrt{u^2 - v^2}}.$$

Dacă ținem cont că $\sqrt{u^2-v^2}=2xy$, atunci

$$\frac{D(u,v)}{D(x,y)}(x,y) \cdot \frac{D(x,y)}{D(u,v)}(u,v) = 1,$$

constatând astfel că relația între cei doi jacobieni este verificată.

Exercițiul 1.6.2 Se dau transformările

$$(T_1)$$
  $u_1 = x + y$, $u_2 = y + z$, $u_3 = z + x$, $D \subset \mathbb{R}^3$

$$(T_2)$$
  $v_1 = u_2 u_3$, $v_2 = u_3 u_1$, $v_3 = u_1^2 + u_2^2$, $D^* \subset \mathbb{R}^3$.

Se cere să se determine domeniile maxime D şi D^* în care (T_1) şi (T_2) sunt transformări punctuale regulate. Să se determine transformarea compusă $T_2(T_1)$ şi să se verifice relația

$$\frac{D(u_1, u_2, u_3)}{D(x, y, z)} \cdot \frac{D(v_1, v_2, v_3)}{D(u_1, u_2, u_3)} = \frac{D(v_1, v_2, v_3)}{D(x, y, z)}.$$

Soluţie. Avem

$$\frac{D(u_1, u_2, u_3)}{D(x, y, z)} = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \end{vmatrix} = 2 \neq 0$$

deci $D = \mathbb{R}^3$; avem și

$$\frac{D(v_1, v_2, v_3)}{D(u_1, u_2, u_3)} = \begin{vmatrix} 0 & u_3 & u_2 \\ u_3 & 0 & u_1 \\ 2u_1 & 2u_2 & 0 \end{vmatrix} = 2u_3(u_1^2 + u_2^2)$$

deci $D^* = \mathbb{R}^3 \setminus A$, unde A este reuniunea mulțimii punctelor din spațiu pentru care $u_3 = 0$ (un plan) cu mulțimea punctelor din spațiu pentru care $u_1 = u_2 = 0$ (dreaptă).

Transformarea compusă $T_2(T_1)$ este dată de

$$T_2(T_1) \qquad \begin{cases} v_1 = (y+z)(z+x), \\ v_2 = (z+x)(x+y), \\ v_3 = (x+y)^2 + (y+z)^2 \end{cases}$$

deci

$$\frac{D(v_1, v_2, v_3)}{D(x, y, z)} = \begin{vmatrix} y+z & z+x & 2z+x+y \\ 2x+y+z & z+x & x+y \\ 2(x+y) & 2(2y+x+z) & 2(y+z) \end{vmatrix} =
= 4(z+x)[(y+z)^2 + (x+y)^2].$$

Dacă ținem seama de forma transformării (T_1) rezultă că

$$\frac{D(v_1, v_2, v_3)}{D(x, y, z)} = 4u_3(u_1^2 + u_2^2) = \frac{D(u_1, u_2, u_3)}{D(x, y, z)} \cdot \frac{D(v_1, v_2, v_3)}{D(u_1, u_2, u_3)}$$

și egalitatea din enunț este verificată.

1.6.2 Probleme propuse

Exercițiul 1.6.3 Să se stabilească dacă transformarea

$$\mathbf{T}: \mathbb{R}^3 \setminus {\mathbf{x} = (x_1, x_2, x_3) | x_1 \in \mathbb{R}, x_2 > x_3 > 0} \to \mathbb{R}^3, \ \mathbf{T} = (y_1, y_2, y_3),$$

unde

(T)
$$\begin{cases} y_1 = x_1, \\ y_2 = \frac{1}{2}(x_2^2 - x_3^2), \\ y_3 = x_2 x_3, \end{cases}$$

este transformare punctuală regulată (difeomorfism). În caz afirmativ, să se determine transformarea inversă transformării (T).

Răspuns. Aplicația **T** este difeomorfism. Mulțimea valorilor sale este $\{y = (y_1, y_2, y_3) | y_1 \in \mathbb{R}, y_2 > y_3 > 0\}$ și

$$(T^{-1}) \begin{cases} x_1 = y_1, \\ x_2 = \sqrt{y_2 + \sqrt{y_2^2 + y_3^2}}, \\ x_3 = \sqrt{-y_2 + \sqrt{y_2^2 + y_3^2}}. \end{cases}$$

Exercițiul 1.6.4 Să se cerceteze dacă transformarea

$$\mathbf{T}: \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}^3, \quad \mathbf{T} = (y_1, y_2, y_3), \quad (T) \quad \begin{cases} y_1 = e^{2x_2} + e^{2x_3}, \\ y_2 = e^{2x_1} - e^{2x_3}, \\ y_3 = x_1 - x_2 \end{cases}$$

este transformare punctuală regulată (difeomorfism). În caz afirmativ, să se determine transformarea inversă transformării (T).

Răspuns. Im $\mathbf{T} = \mathbb{R}^3 \setminus \{\mathbf{y} = (y_1, y_2, y_3) | y_1 > 0\}$. Aplicația $\mathbf{T}$ este difeomorfism de la $\mathbb{R}^3$ la Im $\mathbf{T}$.

Exemplul 1.6.1 Aplicația

$$\mathbf{T}: \mathbb{R}_{+}^{*} \times [0, 2\pi) \times \mathbb{R} \to \mathbb{R}^{3} \setminus \{\mathbf{x} = (0, 0, z) | z \in \mathbb{R}\}, \ \mathbf{T} = (x, y, z),$$

unde

$$(T) \begin{cases} x = \rho \cos \theta, \\ y = \rho \sin \theta, \\ z = z \end{cases}$$

este un difeomorfism de la mulţimea $\mathbb{R}_+^* \times [0, 2\pi) \times \mathbb{R}$ la mulţimea $\mathbb{R}^3 \setminus \{\mathbf{x} = (0, 0, z) | z \in \mathbb{R}\}$. Să se determine inversa aplicației $\mathbf{T}$.

Răspuns. $\mathbf{T}^{-1} : \mathbb{R}^3 \setminus \{\mathbf{x} = (0,0,z) | z \in \mathbb{R}\} \to \mathbb{R}^*_+ \times [0,2\pi) \times \mathbb{R}, \ \mathbf{T}^{-1} = (\rho, \theta, z), \text{ unde}$

$$(T^{-1}) \begin{cases} \rho = \sqrt{x^2 + y^2}, \\ \cos \theta = \frac{x}{\sqrt{x^2 + y^2}}, \\ \sin \theta = \frac{y}{\sqrt{x^2 + y^2}}, \\ z = z. \end{cases}$$

Pentru determinarea funcției unghi polar θ se precizează mai întâi cadranul și apoi se caută soluția ecuației tg $\theta = y/x$ din acel cadran.

1.7 Dependență și independență funcțională

1.7.1 Exemple şi exerciţii rezolvate

Exercițiul 1.7.1 Să se arate că funcțiile reale de trei variabile reale

$$f(x, y, z) = x + y + z, \quad g(x, y, z) = x - y + z, \quad h(x, y, z) = 4xy + 4yz,$$

definite pe $\mathbb{R}^3$, sunt dependente funcțional și să se găsească relația lor de dependență funcțională.

Soluţie. Deoarece numărul funcţiilor este egal cu numărul variabilelor independente, vom calcula jacobianul acestora. Avem

$$\frac{D(f,g,h)}{D(x,y,z)} = \begin{vmatrix} \frac{\partial f}{\partial x} & \frac{\partial f}{\partial y} & \frac{\partial f}{\partial z} \\ \frac{\partial g}{\partial x} & \frac{\partial g}{\partial y} & \frac{\partial g}{\partial z} \\ \frac{\partial h}{\partial x} & \frac{\partial h}{\partial y} & \frac{\partial h}{\partial z} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & -1 & 1 \\ 4y & 4x + 4z & 4y \end{vmatrix} = 0.$$

Acest rezultat demonstrează că funcțiile f, g și h sunt dependente funcțional pe mulțimea $\mathbb{R}^3$.

Termenii care compun expresia funcției h pot apărea din ridicarea la pătrat a exprsiilor funcțiilor f și g. Folosind această observație verificăm simplu că relația de dependență funcțională este

$$h(x, y, z) = f^{2}(x, y, z) - g^{2}(x, y, z)$$

și aceasta are loc în toate punctele spațiului $I\!\!R^3.$

Exemplul 1.7.1 Fie f, g, h, funcții reale de o variabilă reală derivabile şi inversabile.

Funcțiile u = u(x, y, z), v = v(x, y, z) și w = w(x, y, z), unde

$$u = f\left(\frac{y}{z}\right), \quad v = g\left(\frac{z}{x}\right), \quad w = h\left(\frac{x}{y}\right), \qquad x > 0, \quad y > 0, \quad z > 0,$$

sunt în dependență funcțională pe domeniul $D=\{(x,y,z)\in I\!\!R^3|\ x>0,y>0,z>0\}.$

Soluție. Funcțiile u, v, w sunt funcții compuse, iar variabilele intermediare

$$s = s(x, y, z) = \frac{y}{z}, \quad t = t(x, y, z) = \frac{z}{x}, \quad \tau = \tau(x, y, z) = \frac{x}{y}$$

satisfac evident identitatea

$$s(x, y, z) \cdot t(x, y, z) \cdot \tau(x, y, z) \equiv 1.$$

Deoarece numărul funcțiilor este același cu numărul variabilelor independente, pentru a decide dacă u,v și w sunt sau nu sunt în dependență funcțională, este de ajuns să calculăm determinantul funcțional

$$\frac{D(u,v,w)}{D(x,y,z)}(x,y,z) = \begin{vmatrix}
\frac{\partial u}{\partial x}(x,y,z) & \frac{\partial u}{\partial y}(x,y,z) & \frac{\partial u}{\partial z}(x,y,z) \\
\frac{\partial v}{\partial x}(x,y,z) & \frac{\partial v}{\partial y}(x,y,z) & \frac{\partial v}{\partial z}(x,y,z) \\
\frac{\partial w}{\partial x}(x,y,z) & \frac{\partial w}{\partial y}(x,y,z) & \frac{\partial w}{\partial z}(x,y,z)
\end{vmatrix}.$$

Folosind regula de derivare a funcțiilor compuse constatăm că valoarea acestui determinant este

$$\frac{D(u,v,w)}{D(x,y,z)}(x,y,z) = \frac{f'(s)g'(t)h'(\tau)}{(xyz)^2} \cdot \begin{vmatrix} 0 & z & -y \\ -z & 0 & x \\ y & -x & 0 \end{vmatrix}.$$

Cum ultimul determinant este nul, rezultă că cele trei funcții sunt dependente funcțional. Relația de dependență între inversele acestor funcții este

$$f^{-1}(u) \cdot g^{-1}(v) \cdot h^{-1}(w) = 1,$$

aceasta rezultând din faptul că $s \cdot t \cdot \tau = 1$.

Exemplul 1.7.2 Functiile

$$u = f\left(\frac{1}{(x-y)(x-z)}\right), \quad v = g\left(\frac{1}{(y-z)(y-x)}\right), \quad w = h\left(\frac{1}{(z-x)(z-y)}\right),$$

cu f, g şi h funcţii derivabile şi injective pe un acelaşi interval $I \subset \mathbb{R}$, sunt dependente funcţional.

Soluție. Într-adevăr, deoarece numărul funcțiilor este același cu numărul variabilelor independente este de ajuns să calculăm determinantul funcțional

$$\frac{D(u,v,w)}{D(x,y,z)}(x,y,z) = \begin{vmatrix}
\frac{\partial u}{\partial x}(x,y,z) & \frac{\partial u}{\partial y}(x,y,z) & \frac{\partial u}{\partial z}(x,y,z) \\
\frac{\partial v}{\partial x}(x,y,z) & \frac{\partial v}{\partial y}(x,y,z) & \frac{\partial v}{\partial z}(x,y,z) \\
\frac{\partial w}{\partial x}(x,y,z) & \frac{\partial w}{\partial y}(x,y,z) & \frac{\partial w}{\partial z}(x,y,z)
\end{vmatrix}.$$

Pentru a calcula mai ușor derivatele parțiale din expresia acestui determinant, introducem variabilele intermediare

$$s = \frac{1}{(x-y)(x-z)}, \quad t = \frac{1}{(y-z)(y-x)}, \quad \tau = \frac{1}{(z-x)(z-y)}.$$

Acum, funcțiile u, v, w sunt funcții compuse și aplicând regula lanțului de derivare a funcțiilor compuse, găsim

$$\frac{D(u,v,w)}{D(x,y,z)}(x,y,z) = \lambda \cdot \begin{vmatrix} y+z-2x & x-z & x-y \\ y-z & z+x-2y & y-x \\ z-y & z-x & x+y-2z \end{vmatrix},$$

unde am folosit notația

$$\lambda = \frac{f'(s)g'(t)h'(\tau)}{[(x-y)(y-z)(z-x)]^4}.$$

Ultimul determinant este nul deoarece prima coloană C_1 a sa este combinație liniară de celelalte două, C_2 și C_3 ; mai precis, $C_1 = -C_2 - C_3$.

Rezultatul stabilit demonstrează că cele trei funcții u,v,w sunt dependente funcțional.

Deoarece

$$s + t + \tau = \frac{z - y + x - z + y - x}{(x - y)(y - z)(z - x)} = 0,$$

rezultă că relația de dependență funcțională ce se poate pune în evidență este

$$f^{-1}(u) + g^{-1}(v) + h^{-1}(w) = 0,$$

unde $s = f^{-1}(u)$, $t = g^{-1}(v)$ și $\tau = h^{-1}(w)$ sunt funcțiile inverse corespunzătoare funcțiilor date.

Exemplul 1.7.3 Funcțiile reale de n variabile reale

$$f_1(\mathbf{x}) = x_1 + x_2 + \dots + x_n, \quad f_2(\mathbf{x}) = x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2,$$

 $f_3(\mathbf{x}) = x_1 x_2 + \dots + x_1 x_n + x_2 x_3 + \dots + x_2 x_n + \dots + x_{n-1} x_n,$

unde $\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n$, sunt în dependență funcțională pe $\mathbb{R}^n$.

Soluţie. Fie $\mathbf{f} = (f_1, f_2, f_3)$. Matricea jacobiană $J_{\mathbf{f}}(\mathbf{x}) \in \mathcal{M}_{3 \times n}(\mathbb{R})$ are ca elemente pe cele trei linii componentele corespunzătoare ale gradienţilor $(\nabla f_1)(\mathbf{x}), (\nabla f_2)(\mathbf{x})$ şi $(\nabla f_3)(\mathbf{x})$. Prin urmare,

$$J_{\mathbf{f}}(\mathbf{x}) = \begin{pmatrix} 1 & 1 & \cdots & 1 \\ 2x_1 & 2x_2 & \cdots & 2x_n \\ x_2 + x_3 + \cdots + x_n & x_1 + x_3 + \cdots + x_n & \cdots & x_1 + x_2 + \cdots + x_{n-1} \end{pmatrix}.$$

Această matrice are rangul 2 pentru că orice minor de ordinul trei al matricei este nul şi există cel puţin un minor de ordinul al doilea diferit de zero. Prin urmare, două din cele trei funcţii sunt independente funcţional, cea de a treia exprimându—se în funcţie de aceste două. Se observă că are loc identitatea

$$f_2(\mathbf{x}) \equiv f_1^2(\mathbf{x}) - 2 f_3(\mathbf{x}),$$

ceea ce arată că relația de dependență funcțională între cele trei funcții este $f_2 = f_1^2 - 2 f_3$.

1.7.2 Exemple şi exerciţii propuse

Exemplul 1.7.4 Funcțiile reale de trei variabile reale

$$\begin{cases} u = xy - z, \\ v = xz + y, \\ w = (x^2 + 1)(y^2 + z^2) - yz(x^2 + 1) - x(y^2 - z^2), \end{cases}$$

definite pe $\mathbb{R}^3$, sunt în depndență funcțională pe $\mathbb{R}^3$.

Indicație. Se arată că determinantul funcțional al celor trei funcții în raport cu variabilele x, y, z este nul, deci funcțiile sunt în dependență funcțională. **Răspuns**. Legătura dintre u, v și w este : $w = u^2 - uv + v^2$.

Exercițiul 1.7.2 Ce relație trebuie să satisfacă derivatele parțiale ale funcției z = f(x, y) astfel încât z să depindă de x și y prin intermediul funcției $u = x^2 + y^2$?

Indicație. Relația rezultă din condiția ca funcțiile z = f(x, y) și $u = x^2 + y^2$ să fie dependente funcțional. Pentru aceasta trebuie ca $\frac{D(z, u)}{D(x, u)} = 0$.

Răspuns. Relația căutată este $y \frac{\partial z}{\partial x} - x \frac{\partial z}{\partial y} = 0$.

Exercițiul 1.7.3 Să se studieze dependența sau independența funcțiilor

$$\begin{cases} f_1(x, y, z) &= \frac{z}{x}, \\ f_2(x, y, z) &= -x + \frac{y}{x}, \\ f_3(x, y, z) &= z - e^{-x + \frac{y}{x}}, \end{cases}$$

Răspuns. Deoarece det $J_{\mathbf{f}}(1,0,0) \neq 0$ și det $J_{\mathbf{f}}(1,1,0) \neq 0$, rezultă că în ambele puncte f_1, f_2, f_3 sunt independente funcțional. Aici, $J_{\mathbf{f}}(x, y, z)$ este matricea jacobiană a funcției vectoriale $\mathbf{f} = (f_1, f_2, f_3)$ calculată în punctul (x, y, z).

Exercițiul 1.7.4 Să se studieze dependența sau independența funcțiilor reale de patru variabile reale

$$\begin{cases} f_1(x, y, z, u) &= \frac{y}{z}, \\ f_2(x, y, z, u) &= \frac{u}{y}, \\ f_3(x, y, z, u) &= x^2 + y^2 + z^2 - u, \end{cases}$$

definite pe mulțimea $(0,\infty)\times(0,\infty)\times(0,\infty)\times(0,\infty)$.

Indicație. Matricea jacobiană a funcției vectoriale $\mathbf{f} = (f_1, f_2, f_3)$ are trei linii și patru coloane. Se determină rangul acesteia. Se găsește rang $J_{\mathbf{f}}(x, y, z) = 3$ în toate punctele $(x, y, z) \in ((0, \infty))^4$.

Răspuns. Funcțiile date sunt independente funcțional.

Exercițiul 1.7.5 Studiați dependența sau independența funcțională a funcțiilor

$$\begin{cases} f_1(x, y, z) &= (x + y + z)^3 - 1, \\ f_2(x, y, z) &= x^2 + y^2 + z^2, \\ f_3(x, y, z) &= (xy + yz + zx)^2 + 2, \end{cases}$$

definite pe $\mathbb{R}^3$.

Răspuns. Cele trei funcții sunt dependente funcțional.

1.8 Schimbări de variabile

1.8.1 Schimbarea variabilei independente în ecuații diferențiale ordinare

Exercițiul 1.8.1 Ce devine ecuația diferențială ordinară de ordinul al doilea cu coeficienți variabili

$$x^{2}\frac{d^{2}y}{dx^{2}} + 2x\frac{dy}{dx} + \frac{a^{2}}{x^{2}}y = 0,$$

dacă noua variabila independentă este t, iar legătura cu vechea variabilă x este $x=\varphi(t)=\frac{1}{t}$?

Soluție. Pentru $x = \varphi(t)$, obținem funcția compusă

$$z(t) = y(\varphi(t)) \Leftrightarrow y(x) = z(\varphi^{-1}(x)).$$

În cazul considerat $y(x) = z(\frac{1}{x})$, deci:

$$\frac{dy}{dx}(x) = \frac{dz}{dt}(t)\frac{dt}{dx} = -\frac{1}{x^2}\frac{dz}{dt}(t) = -t^2\frac{dz}{dt}(t);$$

$$\frac{d^2y}{dx^2}(x) = \frac{d}{dx}\left(-t^2\frac{dz}{dt}(t)\right) = \frac{d}{dt}\left(-t^2\frac{dz}{dt}(t)\right)\frac{dt}{dx} = t^4\frac{d^2z}{dt^2}(t) + 2t^3\frac{dz}{dt}(t).$$

Înlocuind expresiile acestor două derivate în ecuație constatăm că forma transformată a sa este ecuația diferențială a vibrațiilor armonice

$$\frac{d^2z}{dt^2} + a^2z = 0.$$

Avantajul efectuării schimbării de variabilă indicată constă în aceea că ecuația transformată este una cunoscută, căreia i se cunosc toate soluțiile

$$z(t) = C_1 \cos at + C_2 \sin at,$$

unde C_1 și C_2 sunt constante reale arbitrare.

Revenind la variabila x, obținem

$$y(x) = C_1 \cos \frac{a}{x} + C_2 \sin \frac{a}{x}$$

ce reprezintă toate soluțiile ecuației diferențiale date.

Exemplul 1.8.1 Ecuația diferențială ordinară de ordinul al doilea, liniară si cu coeficienți variabili

$$x^2 \frac{d^2y}{dx^2} + 2x \frac{dy}{dx} + y = 0,$$

unde x > 0, este o ecuație de tip Euler.

Schimbarea de variabilă independentă $x=e^t$ conduce la ecuația diferentială liniară cu coeficienți constanți

$$\frac{d^2z}{dt^2} + \frac{dz}{dt} + z = 0,$$

căreia i se poate determina toate soluțiile.

Soluție. Deoarece funcțiile z și y sunt legate prin relația $z = y(e^t)$, avem $y = z(\ln x)$.

Derivând ultima relație după regula de derivare a funcțiilor compuse, avem:

$$\frac{dy}{dx} = \frac{dz}{dt} \cdot \frac{dt}{dx} = \frac{1}{x} \cdot \frac{dz}{dt} = e^{-t} \cdot \frac{dz}{dt};$$

$$\frac{d^2y}{dx^2} = \frac{d}{dx} \left(\frac{dy}{dx}\right) = e^{-t} \frac{d}{dt} \left(e^{-t} \frac{dz}{dt}\right) = e^{-2t} \left(\frac{d^2z}{dt^2} - \frac{dz}{dt}\right).$$

Înlocuirea acestora în ecuația inițială conduce la ecuația diferențială liniară și omogenă, de ordinul al doilea, cu coeficienți constanți

$$\frac{d^2z}{dt^2} + \frac{dz}{dt} + z = 0.$$

Acestei ecuații îi putem afla soluțiile după următorul procedeu.

Se caută o soluție de forma $z=e^{\lambda t}$, unde λ este un parametru real sau complex. Impunând o astfel de soluție constatăm că parametrul λ trebuie să verifice așa numita ecuație caracteristică

$$\lambda^2 + \lambda + 1 = 0$$

și care are rădăcinile $\lambda_{1,2} = -\frac{1}{2} + i\frac{\sqrt{3}}{2}$.

Celor două rădăcini ale ecuației caracteristice le corespund soluțiile

$$\begin{cases} \tilde{z}_{1}(t) = e^{\lambda_{1}t} = e^{-\frac{1}{2}t} \left(\cos\frac{\sqrt{3}}{2}t + i\sin\frac{\sqrt{3}}{2}t\right), \\ \tilde{z}_{2}(t) = e^{\lambda_{1}t} = e^{-\frac{1}{2}t} \left(\cos\frac{\sqrt{3}}{2}t - i\sin\frac{\sqrt{3}}{2}t\right) \end{cases}$$

ce sunt funcții complexe, conjugate una celeilalte. Cum ecuația diferențială este liniară, putem să considerăm alte două soluții, combinații liniare ale acestora,

$$z_1(t) = \frac{\tilde{z}_1(t) + \tilde{z}_2(t)}{2} = e^{-\frac{1}{2}t} \cos \frac{\sqrt{3}}{2}t, \quad z_2(t) = \frac{\tilde{z}_1(t) - \tilde{z}_2(t)}{2i} = e^{-\frac{1}{2}t} \sin \frac{\sqrt{3}}{2}t$$

care, după cum se vede, sunt funcții reale.

Orice altă soluție a ecuației liniare cu coeficienți constanți este o combinație liniară a soluțiilor $z_1(t)$ și $z_2(t)$

$$z(t) = C_1 z_1(t) + C_2 z_2(t),$$

unde C_1 și C_2 sunt constante reale arbitrare. Alte soluții nu mai există. Spunem că aceasta este soluția generală a ecuației diferențiale dată. Așadar,

$$z(t) = e^{-\frac{1}{2}t} \left(C_1 \cos \frac{\sqrt{3}}{2}t + C_2 \sin \frac{\sqrt{3}}{2}t\right).$$

Ținând cont de legătura dintre funcțiile $t\mapsto z(t)$ și $x\mapsto y(x)$ rezultă că soluția generală a ecuației diferențiale dată este

$$y(x) = \frac{1}{\sqrt{x}} \left(C_1 \cos\left(\frac{\sqrt{3}}{2} \ln x\right) + C_2 \sin\left(\frac{\sqrt{3}}{2} \ln x\right) \right).$$

Dacă se dorește o soluție anume, trebuiesc precizate valorile constantelor C_1 și C_2 . Aceste constante se pot determina din condiții inițiale care constau în precizarea valorilor funcțiilor $x \mapsto y(x)$ și $x \mapsto y'(x)$ într–un punct arbitrar dar fixat din intervalul $(0, \infty)$. De exemplu, dacă luăm drept condiții inițiale valorile

$$y(1) = 1, \ y'(1) = -\frac{1}{2} + \frac{\sqrt{3}}{2},$$

atunci $C_1 = C_2 = 1$ și deci

$$y(x) = \frac{1}{\sqrt{x}} \left(\cos\left(\frac{\sqrt{3}}{2}\ln x\right) + \sin\left(\frac{\sqrt{3}}{2}\ln x\right)\right)$$

este soluția ecuației date inițial care verifică și condițiile inițiale precizate.

1.8.2 Schimbarea ambelor variabile într—o ecuație diferențială ordinară

Exercițiul 1.8.2 Ce devine ecuația diferențială de ordinul al doilea

$$x\frac{d^2y}{dx^2} + \left(\frac{dy}{dx}\right)^2 - \frac{dy}{dx} = 0$$

dacă se schimbă între ele rolul variabilelor?

Soluție. Variabilele ecuației diferențiale sunt x și y, prima fiind indepententă iar a doua dependentă de prima, y = y(x).

Variabila y este funcția necunoscută a ecuației diferențiale.

A schimba rolurile variabilelor înseamnă a considera că

$$x = \varphi(y) = y^{-1}(x).$$

Folosind legătura între derivata unei funcții cu derivata inversei sale

$$\frac{dy}{dx} = \frac{1}{\frac{dx}{dy}}$$

și regulile de derivare a funcțiilor compuse, găsim

$$\frac{d^2y}{dx^2} = -\frac{\frac{d^2x}{dy^2}}{\left(\frac{dx}{dy}\right)^3}.$$

Înlocuind expresiile acestor derivate în ecuația dată, obținem

$$x(y)\frac{d^2x}{dy^2} + \left(\frac{dx}{dy}\right)^2 - \frac{dx}{dy} = 0.$$

Schimbarea rolului variabilelor nu aduce simplificarea ecuației diferențiale date. $\hfill \blacksquare$

Exercițiul 1.8.3 Ce devine ecuația

$$(1-x^2)^2y'' + y = 0, \quad x \in (-1,1)$$

prin schimbarea

$$x = \tanh t, \quad y = \frac{u}{\cosh t},$$

unde u = u(t) este noua funcție necunoscută?

Soluție. Diferențiem pe x și y

$$dx = \frac{1}{\cosh^2 t} dt;$$
  $dy = \frac{1}{\cosh t} du - u \cdot \frac{\sinh t}{\cosh^2 t} dt,$

după care efectuăm raportul celor două diferențiale. Obținem

$$y' = \frac{dy}{dx} = \cosh t \frac{du}{dt} - u \sinh t.$$

Pentru calculul derivatei secunde a funcției $x\mapsto y(x)$ derivăm ambii membri ai egalității de mai sus în raport cu x, în membrul al doilea aplicând regula de derivare a funcțiilor compuse

$$\frac{d^2y}{dx^2} = \frac{d}{dt} \Big(\cosh t \frac{du}{dt} - u \sinh t\Big) \cdot \frac{dt}{dx} = \cosh^3 t \Big(\frac{d^2u}{dt^2} - u\Big).$$

Cu acestea, ecuația inițială devine

$$(1 - \tanh^2 t)^2 \cosh^3 t \left(\frac{d^2 u}{dt^2} - u\right) + \frac{u}{\cosh t} = 0,$$

sau echivalent,

$$\frac{d^2u}{dt^2} = 0.$$

Soluția generală a ultimei ecuații este $u(t) = 2C_1t + C_2$, unde C_1 și C_2 sunt constante reale arbitrare.

Revenind la variabilele inițiale rezultă că soluția generală a ecuației diferențiale dată este

$$y(x; C_1, C_2) = \left(C_1 \ln \frac{1+x}{1-x} + C_2\right) \sqrt{1-x^2}$$

la aceasta ajungându-se după ce se inversează funcția $x = \tanh t$.

1.8.3 Schimbarea variabilelor independente în expresii diferențiale cu derivate parțiale

Exercițiul 1.8.4 Să se transforme ecuația diferențială liniară, cu derivate parțiale de ordinul întâi

$$y\frac{\partial z}{\partial x} - x\frac{\partial z}{\partial y} = 0,$$

 $dac \ u = x, \ v = x^2 + y^2, \ u \ si \ v \ find \ noile \ variabile \ independente.$

Soluție. Considerăm funcția

$$w(u,v) = z(x(u,v),y(u,v)) \Leftrightarrow z(x,y) = w(u(x,y),v(x,y)).$$

Folosind regulile de derivare ale funcțiilor compuse, de două variabile, obținem

$$\begin{cases} \frac{\partial z}{\partial x}(x,y) &= \frac{\partial w}{\partial u}(u,v)\frac{\partial u}{\partial x}(x,y) + \frac{\partial w}{\partial v}(u,v)\frac{\partial v}{\partial x}(x,y) = \frac{\partial w}{\partial u}(u,v) + 2x\frac{\partial w}{\partial v}(u,v), \\ \frac{\partial z}{\partial y}(x,y) &= \frac{\partial w}{\partial u}(u,v)\frac{\partial u}{\partial y}(x,y) + \frac{\partial w}{\partial v}(u,v)\frac{\partial v}{\partial y}(x,y) = 2y\frac{\partial w}{\partial v}(u,v). \end{cases}$$

Cu acestea, ecuația dată se transformă în ecuația diferențială

$$\frac{\partial w}{\partial u}(u,v) = 0,$$

evident mult mai simplă, care poate fi integrată, adică i se poate determina toate soluțiile. Într-adevăr, avem că w = f(v), unde f este o funcție arbitrară.

Aşadar, soluţia generală a ecuaţiei iniţiale este $z = f(x^2 + y^2)$.

Din punct de vedere geometric, soluția generală a acestei ecuații reprezintă o suprafață de rotație.

Exercițiul 1.8.5 Să se transforme ecuația diferențială cu derivate parțiale de ordinul al doilea

$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} = a^2 \cdot \frac{\partial^2 u}{\partial x^2},$$

(ecuația propagării undelor sau ecuația coardei vibrante) dacă $\xi = x - at$, $\eta = x + at$, ξ și η fiind noile variabile independente.

Soluție. Introducem noua funcție necunoscută w prin

$$z(x,t) = w(\xi(x,t), \eta(x,t)) = w(x - at, x + at),$$

ce va depinde de variabilele ξ și η .

Derivatele parțiale de ordinul al doilea ale funcției w, necesare înlocuirii în ecuația diferențială dată, se determină pornind de la cele de ordinul unu

$$\begin{cases} \frac{\partial u}{\partial x}(x,t) = \frac{\partial w}{\partial \xi}(\xi,\eta) \frac{\partial \xi}{\partial x}(x,t) + \frac{\partial w}{\partial \eta}(\xi,\eta) \frac{\partial \eta}{\partial x}(x,t) = \frac{\partial w}{\partial \xi}(\xi,\eta) + \frac{\partial w}{\partial \eta}(\xi,\eta), \\ \frac{\partial u}{\partial t}(x,t) = \frac{\partial w}{\partial \xi}(\xi,\eta) \frac{\partial \xi}{\partial t}(x,t) + \frac{\partial w}{\partial \eta}(\xi,\eta) \frac{\partial \eta}{\partial t}(x,t) = a\Big(-\frac{\partial w}{\partial \xi}(\xi,\eta) + \frac{\partial w}{\partial \eta}(\xi,\eta)\Big). \end{cases}$$

Aplicând aici operatorii de derivare parțială care se impun și folosind derivarea funcțiilor compuse, găsim derivatele parțiale de ordinul doi nemixte ale funcției $\boldsymbol{u}$

$$\begin{cases} \frac{\partial^2 u}{\partial x^2}(x,t) &= \frac{\partial^2 w}{\partial \xi^2}(\xi,\eta) + 2\frac{\partial^2 w}{\partial \xi \partial \eta}(\xi,\eta) + \frac{\partial^2 w}{\partial \eta^2}(\xi,\eta), \\ \frac{\partial^2 u}{\partial t^2}(x,t) &= a^2 \Big(\frac{\partial^2 w}{\partial \xi^2}(\xi,\eta) - 2\frac{\partial^2 w}{\partial \xi \partial \eta}(\xi,\eta) + \frac{\partial^2 w}{\partial \eta^2}(\xi,\eta)\Big), \end{cases}$$

care înlocuite în ecuația inițială, conduce la forma transformată

$$\frac{\partial^2 w}{\partial \xi \partial \eta}(\xi, \eta) = 0,$$

mult mai simplă, căreia putem să –i determinăm soluția generală. Într-adevăr, funcția

$$w(\xi, \eta) = f(\xi) + g(\eta),$$

unde f și g sunt funcții arbitrare de două ori diferențiabile, reprezintă soluția generală a ecuației transformate.

În consecință,

$$u(x,t) = f(x - at) + g(x + at)$$

reprezintă soluția generală a ecuației propagării undelor. Primul termen din membrul al doilea al expresiei soluției generale corespunde unei unde regresive, cel de al doilea termen unei unde progresive.

Exemplul 1.8.2 Expresia operatorului lui Laplace din $\mathbb{R}^2$ în coordonate polare este

$$\nabla^2 = \frac{\partial^2}{\partial \rho^2} + \frac{1}{\rho^2} \frac{\partial^2}{\partial \theta^2} + \frac{1}{\rho} \frac{\partial}{\partial \rho}.$$
 (1.48)

Soluție. Dacă polul reperului polar coincide cu originea reperului cartezian ortogonal Oxy, iar axa polară coincide cu axa Ox, atunci legătura dintre coordonatele carteziene x, y și coordonatele polare ρ , θ este

$$x = \rho \cos \theta, \quad y = \rho \sin \theta.$$
 (1.49)

Să remarcăm că (1.49) reprezintă o transformare punctuală regulată între mulțimea $(0, \infty) \times [0, 2\pi)$ și mulțimea $\mathbb{R}^2 \setminus \{\mathbf{0} = (0, 0)\}.$

Pentru a afla expresia laplacianului

$$\nabla^2 = \frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} \tag{1.50}$$

în coordonatele polare (ρ, θ) , în (1.50) trebuie să efectuăm schimbarea de variabile independente (1.49). În acest scop trebuie să exprimăm operatorii de derivare parțială de ordinul întâi și pe cei de ordinul al doilea, nemixti, în funcție de operatorii

$$\frac{\partial}{\partial \rho}$$
, $\frac{\partial}{\partial \theta}$, $\frac{\partial^2}{\partial \rho^2}$, $\frac{\partial^2}{\partial \rho \partial \theta}$, $\frac{\partial^2}{\partial \theta^2}$.

Folosind regula lanțului de derivare a funcțiilor compuse, avem

$$\begin{cases}
\frac{\partial}{\partial x} = \frac{\partial}{\partial \rho} \cdot \frac{\partial \rho}{\partial x} + \frac{\partial}{\partial \theta} \cdot \frac{\partial \theta}{\partial x}, \\
\frac{\partial}{\partial y} = \frac{\partial}{\partial \rho} \cdot \frac{\partial \rho}{\partial y} + \frac{\partial}{\partial \theta} \cdot \frac{\partial \theta}{\partial y}.
\end{cases} (1.51)$$

Examinând (1.51), constatăm că avem nevoie de expresiile derivatelor parțiale de ordinul întâi ale lui ρ și θ în raport cu variabilele x și y. Acestea, le putem determina fie precizând mai întâi transformarea punctuală regulată inversă transformării (1.49) și apoi calculând efectiv ceea ce dorim, fie aplicând teoria sistemelor de funcții definite implicit, căci (1.49) poate fi interpretat și ca un sistem de funcțiii definite implicit de forma

$$\begin{cases} F_1(\rho, \theta, x, y) = \rho \cos \theta - x = 0, \\ F_2(\rho, \theta, x, y) = \rho \sin \theta - y = 0, \end{cases}$$

după care derivatele parțiale sunt rapoarte de determinanți funcționali. De exemplu,

$$\frac{\partial \rho}{\partial x} = -\frac{\frac{D(F_1, F_2)}{D(x, \theta)}}{\frac{D(F_1, F_2)}{D(\rho, \theta)}}.$$

Pe orice cale am proceda, obţinem

$$\frac{\partial \rho}{\partial x} = \cos \theta, \quad \frac{\partial \theta}{\partial x} = -\frac{\sin \theta}{\rho},
\frac{\partial \rho}{\partial y} = \sin \theta, \quad \frac{\partial \theta}{\partial y} = \frac{\cos \theta}{\rho}.$$
(1.52)

Înlocuind (1.52) în (1.51), găsim

$$\begin{cases}
\frac{\partial}{\partial x} = \frac{\partial}{\partial \rho} \cdot \cos \theta - \frac{\partial}{\partial \theta} \cdot \frac{\sin \theta}{\rho}, \\
\frac{\partial}{\partial y} = \frac{\partial}{\partial \rho} \cdot \sin \theta + \frac{\partial}{\partial \theta} \cdot \frac{\cos \theta}{\rho}.
\end{cases} (1.53)$$

Pentru determinarea derivatelor parțiale de ordinul al doilea nemixte în raport cu coordonatele carteziene x și y, se folosește (1.53) și regula lanțului de derivare a funcțiilor compuse. Concomitent, se ține cont de (1.52). Găsim

$$\begin{cases} \frac{\partial^2}{\partial x^2} &= \frac{\partial^2}{\partial \rho^2} \cdot \left(\frac{\partial \rho}{\partial x}\right)^2 + 2\frac{\partial^2}{\partial \rho \partial \theta} \cdot \frac{\partial \rho}{\partial x} \cdot \frac{\partial \theta}{\partial x} + \frac{\partial^2}{\partial \theta^2} \cdot \left(\frac{\partial \theta}{\partial x}\right)^2 + \frac{\partial}{\partial \rho} \cdot \frac{\partial^2 \rho}{\partial x^2} + \frac{\partial}{\partial \theta} \cdot \frac{\partial^2 \theta}{\partial x^2}, \\ \frac{\partial^2}{\partial y^2} &= \frac{\partial^2}{\partial \rho^2} \cdot \left(\frac{\partial \rho}{\partial y}\right)^2 + 2\frac{\partial^2}{\partial \rho \partial \theta} \cdot \frac{\partial \rho}{\partial y} \cdot \frac{\partial \theta}{\partial y} + \frac{\partial^2}{\partial \theta^2} \cdot \left(\frac{\partial \theta}{\partial y}\right)^2 + \frac{\partial}{\partial \rho} \cdot \frac{\partial^2 \rho}{\partial y^2} + \frac{\partial}{\partial \theta} \cdot \frac{\partial^2 \theta}{\partial y^2}. \end{cases}$$

Adunând membru cu membru aceste relații, obținem

$$\nabla^2 = \frac{\partial^2}{\partial \rho^2} \cdot \|\nabla \rho\|^2 + 2\frac{\partial^2}{\partial \rho \partial \theta} \cdot (\nabla \rho \cdot \nabla \theta) + \frac{\partial^2}{\partial \theta^2} \cdot \|\nabla \theta\|^2 + \frac{\partial}{\partial \rho} \cdot \nabla^2 \rho + \frac{\partial}{\partial \theta} \cdot \nabla^2 \theta, \quad (1.54)$$

unde factorul $(\nabla \rho \cdot \nabla \theta)$ reprezintă produsul scalar al gradienților funcțiilor ρ și θ

$$\nabla \rho = \frac{\partial \rho}{\partial x} \mathbf{i} + \frac{\partial \rho}{\partial y} \mathbf{j}, \quad \nabla \theta = \frac{\partial \theta}{\partial x} \mathbf{i} + \frac{\partial \theta}{\partial y} \mathbf{j},$$

ale căror expresii concrete, după utilizarea relațiilor (1.52), sunt

$$\begin{cases} \nabla \rho &= \cos \theta \mathbf{i} + \sin \theta \mathbf{j}, \\ \nabla \theta &= -\frac{\sin \theta}{\rho} \mathbf{i} + \frac{\cos \theta}{\rho} \mathbf{j}. \end{cases}$$

De aici rezultă

$$\|\nabla \rho\| = 1, \quad \|\nabla \theta\| = \frac{1}{\rho}, \quad \nabla \rho \cdot \nabla \theta = 0.$$
 (1.55)

Examinând expresia lui ∇^2 din (1.54), deducem că avem nevoie de derivatele parțiale de ordinul al doilea, nemixte, ale funcțiilor ρ și θ în raport cu x și y. Pentru aceasta folosim (1.53), aplicând operația de derivare în raport cu x sau y, după caz, utilizând totodată regula lanțului de derivare a funcțiilor compuse. Găsim

$$\begin{cases} \frac{\partial^2 \rho}{\partial x^2} &= \frac{\sin^2 \theta}{\rho}; & \frac{\partial^2 \theta}{\partial x^2} &= \frac{\sin 2\theta}{\rho^2}; \\ \frac{\partial^2 \rho}{\partial y^2} &= \frac{\cos^2 \theta}{\rho}; & \frac{\partial^2 \theta}{\partial y^2} &= -\frac{\sin 2\theta}{\rho^2}, \end{cases}$$

de unde deducem laplacienii funcțiilor ρ și θ

$$\nabla^2 \rho = \frac{\partial^2 \rho}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 \rho}{\partial y^2} = \frac{1}{\rho}, \quad \nabla^2 \theta = \frac{\partial^2 \theta}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 \theta}{\partial y^2} = 0. \tag{1.56}$$

Din (1.54), (1.55) şi (1.56) rezultă că ∇^2 are expresia (1.48).

Exemplul 1.8.3 Expresia laplacianului $\nabla^2 = \frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2}$ în coordonatele sferice (coordonatele polare în spațiu) (ρ, φ, θ) , legate de coordonatele carteziene prin

$$\begin{cases} x = \rho \sin \varphi \cos \theta, \\ y = \rho \sin \varphi \sin \theta, \\ z = \rho \cos \varphi, \end{cases}$$
 (1.57)

este

112

$$\nabla^2 = \frac{1}{\rho^2} \cdot \frac{\partial}{\partial \rho} \left(\rho^2 \frac{\partial}{\partial \rho} \right) + \frac{1}{\rho^2 \sin \varphi} \cdot \frac{\partial}{\partial \varphi} \left(\sin \varphi \frac{\partial}{\partial \varphi} \right) + \frac{1}{\rho^2 \sin^2 \varphi} \cdot \frac{\partial^2}{\partial \theta^2}. \quad (1.58)$$

Soluție. Mai întâi trebuiesc determinați operatorii de derivare parțială de ordinul unu. Aplicând regula de derivare a funcțiilor compuse, avem

$$\begin{cases}
\frac{\partial}{\partial x} = \frac{\partial \rho}{\partial x} \cdot \frac{\partial}{\partial \rho} + \frac{\partial \varphi}{\partial x} \cdot \frac{\partial}{\partial \varphi} + \frac{\partial \theta}{\partial x} \cdot \frac{\partial}{\partial \theta}, \\
\frac{\partial}{\partial y} = \frac{\partial \rho}{\partial y} \cdot \frac{\partial}{\partial \rho} + \frac{\partial \varphi}{\partial y} \cdot \frac{\partial}{\partial \varphi} + \frac{\partial \theta}{\partial y} \cdot \frac{\partial}{\partial \theta}, \\
\frac{\partial}{\partial z} = \frac{\partial \rho}{\partial z} \cdot \frac{\partial}{\partial \rho} + \frac{\partial \varphi}{\partial z} \cdot \frac{\partial}{\partial \varphi} + \frac{\partial \theta}{\partial z} \cdot \frac{\partial}{\partial \theta}.
\end{cases} (1.59)$$

Apoi, calculăm operatorii de derivare parțială de ordinul al doilea, nemixti. Aceasta o vom putea realiza plecând de la (1.59) și aplicând din nou regula de derivare a funcțiilor compuse. Astfel, expresia operatorului de derivare parțială de ordinul al doilea în raport cu variabila x este

$$\frac{\partial^{2}}{\partial x^{2}} = \left(\frac{\partial \rho}{\partial x}\right)^{2} \cdot \frac{\partial^{2}}{\partial \rho^{2}} + \left(\frac{\partial \varphi}{\partial x}\right)^{2} \cdot \frac{\partial^{2}}{\partial \varphi^{2}} + \left(\frac{\partial \theta}{\partial x}\right)^{2} \cdot \frac{\partial^{2}}{\partial \theta^{2}} + \left(\frac{\partial \rho}{\partial x}\right)^{2} \cdot \frac{\partial^{2}}{\partial \theta^{2}} + \left(\frac{\partial \rho}{\partial x}\right)^{2} \cdot \frac{\partial \varphi}{\partial x} + \left(\frac{\partial \varphi}{\partial x}\right)^{2}$$

Celelalte două derivate parțiale de ordinul al doilea din expresia laplacianului se obțin din (1.60) trecând pe x în y și mai apoi în z. Sumând aceste trei derivate parțiale, obținem forma laplacianului în coordonate polare în spațiu

$$\nabla^{2} = \|\nabla\rho\|^{2} \cdot \frac{\partial^{2}}{\partial\rho^{2}} + \|\nabla\varphi\|^{2} \cdot \frac{\partial^{2}}{\partial\varphi^{2}} + \|\nabla\theta\|^{2} \cdot \frac{\partial^{2}}{\partial\theta^{2}} +$$

$$+ 2\left((\nabla\rho \cdot \nabla\varphi) \cdot \frac{\partial^{2}}{\partial\rho\partial\varphi} + (\nabla\varphi \cdot \nabla\theta) \cdot \frac{\partial^{2}}{\partial\varphi\partial\theta} + (\nabla\theta \cdot \nabla\rho) \cdot \frac{\partial^{2}}{\partial\theta\partial\rho}\right) +$$

$$+ \nabla^{2}\rho \cdot \frac{\partial}{\partial\rho} + \nabla^{2}\varphi \cdot \frac{\partial}{\partial\varphi} + \nabla^{2}\theta \cdot \frac{\partial}{\partial\theta}.$$

$$(1.61)$$

Pentru a determina expresia concretă a laplacianului, din (1.61) se constată că avem nevoie de gradienții şi laplacienii funcțiilor ρ , φ , θ ce depind de variabilele x, y și z. Aceste funcții există căci (1.57) constituie o transformare punctuală regulată $\mathbf{T}: \Omega \to \mathbb{R}^3 \setminus \{\mathbf{x} = (0,0,z)\}$, unde $\Omega = (0,\infty) \times (0,\pi) \times [0,2\pi)$.

Efectuând calculele, găsim că gradienții necesari în (1.61), exprimați în funcție de coordonatele sferice, sunt

$$\begin{cases}
\nabla \rho &= \sin \varphi \cos \theta \, \mathbf{i} + \sin \varphi \sin \theta \, \mathbf{j} + \cos \varphi \, \mathbf{k}, \\
\nabla \varphi &= \frac{\cos \varphi \cos \theta}{\rho} \, \mathbf{i} + \frac{\cos \varphi \sin \theta}{\rho} \, \mathbf{j} - \frac{\sin \varphi}{\rho} \, \mathbf{k}, \\
\nabla \theta &= -\frac{\sin \theta}{\rho \sin \varphi} \, \mathbf{i} + \frac{\cos \theta}{\rho \sin \varphi} \, \mathbf{j}.
\end{cases}$$

Deducem apoi:

$$\|\nabla \rho\| = 1, \qquad \|\nabla \varphi\| = \frac{1}{\rho}, \quad \|\nabla \theta\| = \frac{1}{\rho \sin \varphi};$$

$$\nabla \rho \cdot \nabla \varphi = 0, \quad \nabla \varphi \cdot \nabla \theta = 0, \quad \nabla \theta \cdot \nabla \rho = 0.$$
(1.62)

Pentru calculul laplacienilor funcțiilor ρ, φ și θ se aplică din nou regula de derivare a funcțiilor compuse și se găsește

$$abla^2 \rho = \frac{2}{\rho}, \quad \nabla^2 \varphi = \frac{\cos \varphi}{\rho^2 \sin \varphi}, \quad \nabla^2 \theta = 0.$$
 (1.63)

Folosirea relațiilor (1.62) și (1.63) în (1.61) conduce la

$$\nabla^2 = \frac{\partial^2}{\partial \rho^2} + \frac{1}{\rho^2} \cdot \frac{\partial^2}{\partial \varphi^2} + \frac{1}{\rho^2 \sin^2 \varphi} \cdot \frac{\partial^2}{\partial \theta^2} + \frac{2}{\rho} \cdot \frac{\partial}{\partial \rho} + \frac{\cos \varphi}{\rho^2 \sin \varphi} \cdot \frac{\partial}{\partial \varphi},$$

care este echivalentă cu (1.58).

1.8.4 Schimbarea tuturor variabilelor într-o ecuație diferențială

Exercițiul 1.8.6 Să se transforme ecuația diferențială cu derivate parțiale de ordinul întâi

$$x^2 \frac{\partial z}{\partial x} + y^2 \frac{\partial z}{\partial y} = z^2$$

luând drept noi variabile independente

$$u = x, \quad v = \frac{1}{y} - \frac{1}{x}$$

și funcție necunoscută

$$w = \frac{1}{z} - \frac{1}{x}.$$

Soluție. Vom determina derivatele parțiale de ordinul întâi $\frac{\partial z}{\partial x}$ și $\frac{\partial z}{\partial y}$ în funcție de derivatele parțiale $\frac{\partial w}{\partial u}$ și $\frac{\partial w}{\partial v}$ plecând de la diferențialele noilor variabile

$$du = dx$$
, $dv = \frac{1}{x^2}dx - \frac{1}{y^2}dy^2$, $dw = \frac{1}{x^2}dx - \frac{1}{z^2}dz^2$.

Pe de altă parte avem

$$dw = \frac{\partial w}{\partial u}du + \frac{\partial w}{\partial v}dv.$$

Cum diferențiala unei funcții este unică, putem scrie

$$\frac{\partial w}{\partial u}du + \frac{\partial w}{\partial v}dv = \frac{1}{x^2}dx - \frac{1}{z^2}dz^2.$$

Dacă în această egalitate înlocuim diferențialele funcțiilor u și v, obținem

$$\frac{\partial w}{\partial u}dx + \frac{\partial w}{\partial v}\left(\frac{1}{x^2}dx - \frac{1}{y^2}dy^2\right) = \frac{1}{x^2}dx - \frac{1}{z^2}dz^2,$$

din care se poate determina diferențiala funcției z

$$dz = \left(\frac{1}{x^2} - \frac{\partial w}{\partial u} - \frac{1}{x^2} \frac{\partial w}{\partial v}\right) z^2 dx + \frac{z}{y^2} \frac{\partial w}{\partial v} dy.$$

Din această expresie, folosind unicitatea diferențialei unei funcții de două variabile, rezultă

$$\begin{cases} \frac{\partial z}{\partial x} = \left(\frac{1}{x^2} - \frac{\partial w}{\partial u} - \frac{1}{x^2} \frac{\partial w}{\partial v}\right) z^2, \\ \frac{\partial z}{\partial y} = \frac{z}{y^2} \frac{\partial w}{\partial v}. \end{cases}$$

Înlocuind acestea în ecuația inițială, se găsește

$$x^{2}z^{2}\left(\frac{1}{x^{2}} - \frac{\partial w}{\partial u} - \frac{1}{x^{2}}\frac{\partial w}{\partial v}\right) + z^{2}\frac{\partial w}{\partial v} = z^{2},$$

care, după reducerea termenilor asemenea, conduce la ecuația simplă

$$\frac{\partial w}{\partial u}(u,v) = 0$$

a cărei soluție generală este w=f(v), unde f este o funcție reală diferențiabilă, arbitrară.

Folosind legăturile dintre noile și vechile variabile, găsim că funcția

$$z = \frac{x}{1 + xf\left(\frac{1}{y} - \frac{1}{x}\right)}$$

este soluția generală a ecuației diferențiale inițiale.

Exercițiul 1.8.7 Transformați ecuația

$$y\frac{\partial z}{\partial x} - x\frac{\partial z}{\partial y} = (y - x)z$$

introducând noile variabile independente

$$u = x^2 + y^2$$
, $v = \frac{1}{x} + \frac{1}{y}$

și noua funcție necunoscută $w=-x-y+\ln z.$

Soluție. Diferențiind legăturile dintre variabile, obținem

$$\begin{cases} du &= 2xdx + 2ydy, \\ dv &= -\frac{1}{x^2}dx - \frac{1}{y^2}dy, \\ dw &= -dx - dy + \frac{1}{z}dz. \end{cases}$$

Pe de altă parte

$$dw = \frac{\partial w}{\partial u} du + \frac{\partial w}{\partial v} dv.$$

Egalând expresiile diferențialei funcției w, avem

$$-dx - dy + \frac{1}{z}dz = (2xdx + 2ydy)\frac{\partial w}{\partial u} - \left(\frac{1}{x^2}dx + \frac{1}{y^2}dy\right)\frac{\partial w}{\partial v},$$

de unde rezultă

$$dz = z \left(2x \frac{\partial w}{\partial u} - \frac{1}{x^2} \frac{\partial w}{\partial v} + 1\right) dx + z \left(2y \frac{\partial w}{\partial u} - \frac{1}{v^2} \frac{\partial w}{\partial v} + 1\right) dy.$$

Pe de altă parte,

$$dz = \frac{\partial z}{\partial x}dx + \frac{\partial z}{\partial y}dy.$$

Folosind aceste expresii ale diferențialei funcției z și unicitatea expresiei ei, deducem

$$\left\{ \begin{array}{ll} \displaystyle \frac{\partial z}{\partial x} & = & \displaystyle 2x\frac{\partial w}{\partial u} - \frac{1}{x^2}\frac{\partial w}{\partial v} + 1, \\[0.2cm] \displaystyle \frac{\partial z}{\partial y} & = & \displaystyle 2y\frac{\partial w}{\partial u} - \frac{1}{y^2}\frac{\partial w}{\partial v} + 1. \end{array} \right.$$

Cu acestea, ecuația inițială ia forma mai simplă

$$\left(\frac{zx}{v^2} - \frac{zy}{x^2}\right)\frac{\partial w}{\partial v} = 0 \Longrightarrow \frac{\partial w}{\partial v} = 0,$$

ce se poate integra,

$$w = f(u)$$

fiind soluția sa generală, unde f este o funcție diferențiabilă arbitrară.

Ținând cont de legătura dintre variabile, găsim că

$$z(x,y) = e^{x+y+f(x^2+y^2)}$$

este soluția generală a ecuației inițiale.

Exercițiul 1.8.8 Să se transforme ecuația diferențială cu derivate parțiale de ordinul doi

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x^2} - 2 \frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y} + \frac{\partial^2 z}{\partial y^2} = 0, \tag{1.64}$$

dacă u = x + y, v = y/x, w = z/x, u şi v fiind noile variabile independente, iar w noua funcție necunoscută.

Soluţie. Putem utiliza şi aici metoda diferenţierii legăturilor dintre vechile şi noile variabile, cu precizarea că la a doua diferenţiere a acestora trebuie să se aibă în vedere că diferenţiala doua a unei funcţii compuse nu mai este invariantă la o schimbare a variabilelor.

După prima diferențiere se obține

$$\begin{cases} du = dx + dy, \\ dv = \frac{1}{x^2}(ydx - xdy), \end{cases}$$
 (1.65)

$$dw = \frac{1}{x^2}(xdz - zdx). \tag{1.66}$$

Din (1.66) avem $x^2dw=xdz-zdx$, care, diferențiind—o încă o dată, conduce la

$$2dxdw + xd^2w = d^2z. (1.67)$$

În această egalitate ținem cont de următoarele:

$$dw = \frac{\partial w}{\partial u}(dx + dy) + \frac{1}{x^2}(xdy - ydx)\frac{\partial w}{\partial v} = \left(\frac{\partial w}{\partial u} - \frac{y}{x^2}\right)dx + \left(\frac{\partial w}{\partial u} + \frac{1}{x}\frac{\partial w}{\partial v}\right)dy;$$
(1.68)

$$d^{2}z = \frac{\partial^{2}z}{\partial x^{2}}dx^{2} + 2\frac{\partial^{2}z}{\partial x\partial y}dxdy + \frac{\partial^{2}z}{\partial y^{2}}dy^{2}; \qquad (1.69)$$

$$d^2w = \frac{\partial^2 w}{\partial u^2} du^2 + 2 \frac{\partial^2 w}{\partial u \partial v} du dv + \frac{\partial^2 w}{\partial v^2} dv^2 + \frac{\partial w}{\partial u} d^2 u + \frac{\partial w}{\partial v} d^2 v.$$
 (1.70)

Diferențialele de ordinul al doilea ale funcțiilor u și v sunt

$$d^2u = 0, \ d^2v = \frac{2y}{x^3}dx^2 - \frac{2}{x^2}dxdy. \tag{1.71}$$

Înlocuind (1.65) și (1.71) în (1.70) și grupând după dx^2 , dxdy și dy^2 , se obține

$$d^{2}w = \left(\frac{\partial^{2}w}{\partial u^{2}} - 2\frac{y}{x^{2}}\frac{\partial^{2}w}{\partial u\partial v} + \frac{y^{2}}{x^{4}}\frac{\partial^{2}w}{\partial v^{2}} + 2\frac{y}{x^{3}}\frac{\partial w}{\partial v}\right)dx^{2} +$$

$$+ 2\left(\frac{\partial^{2}w}{\partial u^{2}} + \left(\frac{1}{x} - \frac{y}{x^{2}}\right)\frac{\partial^{2}w}{\partial u\partial v} - \frac{y}{x^{3}}\frac{\partial^{2}w}{\partial v^{2}} - \frac{1}{x^{2}}\frac{\partial w}{\partial v}\right)dxdy +$$

$$+ \left(\frac{\partial^{2}w}{\partial u^{2}} + 2\frac{1}{x}\frac{\partial^{2}w}{\partial u\partial v} + \frac{y^{2}}{x^{4}}\frac{\partial^{2}w}{\partial v^{2}}\right)dy^{2}.$$

$$(1.72)$$

Folosirea relațiilor (1.68), (1.72), (1.69) în egalitatea (1.67), urmată de egalarea coeficienților lui dx^2 , dxdy și dy^2 , conduce la derivatele parțiale de ordinul al doilea ale funcției z, exprimate în funcție de derivatele parțiale ale funcției w,

$$\begin{cases} \frac{\partial^2 z}{\partial x^2} &= 2\frac{\partial w}{\partial u} + x\frac{\partial^2 w}{\partial u^2} - 2\frac{y}{x}\frac{\partial^2 w}{\partial u\partial v} + \frac{y^2}{x^3}\frac{\partial^2 w}{\partial v^2}, \\ \frac{\partial^2 z}{\partial x\partial y} &= \frac{\partial w}{\partial u} + x\frac{\partial^2 w}{\partial u^2} + \left(1 - \frac{y}{x}\right)\frac{\partial^2 w}{\partial u\partial v} - \frac{y}{x^2}\frac{\partial^2 w}{\partial v^2}, \\ \frac{\partial^2 z}{\partial y^2} &= x\frac{\partial^2 w}{\partial u^2} + 2\frac{\partial^2 w}{\partial u\partial v} + \frac{1}{x}\frac{\partial^2 w}{\partial v^2}. \end{cases}$$

Înlocuirea acestora în (1.64) conduce la o forma simplificată a ecuației date

$$\frac{\partial^2 w}{\partial v^2}(u,v) = 0,$$

care are soluția generală

$$w(u, v) = v f(u) + q(u),$$

unde f și g sunt funcții arbitrare de două ori diferențiabile.

Cu legătura dintre variabile avem că

$$z(x,y) = yf(x+y) + xg(x+y)$$

este soluția generală a ecuației diferențiale (1.64).

1.8.5 Exemple şi exerciţii propuse

Exercițiul 1.8.9 Ce devine ecuația diferențială cu derivate parțiale de ordinul întâi

$$x\frac{\partial z}{\partial x} + y\frac{\partial z}{\partial y} - z = 0,$$

dacă variabilele independente x și y trec în variabilele u și v, unde u=x,v=y/x?

Indicație. Fie $(u, v) \mapsto w(u, v)$ funcția definită de

$$z(x,y) = w(u(x,y), v(x,y)).$$

Derivatele parțiale ale funcției $(x,y)\mapsto z(x,y)$ se calculează folosind regula lanțului de derivare a funcțiilor compuse.

Răspuns.
$$u\frac{\partial w}{\partial u} - w = 0.$$

Exercițiul 1.8.10 În ce se transformă ecuația diferențială cu derivate parțiale

$$\frac{\partial z}{\partial x} + \frac{\partial z}{\partial y} = 0$$

dacă noile variabile independente u și v sunt date prin

$$x = u^2 - v^2$$
, $y = u^2 + v^2$, $(u, v) \in D \subset \mathbb{R}^2$?

Indicație. Se introduce funcția necunoscută $(u, v) \mapsto w(u, v)$ legată de funcția $(x, y) \mapsto z(x, y)$ prin

$$z(x,y) = w(u(x,y),v(x,y))$$

și se calculează derivatele parțiale ale funcției z.

Pentru calculul derivatelor parțiale de ordinul întâi ale funcțiilor $(x, y) \mapsto u(x, y)$ și $(x, y) \mapsto v(x, y)$ folosim teorema de existență și unicitate a sistemelor de funcții definite implicit, funcțiile F_1 și F_2 ale sistemului fiind

$$F_1(x, y, u, v) = u^2 - v^2 - x, \qquad F_2(x, y, u, v) = u^2 + v^2 - y.$$

Răspuns. Derivatele funcțiilor u și v sunt

$$\frac{\partial u}{\partial x} = \frac{1}{4u}, \quad \frac{\partial u}{\partial y} = \frac{1}{4u}, \quad \frac{\partial v}{\partial x} = -\frac{1}{4v}, \quad \frac{\partial v}{\partial y} = \frac{1}{4v},$$

iar ecuația dată devine $\frac{\partial w}{\partial u} = 0$. Aceasta are soluția sa generală w = f(v), unde f este o funcție arbitrară diferențiabilă, $z(x,y) = f\left(\sqrt{\frac{y-x}{2}}\right)$.

Exercițiul 1.8.11 Ce devine ecuația diferențială ordinară de ordinul al doilea

$$y'' + (x+y)(1+y')^3 = 0,$$

dacă x = u + t şi y = u - t, iar u = u(t) este noua funcție necunoscută?

Indicație. Dacă notăm $y' = \frac{dy}{dx}$, $\dot{u} = \frac{du}{dt}$, $y'' = \frac{d^2y}{dx^2}$, $\ddot{u} = \frac{d^2u}{dt^2}$ și utilizăm regula de derivare a funcțiilor compuse, găsim

$$y' = \frac{\dot{u} - 1}{\dot{u} + 1}, \quad y'' = \frac{2 \ddot{u}}{(1 + \dot{u})^3}.$$

Răspuns. Ecuația devine $\ddot{u} + 8u \ \dot{u}^3 = 0$.

Exemplul 1.8.4 Ecuația diferențială cu derivate parțiale de ordinul al doilea

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x^2} + 2 \frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y} + \frac{\partial^2 z}{\partial y^2} = 0$$

nu își schimbă forma în urma schimbării de variabile

$$u = x + z$$
, $v = y + z$.

Exercițiul 1.8.12 Să se transforme ecuația

$$z\left(x\frac{\partial z}{\partial x} + y\frac{\partial z}{\partial y}\right) + x^2 + y^2 = 0,$$

punând în locul variabilelor independente x și y variabilele u și v, unde

$$u = \frac{y}{x}, \quad v = x^2 + y^2,$$

iar în locul funcției necunoscute, funcția $(u,v)\mapsto w(u,v)$ unde $w=z^2$.

Indicație. Se diferențiază toate legăturile dintre variabile, iar după identificarea coeficienților lui dx și dy se găsește

$$\begin{cases} \frac{\partial z}{\partial x} &= -\frac{y}{2x^2 z} \frac{\partial w}{\partial u} + \frac{x}{z} \frac{\partial w}{\partial v}, \\ \frac{\partial z}{\partial y} &= -\frac{1}{2xz} \frac{\partial w}{\partial u} + \frac{y}{z} \frac{\partial w}{\partial v}. \end{cases}$$

Răspuns. Se ajunge la ecuația $\frac{\partial w}{\partial v} + 1 = 0$ care are soluția w = -v + f(u), cu f o funcție diferențiabilă arbitrară, din care se poate obține soluția generală a ecuației inițiale $z^2 + x^2 + y^2 = f\left(\frac{y}{x}\right)$.

Exercițiul 1.8.13 Să se rezolve ecuația

$$\left(\frac{\partial z}{\partial y}\right)^2 \cdot \frac{\partial^2 z}{\partial x^2} - 2\frac{\partial z}{\partial x} \cdot \frac{\partial z}{\partial y} \cdot \frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y} + \left(\frac{\partial z}{\partial x}\right)^2 \cdot \frac{\partial z}{\partial y^2} = 0, \tag{1.73}$$

luând pe x ca funcție necunoscută de variabilele y și z.

Indicație. Considerând că x = x(y, z), se obține:

$$\frac{\partial z}{\partial x} = \frac{1}{\frac{\partial x}{\partial z}}, \quad \frac{\partial z}{\partial y} = -\frac{\frac{\partial x}{\partial y}}{\frac{\partial x}{\partial z}};$$

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x^2} = -\frac{\frac{\partial^2 x}{\partial z^2}}{\left(\frac{\partial x}{\partial z}\right)^3}, \quad \frac{\partial^2 z}{\partial y^2} = \frac{2\frac{\partial^2 x}{\partial y \partial z} \cdot \frac{\partial x}{\partial y} \cdot \frac{\partial x}{\partial z} - \left(\frac{\partial x}{\partial y}\right)^2 \cdot \frac{\partial^2 x}{\partial z^2} - \left(\frac{\partial x}{\partial z}\right)^2 \cdot \frac{\partial^2 x}{\partial y^2}}{\left(\frac{\partial x}{\partial z}\right)^3};$$

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y} = \frac{-\frac{\partial^2 x}{\partial y \partial z} \cdot \frac{\partial x}{\partial z} + \frac{\partial x}{\partial y} \cdot \frac{\partial^2 x}{\partial z^2}}{\left(\frac{\partial x}{\partial z}\right)^3}.$$

Răspuns. Se găsește $\frac{\partial^2 x}{\partial y^2} = 0$, de unde $x = y\varphi(z) + \psi(z)$, cu φ și ψ funcții arbitrare de două ori diferențiabile, este soluția generală a ecuației inițiale.

Observația 1.8.1 Problema de mai sus se poate formula în termenii functiilor definite implicit în modul următor:

 $S \ a \ a \ a \ c \ a \ funcția \ z = z(x,y) \ definit \ a \ implicit \ de \ ecuația$

$$y\varphi(z) + \psi(z) - x = 0,$$

unde φ şi ψ sunt funcții arbitrare de două ori diferențiabile, satisface ecuația diferențială cu derivate parțiale de ordinul al doilea (1.73).

Exercițiul 1.8.14 Ce devine ecuația diferențială cu derivate parțiale de ordinul al doilea

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x^2} + 2 \frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y} + \frac{\partial^2 z}{\partial y^2} = 0,$$

dacă se face schimbarea $u=x+y, v=x-y, w=xy-z, unde(u,v) \mapsto w(u,v)$ este noua funcție necunoscută.

Răspuns.
$$\frac{\partial^2 w}{\partial u^2} = \frac{1}{2}$$
.

Exercițiul 1.8.15 Să se găsească expresia laplacianului în coordonatele semipolare în spațiu (coordonatele cilindrice) (ρ, θ, z) , unde

$$\begin{cases} x = \rho \cos \theta, \\ y = \rho \sin \theta, \\ z = z. \end{cases}$$

$$\mathbf{R\breve{a}spuns}. \ \nabla^2 = \frac{\partial^2}{\partial \rho^2} + \frac{1}{\rho} \frac{\partial}{\partial \rho} + \frac{1}{\rho^2} \frac{\partial^2}{\partial \theta} + \frac{\partial^2}{\partial z^2}.$$

Exercițiul 1.8.16 Ce devine ecuația $\frac{\partial^2 z}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 z}{\partial y^2} + kz = 0$ în coordonate polare dacă se presupune că noua funcție necunoscută ω este funcție numai de mărimea razei vectoare ρ și că ρ nu depinde de unghiul polar θ .

$$\textbf{R \ \ \ } \textbf{X} \frac{d(\rho\omega)}{d\rho} + k\rho\omega = 0.$$

Această ecuație poate fi integrată. Se găsește că soluția sa generală este $\omega(\rho) = \frac{C}{\rho} e^{-\frac{1}{2}k\rho^2}, \text{ unde } C \text{ este o constantă pozitivă. De aici rezultă că}$

$$z(x,y) = \frac{C}{\sqrt{x^2 + y^2}} e^{-\frac{1}{2}k(x^2 + y^2)},$$

deoarece $\rho = \sqrt{x^2 + y^2}$.

Exercițiul 1.8.17 În ecuația diferențială cu derivate parțiale de ordinul al doilea

$$q(1+q)\frac{\partial^2 z}{\partial x^2} - (1+p+q+pq)\frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y} + p(1+p)\frac{\partial^2 z}{\partial y^2} = 0,$$

în care $p=\frac{\partial z}{\partial x}$ și $\frac{\partial z}{\partial y}=q$ sunt notațiile lui Monge, să se schimbe variabilele după legea

$$u = x + z, \quad v = y + z, \quad w = x + y + z,$$

considerând că noua funcție necunoscută este w = w(u, v).

Răspuns.
$$\frac{\partial^2 w}{\partial u \partial v} = 0$$
.

Exercițiul 1.8.18 Arătați că forma ecuației diferențiale cu derivate parțiale de ordinul al doilea

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x^2} \cdot \frac{\partial^2 z}{\partial y^2} - \left(\frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y}\right)^2 = 0$$

nu se schimbă dacă noua funcție necunoscută este x, iar variabilele independente sunt y și z.

Indicație. Se consideră că x=x(y,z) și se determină derivatele parțiale de ordinul doi ale funcției $(x,y)\mapsto z(x,y)$ în funcție de derivatele funcției $(y,z)\mapsto x(y,z)$.